

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๔

(สมัยสามัญ สมัยที่สอง)

วันจันทร์ที่ ๒๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑๕ ถึง ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๘

สารบัญ

๒๘
ทรงท ๒๕/๒๕๗๘ (ตามัญ)

๑. เรื่องร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ตุลาการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจาร
ณาเป็นวาระที่ ๒-๓ ๒๐๐๖-๒๐๒๑

๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ.
๒๕๗๘ พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓ ๒๐๒๑-๒๒๕๕

๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจารณาเป็นวาระที่ ๒-๓ ๒๒๕๖-๒๓๐๓

๔. เรื่องร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประ
มาณประจำปี พ.ศ. ๒๕๗๘ พิจารณาเป็น
วาระที่ ๒-๓ ๒๓๐๓-๒๓๒๓

<u>หน้า</u>	<u>บรรทัด</u>	<u>คำผิด</u>	<u>คำถูก</u>
๑๘๓๖	๖	กษณ	กฤษ
๑๘๓๖	๓๖	โดย	โดย
๑๘๓๘	๗	ควย	โดย
๑๘๕๓	๘	ปรกย	ปราย
๑๘๗๓	๓	ถึง	จึง
๑๘๘๓	๑๘	ญัตวิ	ญัตติ
๑๘๐๕	๘	พระตำราดำงัถ	พระตำราดำงัถ
๑๘๕๓	๒๐	ฉาน	ฉาน
๒๐๐๗	๑๘	ปดระชาน	ประชาน
๒๐๓๗	๖	ให้	ให้
๒๐๓๒	๑๓	หตถกการ	หตถการ
๒๐๓๕	๑๘	ปรากฏ	ปรากฏว่า
๒๐๕๕	๑๒	หตถการ	หตถการ
๒๐๗๓	๓	ชชวียน	ชชเวียน
๒๐๗๒	๑๓	คช	คช
๒๐๘๐	๓	รวม	รวม
๒๐๘๐	๘	ไม่	ไม่
๒๐๘๘	๑๘	คต	คต
๒๐๘๒	๑๒	คณ	คณ

<u>หน้า</u>	<u>บรรทัด</u>	<u>คำผิด</u>	<u>คำถูก</u>
๒๐๕๖	๓๐	ทำการ	ทำการ
๒๐๕๗	๓๓	มี	ก็
๒๓๒๗	๓๗	เมื่อ	(กัดออก)
๒๓๓๕	๓๓	ก็	ก็
๒๓๓๕	สุดท้าย	ไร	ไร
๒๓๕๖	๓๒	ประชาชนสภาพสภา	ประชาชนสภา
๒๓๕๓	๕	ญาติ	ญาติ
๒๓๗๕	๓๓	สุจริต	สุจริต
๒๓๗๗	๕	หมด	หมด
๒๓๘๘	๖	ตฤณามัย	ตฤณมัย
๒๓๘๒	๓๐	ฮอดเตรเวีย	ฮอดเตรเดี่ย
๒๓๘๗	๓๕	กล่าว	กล่าวว่
๒๒๓๓	๗	ร้อย ๕	ร้อยละ ๕
๒๒๒๕	๓๕	เจ้าทหน้า	เจ้าหน้าท
๒๒๓๓	๓๗	พระยามานวราชเสวี	พระยามานวราชเสวี
๒๒๕๕	๓๖	บิดเถยคมี	บิดเถยคมี
๒๒๕๗	๓๓	อุปถราชธานี	อุปถราชธานี
๒๒๖๖	๓	ฮยจะ	ฮยากจะ
๒๒๗๓	๕	อันควายกมากน้อย	อันควายกี่มากน้อย

ของประชาชนในศาลหลวงจะเป็นอย่างไร บ้านเมืองจะเกิดระดมร้าย
หรือไม่ ขอให้ถึงชีวิตและทรัพย์สินสมบัติของประชาราษฎร์ท้าวพระ
ราชอาณาจักร ซึ่งอยู่ในเงื้อมมือของขุนศาลตุลาการ ผู้ที่ตกเข้าไป
เกี่ยวของในคดีความจึงจะรู้ว่าถูกความในขณะนั้นเป็นอย่างไร เปรียบ
เหมือนลูกไก่ตกอยู่ในมือ จะมีปีกตายจะตายก็รอด ข้าพเจ้าไม่ได้
พูดในนามที่เคยเป็นผู้พิพากษาศาลมานาน ข้าพเจ้าพูดในนามของ
ประชาชน เพราะใคร ใครเห็นได้ ยินได้ฟังราษฎรทุกคนอย่างไรใน
เรื่องนี้ มีความคิดอย่างไรในฐานะของผู้พิพากษา ข้าพเจ้าไม่ได้พูด
เพื่อตัวข้าพเจ้าเอง.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า คือท่านสมาชิกแปรได้ว่าอะไร แล้ว
ก็ประกอบด้วยคุณ

หลวงวณิชบริษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี กล่าวว่า ก็
กรรมวิธีการไม่เห็นบอกว่า ข้าพเจ้าแปรว่าอะไร ข้าพเจ้าแปรว่า
ต้องการให้เงินเดือนผู้พิพากษามาก ๆ และไม่ต้องการให้เงินไปตาม
มาตรา ๒๗ คือข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลขอแก้มาตรา ๒๗ นี้ไม่สมควร
เพราะว่ากฎหมายออกไปยังไม่ได้บังคับใช้ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ข้าพ
เจ้าเห็นว่าตำแหน่งตุลาการ เป็นตำแหน่งสำคัญ ที่ท่านจะตั้งตุลาการ
ลงไปเดี๋ยวนี้อ.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ท่านจะขอแปรญัตติกั้แปรไปซี แต่
ที่ท่านพูดกลับไป เหมือนจะรับหลักการใหม่ ขอแปรว่าอย่างไร จะ
ได้ฟังกรรมวิธีการ ถ้าท่านยืนยันตามนี้

หุดวงวรมติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศักดิ์ถนนคร กล่าวว่่า ข้าพเจ้ายินยอม ค่อที่จะตั้งฐานะของผู้พิพากษาให้ค่างไปเสมอกับข้าราชการสามัญนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ควรจะเทียบฐานะของข้าราชการทั่วไปกับข้าราชการทหารให้เสมอกัน เพราะเหตุว่่าในงบประมาณย่อมได้ตั้งตำแหน่งอัตราเงินเดือนขั้นต่ำไว้ให้ข้าราชการทั่วไปแล้ว ถูกค้อย่างน้อยขั้นต่ำที่สุดใงบประมาณได้ตั้งไว้แล้ว และที่รัฐบาลอ้างว่่า.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ไม่ใช่ ค่อท่านแปรญัตติไว้ขอรว่่า ควรจะเติมตามที่ท่านว่่า ท่านว่่าขอเติมในระหว่างวรรค ๒ บรรทัดที่ ๓ ระหว่างค่างว่่า “พิเศษ” และ “ให้โต” ดังนั้นค่อ “หรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าบรรจุตำแหน่งตุลาการสามัญ ชั้นคืบที่ ๔ หรือที่ ๓ ตามมาตรา ๒๐ (ก) หรือชั้นคืบที่ ๒ ตามมาตรา ๒๐ ข้อ ๒ หรือชั้นคืบที่ ๑ (ข) หรือชั้นคืบที่ ๓ (ก) ตามมาตรา ๒๐ ข้อ ๓”

หุดวงวรมติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศักดิ์ถนนคร กล่าวว่่า ถูกแล้ว ท่านประธานฯ ก่อนที่ข้าพเจ้าอภิปรายในข้อนี้ ข้าพเจ้าจำเป็นต้องแสดงเหตุผลประกอบค่างอภิปรายของข้าพเจ้าด้วย เพื่อให้สมาชิกทั้งหลายเห็นว่า ควรจะเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าแปรญัตติไว้หรือไม่ ที่ข้าพเจ้าอ้างถึงเหตุก็เพื่อจะสนับสนุนให้มองเห็นผล รัฐบาลอ้างว่่าไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ ไม่ทราบว่่ารัฐบาลเขาที่ไหนมาอ้าง ข้อค่างัญงบประมาณได้ตั้งค่างตำแหน่งค่างไว้ ข้อที่รัฐบาลจะเถียงไม่ยอมอยู่

เอง ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ได้ออกกฤษฎีกาแล้ว ผู้พิพากษาของเราจะมีเงินเดือน ๕๕-๕๐ บาทเท่านั้น บัดนี้รัฐบาลได้ออกกฤษฎีกาแล้ว แต่ว่าในข้อสำคัญขอให้ระมัดระวังว่าอำนาจศาลเป็นอำนาจสูงสุด ถ้าหากว่าไม่ได้เงินเดือนพอสมควรแล้ว ก็จะทำให้บุคคลผู้นั้น หรือผู้ที่ครองตำแหน่ง ผู้พิพากษา ดำเนินการไปในทาง ที่อาจให้ความยุติธรรมแก่ราษฎรไม่เพียงพอก็ได้ ท่านผู้แทนของคายนกกล่าว ว่า คนที่ใดก็ได้ ให้เท่าไรก็ไม่พอนั้น นั้นแทนที่จะเป็นการผิดหรือหนักถึงเกียรติยศของผู้พิพากษา ข้าพเจ้าก็กลับเห็นว่าท่านถูกเกียรติยศผู้พิพากษาเสียอีก เงินเดือนของข้าราชการตุลาการในต่างประเทศ ข้าพเจ้าใครที่จะเสนออีกครึ่งหนึ่งว่า ในประเทศอังกฤษผู้พิพากษารับค่าคนหนึ่งได้อย่างน้อย ๕ พันบาท . . . . .

ประธานสภาฯ กล่าว ว่า ไม่ใช่แปรญัตติ ข้าพเจ้าขอให้ท่านพูดถึงแปรญัตติ นี่ท่านกลับไปถึงหลักการอีกแล้ว นรมหัทธการมาแล้ว ขอให้ท่านพูดว่า ค่าแปรญัตติของท่านควรจะให้เป็นไปอย่างไร

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าว ว่า ถูกแล้ว ข้าพเจ้าพูดแปรญัตติของข้าพเจ้า แต่จำเป็นจะต้องตั้งต้นนับเหตุผลของข้าพเจ้าว่าควรจะเป็นอย่างไร ข้าพเจ้าขออ้างต่างประเทศเพื่อประกอบเหตุผลว่า เงินเดือนของผู้พิพากษาไม่ควรจะน้อยจนเกินไปเท่าที่หมาแล้วเห็นว่ายังไม่อยู่ในระดับอันสมควร ไม่ใช่ต้องการให้

ผู้พิพากษามีเงินเดือนสูงเกินไป และผู้พิพากษาในประเทศอังกฤษได้
๕ พันอย่างน้อย และดอร์คซาดส์เซดเดอร์ ก็ได้ถึงหมื่นบาทเช่นกัน...

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า ไม่ใช่ ท่านพูดหนึ่งแล้ว ในเวลา
พิจารณาอาระที๑ เดียวท่านมาพูดซ้ำอีกครึ่งหนึ่ง คือท่านจะพูด
ต้นมีต้นแปรญัตติว่าอย่างไร แต่ที่ท่านกลับไปอย่างเดิมอีก

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าได้แปรญัตติให้เพิ่มเงินเดือนตุลาการให้มากขึ้นอีก ประธานฯ
จะไม่ให้ข้าพเจ้าพูดในเรื่องเหล่านี้แล้ว ข้าพเจ้าจะเอาอะไรมาพูด เหตุ
ผลจำเป็นจะต้องพูดถึง แม้แต่ข้อที่ได้พูดกันมาแล้วในชั้นรับหลักการ
ก็จำเป็นจะต้องพูดกันในขณะนี้ ไม่ใช่ซ้ำซากอะไรก็ได้ แต่จะให้คน
อื่นพูดต่อไปก็ได้ ข้าพเจ้าจะนั่งฟังก่อน

พ.ท. หลวงวรนิติพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่่า
กรรมการก็ไม่มีอะไรจะพูด เพราะที่ผู้แปรญัตติพูดเมื่อก่อนไม่เกี่ยวข้องกับแปรญัตติเลย

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าขอทำความเข้าใจกับกรรมการว่่า เขาแปรญัตติว่าอย่างไร
เพราะการแปรญัตติเกี่ยวข้องกับประชุมเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเพื่อได้
ผล เพื่อให้รวดเร็วไป ขอทราบว่่าเขาแปรว่่าอย่างไร ประสงค์อะไร
เราจะได้เดือกทางเขาเกี่ยวกับข้อนี้

พ.ท. หลวงวรนิติพิชัย ประธานกรรมการ กล่าวว่่า เพื่อ

ที่จะให้เข้าใจกัน และเป็นการรวดเร็วขึ้น แต่ความจริงกรรมาธิการก็
 ก็ไม่น่าจะแข็งแรงอะไร เพราะที่ส่งมาชิกถามเมื่อกัน ผู้แปรญัตติแปรว่า
 กระไร ท่านประธานฯ ก็ได้อ่านให้ฟังแล้ว ที่จริงไม่น่าจะต้องอ่าน
 ออกก็ได้ แต่เพื่อให้เป็นที่เข้าใจ กรรมาธิการจะอ่านออกก็ได้ ผู้แปร
 ญัตติได้แปรว่าดังนี้ “ผู้ทดสอบแข่งขันได้ตำแหน่งใดตามพระราชบัญญัติ
 ระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ. ๒๔๗๗ หรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้า
 บรรจุตำแหน่งใดโดยวิธีคัดเลือกตามพระราชกฤษฎีกา กำหนดวิธี
 คัดเลือกบุคคล เพื่อ บรรจุตำแหน่ง ข้าราชการตุลาการสามัญ ทมเทศ
 พิเศษ หรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าบรรจุตำแหน่งตุลาการสามัญอันดับที่
 ๕ หรือที่ ๓ ตามมาตรา ๒๐ (๑) หรืออันดับที่ ๒ ตามมาตรา ๒๐ ข้อ
 ๒ หรืออันดับที่ ๑ (๒) หรืออันดับที่ ๑ (ก) ตามมาตรา ๒๐
 ข้อ ๓ ให้ได้รับเงินเดือนขั้นค่าของตำแหน่งนั้น” กรรมาธิการขอ
 แฉงว่า ที่กรรมาธิการไม่ยอมรับแก้ไข ตามผู้แปรญัตติแปรมานั้น
 เพราะเหตุว่าขัดกับหลักการซึ่งส่งภา านได้รับหลักการแล้วว่า การที่
 จะตราพระราชบัญญัติขึ้นก็ด้วยความมุ่งหมายที่จะให้เป็นระดับเดียวกัน
 กับพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน และความมุ่งหมายในมาตรา ๓
 ซึ่งแก้มาตรา ๒๗ นั้น ซึ่งท่านรัฐมนตรีผู้หนึ่ง คือท่านผู้รักษาการ
 แทนรัฐมนตรีมหาดไทยเคยบันทึกให้แสดงให้ฟังแล้วว่า มีความมุ่งหมาย
 เพื่อที่จะให้ข้าราชการชั้นผู้น้อยทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นฝ่ายใดได้ มีอัตรา
 เงินเดือนสม่ำเสมอขึ้น ส่วนข้าราชการที่มีเงินเดือนอัตราสูงอยู่แล้ว

นั้น เห็นว่าไม่น่าจะเพิ่มอะไรอีก แต่เท่าที่ผู้แปรญัตติแปรมานั้น แปรญัตติทั้งหมด ไม่มีอะไรเหลือเลย เพราะฉะนั้นคงเป็นความเช่นเดียวกับมาตรา ๒๗ เดิม เดิมหนึ่งว่าไม่ได้ออกพระราชบัญญัติฉบับนอกเมื่อเช่นนั้น การออกพระราชบัญญัติก็ไม่มีประโยชน์อะไร เพราะสภาฯ ได้รับหลักการแห่งพระราชบัญญัติแล้ว เมื่อได้แปรญัตติมาเดิมนั้นคงไม่ได้ ออกพระราชบัญญัติ กระบวนการจึงไม่แก้ไข เพราะเป็นการผิดหลักการ

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า มีข้อความสำคัญอยู่ข้อหนึ่งว่า เหตุพิเศษในการที่จะเลื่อนตำแหน่งเดือนชนเงินเดือนผู้พิพากษานั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ามีพิพากษาจะเอาเหตุพิเศษมาจากไหน อย่างว่าแต่ ๓ ชั้นเลย ชั้นเดียวก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าต้องทำงานประจำวัน ตั้งแต่เช้าถึงเย็น ถึงทุ่มสองทุ่มก็ได้ ไม่เหมือนข้าราชการฝ่ายปกครองซึ่งไปจับผู้ร้าย อาจถูกผู้ร้ายยิงตายก็ได้ แต่ผู้พิพากษาไม่ใช่เช่นนั้น อันควรรายก็อยู่เหมือนกันว่า ถ้าเขาถูกยิง เพราะไม่พอใจในคำพิพากษา ส่วนเหตุพิเศษ ซึ่งประชาชนจะมองเห็นหาได้ยากเต็มที อย่างว่าแต่ ๓ ชั้นเลย ชั้นเดียวก็ยากที่จะปรับให้เข้ากันได้ ถ้าหากว่าจะพิจารณาหนักให้ของแท้ นอกจากจะเปรียบประหนึ่งว่าอะไรเป็นความชอบพิเศษ เหตุพิเศษ อย่างที่เราถกกันอยู่เดี๋ยวนี้ ก็ไม่มีเหตุผลประการใดที่ข้าพเจ้าจะเถียง ถ้าท่านจะทำเช่นนั้น ถ้าจะงดรับความผิดหนึ่งข้อแล้ว อย่างว่าแต่ผู้ใดการเลย

ข้าราชการอื่น ๆ ก็เช่นเดียวกัน เหตุพิเศษ ไม่ทราบว่าจะเหตุอะไร
อย่างนายอำเภอเดือนเป็นข้าหลวงประจำหัวคี่เช่นนั้น ไม่ทราบว่าจะเหตุ
พิเศษอะไร ใคร ๆ ก็ไปสอบได้ ทำไมจะต้องมีเหตุพิเศษด้วย

นายไต่ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้าคิดว่ามีทางที่น่าจะคิดกันอยู่บ้างก็คือว่า อย่างที่ได้อภิปราย
กันมาแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะเรียนวงวอนที่ประชุมว่า ที่ถูกชนพุด่า-
หรือพระราชาบัญญัติคุกคามนี้ ไม่ใช่จะรื้อฟื้น หรือพยายามจะเอา
ชนะในสิ่งที่ข้าพเจ้าเคยพ่ายแพ้มาแล้วมิได้ แต่อยากจะปรองดองไม่
อยากจะทำศึก เพราะพวกกันมาากแล้ว เพราะฉะนั้นอยากจะขอความ
กรุณาถึงวงวอนให้ ท่านรัฐมนตรียุติธรรม อธิบายถึงกนิตหนึ่ง เพราะ
เหตุว่าข้าพเจ้าเห็นว่า ที่เกี่ยวกับอันดับเช่นนี้ ข้าพเจ้าเข้าใจความมุ่ง-
หมายของผู้แปรรูปคดีแล้ว เท่าที่เกี่ยวกับอันดับเช่นนี้หมายความว่า
ผู้พิพากษาอันดับต่ำ ถ้าข้าพเจ้าผิดคดีแล้ว ขอท่านผู้แปรรูปคดีไปรด
ทุกทวง เช่นอันดับต่ำจะเดือนถึงขั้นไป เช่นได้เงินเดือนอยู่ ๓๐๐ แล้ว
ถ้าจะเดือนไป เป็นผู้พิพากษา อันดับสูง เช่นจาก ๓๐๐ จะเดือนไปเป็น
ผู้พิพากษาคำอุทธรณ์ ได้ ๖๐๐ ก็จะได้ ๖๐๐ ทันที จะต้องเดือนไป
อย่างข้าราชการพลเรือนเช่นนั้น เพราะฉะนั้นผู้แปรรูปคดีจึงบอกว่า
เมื่อให้เขาอยู่ในตำแหน่งนั้นก็ควรให้เงินเดือนของตำแหน่งนั้น เป็นเรื่อง
ที่นึกคิด เพราะไม่เหมือนกับข้าราชการพลเรือนธรรมดา อยากจะให้
คิดถึงอำนาจและหน้าที่ ข้าพเจ้าอยากจะให้สภาฯ นึกถึงถึงความรับผิดชอบ

ชอบที่เรามอบให้แก่ท่านเหล่านั้น ที่เราให้ไว้ ในมือของเขาว่าต้องรับผิดชอบต่อประชาชนเพียงไร เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญที่เราจะต้องคำนึงถึง ข้าพเจ้าอยากจะวิงวอนให้ ที่ประชุมนี้ช่วยกันคิดไปในทางที่จะให้พระราชบัญญัตินั้นออกไปได้พ้นจากความยุ่งเหยิง และไปในทางที่จะให้การบริหารส่วนหนึ่ง คือทางศาลนั้นเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะพ่วงท่านรัฐมนตรียุติธรรมซึ่งเป็นผู้รักษานโยบายและดูแลในทางนี้ว่าจะมีความเห็นอย่างไร ขอได้โปรดซักถาม

พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกล่าวว่า ที่ตั้งมาซักบางท่าน ประสงค์ว่าการเดินเงินเดือน ข้าราชการตุลาการไม่สามารถที่จะเดินได้นั้น ความจริงเราได้เดินไปให้ครากกว่าร้อยคน ชั้นหนึ่งกม ชั้นครึ่งกม ๒ ชั้นกม ๓ ชั้นกม ที่ได้เดินไปแล้วทั้งหมด นั้นมีประเด็นในเรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๒๗ ของรัฐบาล ที่เสนอมานี้ ผู้ที่จะได้อัตราชนิตาตามร่างนั้นก็คือผู้ที่ตอบได้ได้ อัตรา ๕๕-๘๐ บาทได้ ๕๕ บาท กับอีกพวกหนึ่งก็คือว่าผู้ที่เรียกจากจำศาลและรองจำศาลมาเป็นผู้พิพากษาฝึกหัด นักกฎหมายฎีกา ข้างท้าย ๓๐๐ บาท ตามอัตราผู้ที่จะประกาศตั้งเป็นผู้พิพากษาชั้นบังคับ ๕ ๓๕๐-๓๘๐ บาทเหมือนกัน คงได้ขนาด ๓๕๐ บาท นั้นมีในอันดับ ๓ ที่รัฐบาลพูดไว้ในมาตรา ๒๗ นั้นก็คือมีอัตรา ๒๐๐-๒๘๐ บาทแก่ผู้ที่เป็นผู้พิพากษาที่กระทรวงตั้งไปหัวเมืองก็ได้ ๒๐๐ บาท นั้น

ความร่างรัฐบาลเสนอมานี้ ญัตติแปรญัตตินั้นแปรต่อไปถึงอัตราอันดับที่ ๕
 คือว่าอัตราตั้งแต่ ๓๓๐-๓๓๐ จะให้ใครขึ้นต่ำด้วย พวก ๓๓๐-๓๓๐ นี้
 ไม่ใช่พวกที่อยู่ในสอบได้ หรือ กฤษฎีกา คือที่จะเดือนชนเมื่อสอบได้
 ได้แล้ว เมื่อมีตำแหน่งว่างก็เดือนชนอีก ก็มีปัญหาที่จะให้เดือนหรือ
 ไม่ นี่ก็แล้วแต่สภาที่ส่งมาซึ่งเงินขอแปรญัตติขึ้นมา แล้วส่วน
 อันดับ ๒ อันดับ ๓ ญัตติขอแปรญัตตินั้นก็ขอว่า ๓๐๐ ถึง ๕๐๐ นั้น เรียก
 ว่าอันดับ ๒ กับอันดับ ๓ (ข) ๕๕๐ ถึง ๕๐๐ อันดับ ๓ (ก) ๕๕๐ ถึง ๖๐๐
 ที่ส่งมาซึ่งขอแปรญัตติขึ้นมา พวกนี้ไม่มีกฤษฎีกา ไม่มีสอบแข่งขัน แต่
 เดือนตามเกณฑ์ ในพระราชบัญญัติที่ว่าต้องทำงานแล้วไม่ต่ำกว่า ๓ ปี
 ส่วนจะให้หรือไม่ให้ ก็แล้วแต่สภา

ขุนวรดิษฐ์รัฐมนตรี ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
 ในเมื่อกรรมาธิการได้ทักท้วงว่าการแปรญัตตินั้นผิดด้วยหลักการ ที่
 จริงข้าพเจ้าเห็นว่าทกรรมาธิการแสดงนั้นเป็นการชอบ เพราะว่าหลัก
 การของเรามีอย่างเดียวว่า คือจะดำเนินการตามแบบของข้าราชการพล-
 เรือชนที่ไม่ใช่ตุลาการ เพราะฉะนั้นอะไรที่จะมาเพิ่มเติมนอกจากหลัก
 การนั้นก็เป็นไปไม่ได้โดยตัวเอง ทั้งนี้ในการที่ข้าพเจ้าให้ความเห็นว่าควร
 เราจะให้อัตราเงินเดือนหรือจะให้ดำเนินการระเบียบ เป็นการสมควร
 อยู่แล้วนั้น ข้าพเจ้าเอาเหตุผลอะไรมาคิด ข้าพเจ้าขอกราบเรียนว่า
 การตั้งอัตราเงินเดือนนั้น เราต้องนึกถึงหลักคุณภาพ ของ การงานอัน
 หนึ่ง แล้วข้อ ๒ จะต้องนึกถึงปริมาณการงานนั้นว่ามากน้อยเท่าใด

จะต้องรับผิดชอบ แต่เราคิดว่าเงินเดือนให้เหมาะแก่สภาพทั้งสอง
 อย่าง เราไม่ได้วางเงินเดือนไว้เพื่อกันความฉ้อฉล เราไม่ได้วางเงิน
 เดือนไว้เพื่อเกียรติยศกันเอง ข้าพเจ้าเข้าใจว่าอย่างนี้ จึงได้กล่าวไป
 ในวันนี้ อีกประการหนึ่งที่ข้าพเจ้ากล่าว ตามคำสั่งสอนของพระ
 พุทธเจ้าว่า ทะเลไม่รู้จักอิ่มน้ำ อดัยคนโลภย่อมไม่รู้จักอิ่มเงิน ข้าพ
 เจ้าไม่ได้ หมายทั่วไป ข้าพเจ้าไม่ได้ หมายความว่าถึง ข้าราชการเลย
 ถ้าท่านเข้าใจเช่นนั้น ข้าพเจ้าขอโอนไปให้ท่านผู้กล่าวด้วย ข้าพเจ้า
 ไม่ยินดีรับ ขอโอนไปให้ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า บคนพิจารณาเป็นวาระที่ ๒ เรื่อง
 แปรญัตติขอย้ายขึ้นไปเดิม จะไปกันใหญ่

พ.ท. หลวงวรรณสิทธิพิชัย ประธานกรรมาธิการ กล่าวว่่า ข้าพ
 เจ้า ขอขแรง เพิ่มเติม ท่านรัฐมนตรียุติธรรมขแรงมาแล้ว เพื่อแก้
 ข้อสงสัย ของท่านผู้แทน พระนคร ทตามเมื่อก่อนว่า คุฎการที่ได้ เดือน
 ๒๕๕๕ ขึ้นต้นนับตั้งไปนั้น จะให้ได้รับเงินเดือนของชนที่ใดเดือนนั้น
 หรือไม่ ข้าพเจ้าขอขแรงว่าอาจจะได้ ที่อาจจะได้ ก็คือยกตั้ง
 แต่อันดับ ๓ ตามอันดับ ๓ นั้น ท่านรัฐมนตรียุติธรรมก็ได้กล่าวแล้ว
 ว่ายอมจะไ้รับเงินเดือน ๒๐๐ ที่เคยเริ่มต้น ในพระราชบัญญัติ
 คุฎการนั้นว่า ผู้ที่จะได้เดือนจาก อันดับ ๓ ไปสู่อันดับ ๒ ได้ นั้นจะ
 ต้องรับราชการไม่น้อยกว่า ๓ ปี เมื่อรับราชการ ๓ ปีแล้ว เงินเดือน
 ในอันดับ ๓ มีอยู่ ๕ ขั้น คือ ๒๐๐ - ๒๗๐ เดือนครั้งละ ๒๐ บาท เพราะ

ทรงยศศิขรรมที่ประจำศาลอาญา ศาลแพ่ง ซึ่งเป็นผู้พิพากษาใน
 กระทรงยศศิขรรมนั้น มีความสำคัญน้อยกว่าผู้พิพากษาที่ไปประจำ
 ในหัวเมืองหรือ ท่านทั้งหลายย่อมทราบอยู่ดีแล้วว่าศาลในกรุงเทพฯ
 นั้นสำคัญมาก ทนทรัพย์ก็มาก คดีสำคัญๆ มาก แล้วท่านกลับให้
 โอกาสผู้ ที่ไปหัวเมืองได้เงินเดือนมากกว่าผู้ที่อยู่ในกรุงเทพฯ บางที
 ท่านจะคิดว่าไม่มีคนไปหัวเมืองหรือ เปล่าเลย ในเวลานี้ใครไม่ไปก็ได้
 ออกได้ ความสำคัญอีกข้อหนึ่งก็คือว่า ขอให้คิดดูถึงประจำแผนก
 ของข้าราชการพลเรือนได้เงินเดือน ๓๐-๓๕ บาท ผู้พิพากษาใน
 กรุงเทพฯ ได้ ๕๕ บาทเข้าชั้นประจำแผนกเท่านั้นไม่ถึงหัวหน้าแผนก
 ด้วยซ้ำ ความจริงควรจะขึ้นหัวหน้าของด้วยซ้ำไป แต่ประจำ
 แผนกเงินเดือนณิกัน ๓๐ บาท ๒๐ บาทเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่ประสงค์ที่
 จะให้ ได้เงินเดือนมากเกินไป ข้าพเจ้าต้องการให้ได้พอสมควร ไม่
 มากไม่มาย ให้เขาพอกินพอไร่ ส่วนข้าพเจ้าจะตกหรือคุดหมื่นใคร
 หรือใครจะตกคุดหมื่นผู้พิพากษานั้น ข้าพเจ้าขอให้ประชุมชราชา
 ข้าพเจ้าขอทราบเรียนอีกอย่างหนึ่งว่า เราควรให้ โอกาสผู้ที่ได้เลื่อน
 ตำแหน่งอย่างคุณได้ว่า เงินเดือน ๓๐๐ ไปรับตำแหน่งผู้พิพากษา
 ศาลอุทธรณ์ หรือผู้พิพากษาศาลยุติธรรม อย่างศาลแพ่ง หรือ
 ศาลอาญาเช่นนี้ เราควรได้เงินเดือนอย่างน้อย ๕๕๐ บาท หรือผู้ที่
 เลื่อนตำแหน่งไปเขาไม่สามารถจะไปได้ เพราะคิด ๓ ชั้น ๕ ชั้นอะไร
 ซึ่ง ความจริง เราควรจะได้ ๕๕๐ แต่เขาโคตจาก ๕๕๐ ไป ๕๕๐ ไม่ได้

ข้าพเจ้าอยากเรียนเช่นบุคคลใด ๆ ไม่ว่าแต่ผู้พิพากษาเท่านั้น ควร
 จะได้รับเงินเดือนตำแหน่ง อย่างอหิบัติ มีหลายอหิบัติอยู่ในที่นี้ได้
 เงินชดค่า เราไม่ได้ ๖๕๐ บาท ได้ ๕๕๐ ก็มี ๕๐๐ ก็มี จะชดค่าก็ได้
 แต่ไม่อยากจะช ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะให้ผู้พิพากษาได้มากกว่าทหาร
 หรือพลเรือน ทหารก็เหมือนกัน นายร้อยออกไปทำหน้าที่เป็นบังคับ
 กองพัน แล้วทำไมจะให้เงินเดือนไม่ได้หรือ งบประมาณก็ตั้งมาแล้ว
 แล้วจะว่างงบประมาณไม่ได้ตั้งมา ข้าพเจ้าอยากจะให้หลวงชำระ
 ชำแจงอีกสักครั้งหนึ่งว่าความจริงมีเพียงไร

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
 แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่ ข้าพเจ้ากำลังจะ
 ชำแจงอยู่แล้ว คือที่จะชแจงนั้นใครที่จะให้สภาพนี้ใครรักษาระเบียบ
 เพราะเหตุว่าไม่เช่นนั้นแล้วระเบียบอาจจะพันเผื่อ คือเรื่องเป็นเช่น
 ที่ประชุมได้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลที่เสนอ
 แก่มาตรา ๒๗ ในหลักการนั้นว่า การแก้กฎหมายมาตราที่มีความ
 ประสงค์ จะให้การเดือนเงินเดือน ข้าราชการตุลาการได้ระดับกับข่า
 ราชการอื่น ๆ ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือน หรือข้าราชการทหาร ทน
 ปัญหาในเรื่องว่าอัตราเงินเดือนควรจะเป็นอย่างไรนั้น ได้ผ่านมาแล้ว
 ในพระราชบัญญัติตุลาการ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้แก้ไข คือว่า
 อัตราเงินเดือนของผู้พิพากษา สภาพนี้ได้ผ่านไปและให้ประโยชน์ใน
 การยกย่องค่าชดเชยเด็กนอชดเชย นอกจากนั้นร่างพระราชบัญญัตินั้น

รัฐบาลเดนมาร์ก ยังมีสิทธิพิเศษจากข้าราชการอื่น ๆ หรือข้าราชการ
 พด เรือน หรือทหาร คือในคอนท้าย เช่นผู้พิพากษาออกหัวเมืองได้
 ๒๐๐ ทันทึ อยู่ในกรุงเทพ ฯ ได้ ๓๕๐ ทันทึ คืออัตราเงินค่าของตำแหน่ง
 เพราะฉะนั้นข้อพิจารณาที่ถูกรของสภา ฯ นั้นก็คือว่า การแปรรูปคดีนั้น
 จะต้องพิจารณาว่า ร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๒๗ นี้ได้ ให้สิทธิข้าราชการ
 ตุลาการไม่ได้ระดับกับข้าราชการ อย่างอื่น หรือไม่ ถ้าแม้
 ว่าข้าราชการตุลาการได้ สิทธิเท่ากับข้าราชการอย่างอื่นแล้ว การ
 แปรรูปคดีก็ไม่มี ส่วนสิทธิพิเศษซึ่งรัฐบาลเดนมาร์กนั้นจะขยายออกไป
 หาได้ ไม่ เพราะรัฐบาลเดนมาร์กนั้นบอกว่าเป็นเพื่อปรับระดับ เพราะฉะนั้น
 ในเวลาที่เดนมาร์กได้จะปรับให้ผิดแปลกไปกว่าข้าราชการอื่น ๆ ไม่
 ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรพิจารณาเช่นนั้น เช่น ตามมาตรา ๒๗ นั้น
 หาได้ทำให้ข้าราชการตุลาการเสียสิทธิไปประการใดหรือไม่ นอกจาก
 นั้นข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถึงแม้ว่าจะได้แก่มาตรา ๒๗ นี้แล้วก็ตาม แต่
 ในการปฏิบัติ ข้าราชการตุลาการไม่ได้รับความกระทบกระเทือนประ
 การใดเลย อย่างที่กรรมการกล่าวแล้ว คน ๒๐๐ ไป ๓๐๐ นั้น ต้อง
 อยู่ในตำแหน่ง ๓ ปีจึงจะเลื่อนไปได้ การอยู่ในตำแหน่ง ๓ ปี สัมมค
 งามหนึ่งใด ชนชนหนึ่ง อย่างค่า ๆ ๓ ปีก็ ๓๐๐ ชน คือ ๒๖๐ แล้ว พอ
 ได้รับตำแหน่งชนกเดือนอีก ๒ ชนเท่านั้นเอง ก็เขาอัตราเกินกว่าชนค่า
 เสียด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นพวก ๓๐๐ ไป ๕๐๐ ก็เช่นเดียวกัน ไม่มีอะไร
 ที่น่าจะกระทบกระเทือน ข้าพเจ้าเห็นว่าควรพิจารณาตามระเบียบ
 ของสภา ฯ

นายโต ปานิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวอ้างว่า
ข้าพเจ้าคิดว่าเหตุผลในเรื่องนี้เราได้พูดกันเพียงพอแล้ว ข้าพเจ้าขอ
เสนอให้ลงมติ

นายมนูญ บริสุทธิ์ ขุนชำนาญภาษา รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามที่ผู้เสนอ
แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้ตามร่าง โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง เป็นอันคงใจตามร่าง ^{๕*} เป็นอันหมด
วาระที่ ๒ แล้ว จะได้พิจารณาเป็นวาระที่ ๓ ต่อไป ผู้ใดเห็นว่าควร
จะออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวอ้าง เป็นอันออกพระราชบัญญัติร่าง
พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช ๒๔๗๘ พิจารณาวาระที่ ๒

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๒

นายแฉะ อัจฉริยะดิษฐ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าววาทกรรมมาธิการมาแก้มาตรา ๒ คือร่างเดิมมีว่า ภายหลังจาก ๖๐ วัน แล้ว คณะกรรมการมาติดคือออกเสียหมดนั้น มีเหตุผลอะไร

หลวงศรีประกาศ ประธานกรรมการ กล่าววาทกรรมตามที่ กรรมการได้ตัด ๖๐ วันออกนั้น ด้วยเหตุว่าพระราชบัญญัติการพนันเก่า โทษปรับมี ๕,๐๐๐ บาท เวลานี้ในกรุงเทพฯ ได้เลิกศาลไปรีดกาเปลี่ยนมาเป็นศาลแขวง ในพระราชบัญญัติศาลแขวงนั้น โทษปรับศาลแขวงมีอำนาจปรับอย่างสูง ๒,๐๐๐ บาท เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วพระราชบัญญัติในเวลานี้ เมื่อยังไม่ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติใหม่นี้ ผู้ที่ตกเกณฑ์การพนันเล็กน้อย เช่น เล่นไพ่ของอะไรก็คองขันศาลอาญา เพราะเหตุนี้คณะกรรมการจึงเห็นว่า ควรจะใช้พระราชบัญญัติในวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาทีเดียว ด้วยเหตุว่าการเล่นพนันนั้น หนักก็ไม่ใช่ร้ายแรงในพระราชบัญญัติใหม่นักลงโทษปรับเพียง ๒,๐๐๐ บาท ข้อความเท่านั้นเองที่กรรมการได้แก้

นายแฉะ อัจฉริยะดิษฐ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าววาทกรรมว่า ข้าราชการเจ้าชายน่าจะให้คงไว้ เพราะเหตุว่าการที่เรานอกกฎหมายนั้น เป็นการแก้ไขการพนันต่าง ๆ ที่การพนันต่าง ๆ ทั้งหลายหมด เหล่านี้ราษฎรจะรู้ได้อย่างไร ออกกฎหมายแล้วเราก็ให้ประกาศใช้ ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าขอให้คงไว้ตามร่างรัฐบาล

นายโต ปาณิกบุตร กรรมการ ก่อว่าว่า คือว่ารูปพระ
ราชบัญญัติได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่จะให้เป็นผลแก่ประชาชน คือ
ถ้าแม้ว่าจะมีกำหนด ๖๐ วันได้ ก็จะเป็นการที่จะให้ภาระสำคัญนั้นได้ก
อยู่แก่ประชาชนนานโดยใช้เหตุ เพราะว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้งหมด
แล้วจะเห็นว่าเปลี่ยนแปลงไปในทางเป็นคุณมากกว่า เพราะฉะนั้นกำหนด
๖๐ วันนั้น จึงไม่จำเป็นที่จะต้องกำหนดไว้ กรรมการจึงคัดออก

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น ก่อว่าว่า
ในมาตรา ๒๓ ข่าพเจ้าได้แปรญัตติไว้อย่างนี้ คือว่า ๖๐ วันนั้น ข่าพ-
เจ้าได้แปรว่าให้เป็นภายใน ๙๐ วัน ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าเพื่อประสงค์
จะให้พวกที่หมกมุ่นในการพะนันก็ดี หรือประชาชนส่วนใหญ่ก็ดี รู้
สึกตัวเสียก่อน ๆ ที่จะบังคับไปตามกฎหมาย การที่จะบังคับไปโดย
เร็วนี้ ทำให้ประชาชนไม่ทันทอ เมื่อไม่ทันแล้วก็จะเป็นการเดือดร้อน
ภายหลัง ความจริงในเรื่องนี้เราควรจะรอไปก่อน ด้วยเหตุนี้ข่าพ-
เจ้าจึงได้แปรญัตติให้เป็น ๙๐ วัน

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี ก่อว่าว่า
ข่าพเจ้าเห็นด้วยกับผู้แทนจังหวัดสิงห์บุรีที่ขอให้คงตามร่างเดิมของรัฐ-
บาล เพราะเหตุว่ากฎหมายนี้ออกไปแล้ว ก็จะมีผลกระทบกระเทือนถึง
ราษฎรโดยทั่วไป และมีโทษทางอาญาด้วยประการหนึ่ง อีก
ประการหนึ่งเมื่อออกกฎหมายนี้ไปแล้ว เราจะต้องมีแบบฟอร์มเพื่อ
จัดการดำเนินไปตามกฎหมายอีกทีหนึ่ง ถ้าว่านี้ได้เคยร้องทุกข์แล้ว

ว่า ออกกฎหมายไปก็บังคับใช้ทันทีทันใด เช่นอย่าง เรื่องยาง นั้น
 ราษฎรเดือดร้อนมาก ควรจะมีเวลาให้ ใช้ภายในวันประกาศนานไป
 สักหน่อย มีระยะพอสมควร เพื่อราษฎรจะได้ วัสดุเตรียมตัว สำหรับ
 ปฏิบัติการ ตามกฎหมายใหม่ และทั้ง เจ้าหน้าที่นั้น ก็จะต้อง เตรียมตัว
 เตรียมการให้ เป็นไป ตามกฎหมายใหม่ด้วย ส่วนข้อที่ กรรมการ
 อ้างว่า ควรให้ ใช้ ในวันประกาศ ก็คือ เรื่องในกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นศาล
 แหวนอะโรนิก ๆ หน่อย ๆ เท่านั้น เห็นว่ายังไม่เห็นเหตุผลพอที่จะกว้าง
 ของรัฐบาลได้ เห็นว่าควรคงไว้ตามร่างรัฐบาลดีกว่า

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมการ กล่าวว่ ถ้าแม้ว่าได้อ่าน
 พระราชบัญญัตินี้ตามร่างซึ่งกรรมการได้แก้ไขแล้ว ท่านจะเห็นว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้แก้ไขจากพระราชบัญญัติเดิมเลย หากแต่
 แก้ไขเล็กน้อยเท่านั้น แต่ก็เป็นประโยชน์ ในการควบคุมตามแนวที่
 ร่างานี้ได้รับหลักการยังชนิดน้อย แต่ส่วนในทางหลักการแล้วก็
 เคนหลักเดียวกับพระราชบัญญัติเดิม ซึ่งไม่มีเปลี่ยนแปลงอะไร แต่
 เฉพาะพระราชบัญญัตินี้กับพระราชบัญญัติอื่น เช่นที่เกี่ยวกับประมวล
 กฎหมายในเรื่องอำนาจศาล เพราะฉะนั้นถ้าแม้ว่าจะได้กำหนดเวลาไว้
 แล้วผลที่ประชาชนพึงจะได้จากร่างพระราชบัญญัตินี้ ถ้าแม้ว่า
 ได้ออกเป็นกฎหมายแล้วจะกระทบกระเทือน คือว่าจะต้องไปอยู่ในศาล
 สูงตามแนวแห่ง ประมวลกฎหมายใหม่ ก็จะทำให้เป็นการเดือดร้อน
 แก่ประชาชนเนิ่นนานไปโดยใช่เหตุ เพราะเหตุนี้กรรมการจึงเห็น

ว่าควรระงับออก เพราะเหตุว่าพระราชบัญญัติ^{๕๖} เป็นรูปเดียวกับเดิม แม้แต่ในบทบัญญัติแห่งความผิดก็ดี หรือในสาระสำคัญแห่ง ความผิด หรือชนิดแห่งการพินัยก็ดี มิได้ เปลี่ยนแปลงไป อย่างหนึ่งอย่างใด เลย คณะกรรมการ^{๕๗} เห็นว่า การตัดออกนั้นเป็นผลดีมากกว่าที่จะ คงไว้ ประการหนึ่ง แต่อีกประการหนึ่ง พระราชบัญญัติ^{๕๘} ชุดหนึ่งใน ทรงที่จะเป็นประโยชน์ แล้วได้ผ่านฉลุยในทางที่จะให้ สติประชาชน หรือให้ประโยชน์แก่ประชาชนมากขึ้น เช่นในเรื่องอัตราค่าธรรมเนียม เป็นต้น ถ้าแม้ว่าท่านจะได้ลงไปแล้ว ผลที่จะได้รับนั้นจะทำให้ ประชาชนได้รับเข้าไป เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอจึงขอขอให้ท่านสมาชิกได้ โปรดพิจารณา^{๕๙} พระราชบัญญัติ^{๖๐} นอกรั้งหนึ่ง และมองดูในหลักที่ ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้วว่าควรระงับไว้หรือไม่ แต่ทั้งนี้แล้วแต่ที่ประชุม เพราะว่าข้าพเจ้าได้แต่เดิมนอกความเห็นให้สภาฯ เท่านั้น

นายฮั่ว คามโท ผู้แทนราษฎรจังหวัด กำแพงเพชร กล่าว ว่า ตามที่กรรมการ^{๖๑} ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมาธิการคงจะไปโนงั้นนี้ เดียวเท่านั้น ไม่ได้คิดถึงมาตรา ๕ ซึ่งเป็นหลักการสำคัญ ถ้ามาตรา ๕ คงไว้ จะประกาศใช้กฎหมายนั้นหรือไม่ ซึ่งเราจะต้องได้เถียง กันอีก ข้าพเจ้าเห็นว่า มาตรา ๕ เป็น มาตรา สำคัญ เพราะห้ามการ พินัยทุกชนิด เพราะฉะนั้น ๖๐ นั้นไม่ควรตัดออก ถ้าตัดออกจะเป็น ผลร้ายแก่ประชาชนทีเดียว

ชนชำนานภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวหา เรื่อง
 * ข้าพเจ้าเห็นด้วยมาชิก ตามทกกรรมมาชิกวรรค๖๐. ฉนั้นเป็นการซึ่งจะ
 ทำความลำบากแก่ประชาชน เพราะพระราชมัญญัติได้วางไว้ว่าให้
 อำนาจรัฐมนตรีเป็นผู้ออกเดี่ยก่อน ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้เห็นเรื่อง
 * เช่นมีเรื่องอาวรุบนั้นเป็นต้น พอออกกฎหมายแต่ฎฎเด้นาบทก็ไม่ได้
 ออก ราษฎรเจ้าของบั้นพามันมาขึ้นไม่ได้ คราวนี้เรื่องนี้เช่นเคย
 กัน ถ้าออกกฎหมายไป คนที่เคยเดินได้ นายอำเภอให้ได้ เวลา
 ออกไป นายอำเภอต้องระงับทุกแห่ง ซึ่งจะต้องเสียเวลาและเงินราย
 ได้จะตกค่าไปทันทีที่เคย จึงข้าพเจ้าเห็นว่า ซึ่งรัฐบาลส่งวนเวลาไว้
 ๖๐ วันซึ่งกระทรวงมหาดไทย จะเตรียมการ ทุกอย่าง นั้นไม่ควรจะคัด
 ออกเลย จึงข้าพเจ้าขอให้เป็นไปตามร่างของรัฐบาล

นายแทน วิเศษสมบัติ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดาหาร กล่าวหา
 พระราชมัญญัติ ตามร่างของรัฐบาลซึ่งทำให้ ใช้ภายหลังกฤษฎีกา
 ๖๐ ฉนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าผิดแล้ว และยังกว่านั้น ข้าพเจ้าอยากจะให้
 ใช้ภายหลังจากกฤษฎีกาไปสัก๘๐ วันเดี่ยด้วยซ้ำตามที่ผู้แปรญัตติซึ่งได้
 แปรไว้ เพราะเหตุว่าประเทศเราส่วนมากราษฎรอยู่ในป่าพง ซึ่งเป็น
 ที่ห่างไกลกับตลาดหรือจังหวัด ซึ่งจะออกให้ ในทันทีทันใดในวันต่อ
 กฤษฎีกานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ยุติธรรมอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าเห็นว่าพวก
 ที่อยู่ในระหว่างกรอมห้วยระหว่างเขานั้น จะวิ พระราชมัญญัติที่ออก
 ได้ก็อย่างน้อยถึง ๒ เดือน เพราะฉนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการที่ผู้ขอแปร
 ญัตติให้ ใช้ภายใน ๘๐ ฉนั้นนคแล้ว

๑. ขนอรรถวิษณุกรรมเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
 ๒. ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยคณะกรรมการเป็นอย่างยิ่ง การที่จะออกกฎ
 ๓. หมายซึ่งจะให้ราษฎรมีเวลาทราบล่วงหน้า เราจะใช้กันคือเมื่อว่า
 ๔. กฎหมายนั้นเป็นการหักโหมจนบทรรมนิยมประเพณีอันเขาได้ประพฤติ
 ๕. กันมานานแล้ว อย่างนั้นเราจึงควรจะขยายเวลาให้เขาทราบ ล่วง
 ๖. หน้า เพราะว่าถ้าไม่ขยายเวลาแล้ว การที่ราษฎรเคยประพฤติกันมา
 ๗. ก็จะเป็นเหตุให้ราษฎรทำผิดกฎหมายได้ ในเมื่อถ้าได้ออกประกาศทันที
 ๘. อีกประการหนึ่งถ้าหากว่ากฎหมายนั้นออกไปเพื่อ เป็นการบัญญัติสิทธิ
 ๙. และหน้าที่ หรือเกี่ยวแก่ การอาชีพในทาง เศรษฐกิจ เช่นนั้นเป็นต้น ถ้า
 ๑๐. เช่นนั้นแล้วเราควรจะมีโอกาสหย่อนยานได้นาน ๆ ความจริงที่ออก
 ๑๑. กฎหมายแล้วประกาศใช้ทันทีนั้นย่อมเป็นโทษ ในบางกฎหมาย เช่น
 ๑๒. ในเรื่องการค้าไม้ ในป่าพง กฎหมายไม่ได้ กำหนดล่วงหน้าให้ราษฎร
 ๑๓. ทราบ ที่ราษฎรจังหวัดอุดรนครเมื่อยังไม่ได้ทราบกฎหมายจึงไปตัด
 ๑๔. ไม้มาด้อมริ้วมา ครั้นตัดมาแล้วมันอยู่ในกฎหมายซึ่งหวงห้าม ต้อง
 ๑๕. ถูกทำโทษทันที นั้นเป็นผลร้าย แต่ในกฎหมาย การพนันนั้นไม่ใช่
 ๑๖. อย่างนั้น กฎหมายนั้นบัญญัติให้อำนาจแก่รัฐมนตรี และจะพกกันง่าย ๆ
 ๑๗. ก็ว่าการที่จะเล่นการพนันได้หรือไม่ นั้น อยู่ที่อำนาจของเจ้าพนักงาน
 ๑๘. ค้างหาก ไม่ใช่เป็นขนบธรรมเนียมหรือประเพณีซึ่งประพฤติ ดับกันมา
 ๑๙. ไม่ใช่เป็นการ ทำมาหากิน หรือ ดัดมาอาชีพ อย่างไร ถ้าหากว่า จะมี
 ๒๐. ราษฎรมาขออนุญาตเล่นไพ่ เจ้าพนักงาน คือนายอำเภอ บอกว่า

เตียงนอนห้ามเตียงเดี่ยว เด่นไม่ได้ เพราะฉะนั้นเตียงใจให้ไม่ได้ เช่น
นี้ ก็คิดว่าคงไม่เสียหายอย่างไรนัก ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงขอให้คงไว้
ตามร่างของกรรมาธิการ

พ.ต. หอดวงเซืองศักดิ์สงคราม กรรมาธิการ กล่าวว่า ปัญหา
ในเรื่องกำหนดเวลาด่าน ต่อมาจาก มาตรา ๕ ซึ่งจะต้องได้ เดียงกันคือไป
แต่ว่านอกจากเหตุผลในมาตรา ๕ แล้ว มีเหตุผลอยู่ ๒ ประการ คือ
ประการที่ ๑ เวลาด่านเราใช้ พระราชบัญญัติ การพะนั้นฉบับเก่าแล้วก็
คดีเล็กน้อยต้องไปศาลอาญาคับคั่งมาก ซึ่งทำให้คดีรอกโรงศาลและ
เป็นการเสียเวลาทำมาหากินของราษฎร ที่จะต้องไปศาลเป็นเวลาด้าน
นานวันประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งที่รัฐบาลจะประกาศในราชกิจ
จานุเบกษานั้นย่อมจะโต้ ให้เวลาฝ่ายบริหารออกกฎกระทรวงและวาง
ระเบียบพอดสมควร ประการหนึ่ง ด้วยเหตุ ๒ ประการนี้ กรรมาธิการ
จึงได้คัดออก

ขุน ชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า
เรื่องนี้ ถ้าทางรัฐบาลรับรองว่าจะได้เตรียมการ เช่นมีใบเสร็จหรือ
อะไรทุกอย่างพร้อมบริบูรณ์แล้วจึงออกพระราชกิจจานุเบกษา นั้น ข้าพเจ้าก็เห็น
ว่าก็พอจะดำเนินไปได้ แต่การที่จะออกกฎหมายไปที่เตียงเดี่ยว คราว
นี้เครื่องใช้ ไม่ค่อยอะไรดีก็อย่างก็ไม่มีเช่นนั้น ข้าพเจ้าวิตกเพราะเคยมี
มาแล้วด้วย ถ้ารัฐบาลรับรองว่า เรื่องนี้แม้จะไม่มี กฎกระทรวง ก็ให้
ดำเนินไปได้ ซึ่งข้าพเจ้า เวียนเช่นนั้นไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าจะมีความเห็นในการ

พระนันทน์ อย่านักไปอย่างนั้น คือเป็นอริการ ซึ่งเขาทำกันอยู่ เช่น
ในเมืองแขกซึ่งเขาชวนอริกันเรื่อย ๆ อาทิตยัจะครึ่งอย่างนี้ ถ้าไปราคา
นิตเดียวหนึ่ง อาทิตยัไม่ได้ชน คราวนี้ราษฎรซึ่งจะนำของไปขายนั้น
หากทน เสียเวลาอย่างนี้ ชาวเจ้าก็ไม่ใช้คนที่ชอบเด่น การพระนันทน์
แต่เกี่ยวแก่ปวงชนหมู่มาก เรื่องการพระนันทน์เป็นเรื่องซึ่งแก่ ไรเศรษฐกิจ
ได้บ้างในเดชาจำเป็น เป็นอย่างแท้จริง ๆ จึงข้าพเจ้าขอถามรัฐบาลว่า
เมื่อเตรียมพร้อมแล้วจึงจะออกกฎหมายได้หรือไม่ อย่าให้ต้องระงัก

นายแระ อัจฉริยะกุล ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี กล่าว
เพื่อไม่ให้เสียเวลา จะควรคงไว้หรือแก้ไข ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

นายเขียน กาญจนพันธ์ รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ามีผู้เสนอให้ลงมติแล้วว่า ควรจะ
เอา.....

นายกิมทะ นรินทร์พานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าว
ว่าข้าพเจ้าขอเสนอว่าอย่าเพิ่งลงมติ และขอเสนอว่ามาตรา ๒ นี้ควรให้
การพิจารณาไว้ก่อนจนกว่าจะได้พิจารณามาตรา ๕ แล้วจึงจะ
กลับมาพิจารณาใหม่

นายฮั่ว ตามไท นายกิมเต็ง ดินชู่เล็ก รับเอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่าเขาเสนอให้ลงมติแล้ว ท่านจะเสนอ
ให้เบ็ดคืออภิปรายต่อไปก็เสนอมา

นายกิมทะ นรินทร์พานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าว

ข้าพเจ้าขอเดงนออย่าเพอลงมติตามทผู้เดงนอขอ และข้าพเจ้าขอให้อ
ไว้อีกอน ข้าพเจ้าเดงนอเป็น ๒ ญัตติคด้วยกัน

ประธานสภาฯ กล่าววว่า มีผู้เดงนอว่าอย่าเพงลงมติ ผู้ใดเห็น
ว่าอย่าเพงลงมติ โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าววว่า ผู้ใดเห็นวว่าจะลงมติได้แต่
โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๒๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าววว่า เป็นอันลงมติได้ ทมีผู้ขอแปรญัตติ
คือ ฝ่ายหนึ่งวให้คงไว้ ๖๐ วันตามรัฐบถ อีกฝ่ายหนึ่งว ๘๐ วัน
เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจะตั้งวจะเอาตามร่างกรรมาธิการ หรือจะแก้ ไข
ก่อน ผู้ใดเห็นวว่าจะเอาตามร่างกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๓๐ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าววว่า ผู้ใดเห็นวว่าจะแก้ ไข โปรดยก
มือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๒๖ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าววว่า เพราะฉะนั้นคงตามร่างกรรมาธิการ
คือไป

เลขาธิการสภาฯ อ่าน มาตรา ๓

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

เดชาธิการสภาฯ อาน มาตรา ๕

นายกิมทะ นิรันดร์พานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าวว่
 ข้าพเจ้าเห็นว่า ตามที่กรมวิชาการ คัดมาตรา ๕ ออกน เป็นก่าร คัดหลัก
 การอันสำคัญที่สภาฯ นี้ได้ลงมติรับรองไปแล้ว ฉะนั้นกรรมาธิการจะ
 ไปคัดออกเสียไม่ได้ ถึงแม้ว่าจะได้เพิ่มหลักการนลงได้ ในมาตรา ๕
 แล้วก็ดี แต่ว่ความมุ่งหมายยังผิดกัน เพราะเหตุว่ในมาตรา ๕ นี้
 ห้ามมิให้เล่นการพนันทุกชนิด ส่วนในมาตรา ๕ ที่กรรมาธิการได้
 เติมเพิ่มนั้น ห้ามมิให้เล่นเฉพาะการพนันที่ร้ายแรงเท่านั้น มีความ
 มุ่งหมายที่จะให้ มีการเล่นการพนันอยู่อีก ถ้าหากว่จะพิจารณาถึง
 ความมุ่งหมายที่จะให้ ออกพระราชบัญญัติแล้ว ก็มีความประสงค์ ใน
 การที่จะปราบปรามการพนันให้น้อยลงที่สุด หรือว่จะให้หมดไปเสีย
 ที่เดียว เพราะฉะนั้น หากควรที่จะห้าม แต่เฉพาะการพนันที่ร้าย
 แรงเท่านั้นไม่ ในการ ที่พนันกันเล็กน้อยนั้น ก็เป็นต้นเหตุที่จะให้เกิด
 การพนันร้ายแรงเสียหลายได้ การพนันเป็นอบายมุขและเป็นผลร้าย
 แก่ประเทศชาติเพียงไรนั้น ข้าพเจ้าจะคงเสียไม่กล่าว เพราะเหตุว่
 เราคงจะได้ทราบกันอยู่ดีแล้วว่การพนันเป็นดังช่อร้ายเพียงไร การ
 ที่เราจะถือว่เป็นประเพณีที่ได้ประพฤติกันมานานแล้ว สำหรับข้าพ-
 เจ้าเห็นว่า ประเพณีอันใดที่เป็นประเพณีที่ช่อร้ายแล้วก็เป็นการสมควร
 ที่เราจะได้เลิกกันเสีย เพราะเหตุว่ ประเทศของเรา ก็มีวันแต่จะไปสู่
 ความเจริญยิ่งขึ้นทุกที ก็ด้วยเหตุนี้แหละข้าพเจ้า จึง เห็นว่ควรจะ
 คงมาตรา ๕ ไว้ตามร่างของรัฐบาล

นายโต ปาณิกบุตร กรมราชการ กล่าวว่ ในเรื่องหลักกการ
 ตามมาตรา ๕ นั้นเป็นหลักการสำคัญอย่างที่ว่านั้น ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยที่
 ต่ภาฯรับมา แต่ว่าหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นมิได้
 มีแต่มาตรา ๕ เท่านั้นที่ต่ภาฯได้รับหลักการมา มีมาตรา ๕ ด้วย ที่จริง
 ถ้าจะดูคำตามร่างเดิมของรัฐบาลมาตรา ๕ และ ๕ แล้ว มีลักษณะช้ค
 กันในตัว คือมาตรา ๕ นั้นห้ามมิให้เล่นการพนันทุกชนิด เว้นแต่จะ
 ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ หรือมีกฎกระทรวงอนุญาต
 ให้เล่นได้ โดยไม่ต้อง มีใบอนุญาต แต่มาตรา ๕ นั้น ห้ามมิให้เล่น
 การพนันซึ่งระบุไว้ในบัญชี ก. ห้ามเด็ดขาดมิให้เล่นการพนันซึ่ง
 ระบุไว้ในบัญชี ก. แต่ไว้ในมาตราเดียวกันนั้น ในบัญชี ข. นั้นให้
 เล่นได้ โดยได้รับอนุญาตแล้วแต่กฎกระทรวงอนุญาตให้เล่น หลักกัน
 ท่านจะเห็นว่า มีลักษณะต่างกัน ในมาตรา ๕ นั้นได้วางหลักห้ามการ
 พนันทุกชนิด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน การพนัน
 ทุกชนิดนี้หมายความรวมทั้งมาตรา ๕ บัญชี ก. และนอกจากนั้นด้วย
 คราวนั้นนอกจากนั้นอะไรบางอย่างนั้น กฎหมายไม่มี มาตรา ๕ และ ๕ ก็ไม่มี
 และบัญชีข้างท้ายก็มิได้บอกไว้ เพราะฉะนั้นการที่ห้ามมิให้เล่นการ
 พนันทุกชนิดเว้นแต่จะได้รับอนุญาต คือหมายความว่าเว้นแต่บัญชี
 ก. และ ข. คำว่าการพนันทุกชนิดเว้นแต่ระบุไว้ในบัญชี ก. และ
 ข. นั้น เราไม่รู้ว่าจะอะไรบางอย่างเป็นการพนันที่กฎหมาย จึงเป็นเหตุที่ทำให้
 ให้เห็นว่า หลักห้ามนั้นเป็นแต่วางไว้ตามที่เห็นได้ตามรูปบัญชี ก. และ ข.

นอกจากรูปนั้นเป็นผล ขอให้ท่านตั้งเถิดให้คิด หดักในมาตรา ๕ ว่า
 เราไม่เห็นรูป รูปที่เห็นได้ ที่ระบุไว้ในบัญญัติ.ก. และ ข. ว่าอย่างนั้น ๆ
 ห้าม นอกจากนี้เป็นผลหมด ท่านรู้ดีอย่างไรในเรื่องนี้ เรา รู้ ดี ว่า
 อะไรบ้างเป็นผล ซึ่งตามหัตถ์ในกฎหมายอาญาแล้ว ถ้าจะห้ามมิให้
 พดเมืองประพฤต้อย่างใดที่กำหนดวางบทได้ และวางโทษได้ อย่าง
 มาตรา ๘ ของกฎหมายลักษณะอาญาซึ่งบอกว่า ความผิดใดๆที่ควร
 ต้องรับอาญานั้นต้องเป็นความผิด ถ้าได้ระบุห้ามไว้และกำหนดโทษได้
 แต่มีได้ระบุไว้ ก็ไปทับกับหัตถ์ในมาตรา ๕ เมื่อความรู้อีกในการ
 พิจารณาร่างเกิดขึ้น เป็นปัญหาเช่นนั้น กรมการจึงได้เชิญผู้เชี่ยวชาญ
 ในทางกฎหมาย คือที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล คือ นายกรัฐมนตรี
 ของ ท่านผู้นี้ได้ให้ความเห็นร่วมกับผู้ที่มีความรู้ ในทางกฎหมายซึ่ง
 เป็นกรมการนั้น เช่น เจ้าพระยาพิชัยญาติและพระมนูเดทย ฯลฯ เป็น
 ต้นว่า หดักนั้นขัดกับหัตถ์ ไม่น่าจะควรเป็นกฎหมายได้ เราพิจารณา
 แล้ว เห็นว่า มาตรา นั้น เป็น มาตรา วางหัตถ์ เดิมจากสภาฯ ได้รับ
 หดักการมา จึงได้มาคิดว่าทำอย่างไรกันจึงจะให้ เป็นผล เมื่อได้
 พิจารณาเช่นนั้นแล้ว เพื่อที่จะให้ เป็นผล ในมาตรา ๕ เราจึงแก้ไขตัด
 มาตรา ๕ ออก และเพิ่มบางอย่างเข้าไปในมาตรา ๕ เพื่อคุ้มครอง
 ความมุ่งหมาย ที่ รัฐบาล รับร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา แต่จำตัดหัตถ์
 ซึ่งเห็นกันว่าขัดกับหัตถ์อาญาทั่วไป ก็คือตัดมาตรา ๕ ออก เพราะ

ฉะนั้นขอท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณาให้ชัดสักครั้งหนึ่ง ท่านจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าใดกล่าวหรือไม่ ขอให้พิจารณามาตรา & ด้วยเหตุอันกรรมวิธีการบังคับมาตรา & ออกเพื่อให้หลักถูกต้องในวิถีทางแห่งการร่างกฎหมายและการที่เราจะใช้กฎหมายควบคุมกิจการให้เป็นไปตามแนวของหลักกฎหมายทุกๆ ไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่าการที่เราออกกฎหมายการพนันใหม่นี้ก็โดยความประสงค์เพื่อที่จะปราบปรามการพนัน ในหลักมาตรา & ที่กรรมวิธีการตัดออกนั้นมุ่งหมายที่จะห้าม การพนัน ทุกชนิด แต่การพนัน ทุกชนิด นั้น ราษฎร จะรู้หรือไม่ว่า จะต้อง อยู่ในใน เกณฑ์ ที่จะต้อง ห้าม เพียงใดหรือไม่ เมื่อเราได้ พิจารณาในบัญญัติหมาย ก. และ ข. ท้ายพระราชบัญญัติแล้ว เราจะเห็นว่า การพนัน แบ่งเป็น ๒ ประเภท ประเภท ๑ ห้ามขาดมิให้เล่น อีกประการหนึ่งเจ้ากระทรวงอนุญาตให้เล่นได้ ทน บัญชีห้ามเฉพาะหน้าอยู่อย่างหนึ่งว่าการพนันที่ไม่อยู่ในบัญญัติ ก. และ ข. นั้น ปรากฏว่ามี การเล่นผิดแผกได้มากเหมือนกัน เช่นเราเดินไปตามถนน เราจะเห็นพวกเด็กหรือพวกขบักขยานแท็กซี่เขาต่างก็แดง เล่นจั่งต้อ หรืออะไร แล้วเด็ก ๆ เล่นทอยทอง หยอดหลุม บ้อหุน อะไรเหล่านี้มากเสมอ แล้วกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้หาได้ห้ามไม่ แต่กลับปรากฏที่มีการเล่นชุกชุม เราเดินไปตามถนนหนทางมักจะเห็นมีการเล่นอยู่เสมอ เราจำเป็นจะต้องควบคุม เมื่อเราจำเป็นจะต้อง

ควบคุมแล้ว เราจะต้องควบคุมในลักษณะไหน เราควรจะควบคุมตามลักษณะมาตรา ๕ หรือตามลักษณะมาตรา ๕ อย่างที่กรรมวิธีการได้ควบคุมนี้ ความเห็นของข้าพเจ้านั้น การพะนันเป็นสิ่งไม่ศิวิไลซ์ ย่อมมีรับรองอยู่แล้ว ถ้าเราไม่รับรอง เราก็คงจะไม่ได้ออกพระราชบัญญัติฉบับของแน่นอนแล้ว และการที่เด็ก ๆ เดินต่างคึกคักกันตามถนนหนทางนั้น นั้นแหละ เป็นทางหนึ่งซึ่งจะนำมาแห่งความเสื่อมเสียของเด็กพวกนั้นในเมื่อเติบโตขึ้น การเดินนั้นมีชุกชุมแล้วโดยมากมักจะมีการ เดินกันในระหว่างเด็ก ซึ่งผู้ปกครองไม่ค่อยจะเอาใจใส่ควบคุมนัก ถ้าเราจะมี การ ควบคุม เด็กพวกนั้นแล้ว จะทำให้มีนิสัยใจคอของคนพวกนั้นด้อยลงไปบ้าง ทั้งนี้วิธีการควบคุมนั้น เราจะควบคุมตามมาตรา ๕ หรือ ๕ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าการที่ เราจะควบคุมตามมาตรา ๕ นั้น ย่อมจะเป็นผลร้ายต่อราษฎรอยู่บ้าง เพราะราษฎรไม่รู้ว่าการพะนันอะไรที่เขาห้ามหรือไม่ห้าม เช่นการพะนันอย่างที่เขาเจ้าได้ยกตัวอย่างไว้แล้วนั้น ถ้าเราไม่มีไว้ในบัญชี ก. หรือ ข. ถ้าไปเดินก็เห็นผิดทันที ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นผลที่รุนแรงมาก แต่ถ้าเรามีบัญชีไว้ท้ายพระราชบัญญัติเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแล้ว ในการที่ราษฎรจะเดินการพะนันก็จำเป็นจะต้องระมัดระวังยิ่งขึ้น การจะตั้งโทษผู้ใดนั้นจำเป็นจะต้องมีกฎหมายห้ามไว้ จึงจะควร ฉะนั้นการที่กรรมวิธีการไปเพิ่มชนในมาตรา ๕ ว่า ถ้าจะประกาศห้ามอย่างใดแล้ว ก็ให้รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้เป็น

ครึ่งคราด เพื่อที่จะให้ราษฎรว่าการพระนั้นประเภทที่ระบุใหม่นั้นต้องห้ามแล้ว เขาจะได้ไม่เดินต่อไป เป็นการรู้จักหน้าที่ของตน แล้วถูกต้องตามวิถีที่เราจะลงโทษบุคคลในทางอาญาว่า จะลงโทษโดยประกาศให้เขารู้ตัวเสียก่อน เพราะฉะนั้นการที่กรมการคดีมาตรา ๕ แต่เขาไปเพิ่มเติมไว้ในมาตรา ๕ นั้นชอบแล้ว

นายเนย สุจิตมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่า ในมาตรา ๕ นั้นข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติคือกรรมาธิการไว้ว่า ให้ตัดข้อความลงไว้เพื่อให้ชัดเจน คือจากคำว่า "ห้ามมิให้เดินการพระนั้นทุกชนิด" ว่า "อันระบุไว้ในบัญชีหมายเลข ก.ร." ทั้งนี้เพื่อให้รัฐบาลควบคุมงานราษฎรผู้มีความผิด และกรรมาธิการคดีออกทั้งหมด มาตราฉบับเป็นการขอด้วยเหตุผลแล้ว

นายทองอยู่ พนมพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น กล่าวว่า ในมาตรา ๕ นั้น ข้าพเจ้าได้เห็นพ้องด้วยกับกรรมาธิการ เพราะว่าในการที่กรรมาธิการได้ตัดออกเช่นนั้นเป็นของที่ถูกแล้ว ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนที่ไม่รู้ คึงท่านผู้แทนจังหวัดอุบลราชธานีได้กล่าวเมื่อนั่งการพระนั้นมากมายหลายอย่าง เช่นดื่มมดว่า การกีฬาการแข่งขันต่าง ๆ ย่อมมีการพระนั้นเจือปนอยู่ด้วย เช่นเล่นว่าวที่ทุ่งพระเมรุ เป็นต้น ก็มีการต่อรองกัน ถ้าเช่นนั้นแล้ว ถ้าหากว่าได้บัญญัติมาตรานี้ไว้แล้ว พวกเหล่านี้จะต้องถูกจับหมด แต่ก็ยอมเป็นการลำบากแก่ฝ่ายบริหารประการใด คำว่านี้จะต้องไปจับคนเดินเป็นพัน ๆ

เขาไปได้ที่ไหนก็ไม่พอ เพราะฉะนั้นเราก็จะต้องจับกันหมดเมืองที่
เดียว ข้าพเจ้าเห็นว่า หลักการที่กรรมมาธิการคตินั้นเป็นการที่ถูก
ต้องแล้ว

น.ค. หลวงข้าราชการอาวุโสดี ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวว่่า คือสภาฯนี้จะ
ชอบในรูปใดนั้นแล้วแต่สภาฯ แต่ที่ว่่าทางรัฐบาลขอแสดงเด็กน้อยว่่า
ในการร่างมาตรา ๕ นั้นขึ้นมาเช่นนั้น ก็เพราะเหตุว่่า ได้ประสพความ
ลำบากเป็นอันมากในการบริหาร เพราะเหตุว่่าการพะนันนั้นเราจะ
ปราบกันหรือไม่ และมีมาตราผู้หนึ่งก็ได้แสดงว่่าแต่สภาฯนั้นได้รับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ เราก็ต้องปราบกัน นั่นเป็นการ
รับรองอยู่แล้ว คตินี้เมื่อต้องการจะปราบกันแล้ว รัฐบาลจึงเห็นว่่า
ในการปราบด้วยกฎหมายรูปเดิมนั้นไม่ดำเรีจ เพราะเหตุว่่าการพะนัน
มีวิธีเด่น พลิกแพลง ได้เป็นอันมาก จนฝ่ายบริหารไม่ดำมารถที่จะระบุ
ประการใดหมด เหตุนี้การร่างจึงได้ร่างว่่าการพะนันชนิดใดที่จะสม-
ควรให้เด่นได้แล้ว จะได้ระบุเขาได้ นอกจากนั้นแล้วก็ถ้อยว่่าเป็นการ
ผิดหมด ซึ่งในกรณีเช่นนี้ถ้าแม่ กรรมมาธิการได้ อ่างว่่าในการร่างทำ
กันในมาตรา ๕ ก็มีความจริงอยู่บ้าง แต่ที่ว่่าสภาฯนี้จะตกลงในหลัก
การนั้นเราก็อาจจะยกเด็กบัญญัติก. นั้นก็ได้ ข้าพเจ้า ขอแสดง เท้าน
แล้วแต่นโยบายของสภาฯนี้

นายกิมเส็ง ดินซุเต็ก ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี กล่าวว่่า

ตามนโยบายรัฐบาลก็ได้แจ้งให้ทราบแล้วว่า ต้องการจะปราบปราม
 การพนัน จึงได้แก้ไขหลักการแห่งพระราชบัญญัติ^{*} โดยเหตุที่
 การแก้ไขร่างพระราชบัญญัติแล้วก็นองเห็นอยู่ทั่ว ๆ ไปแล้วว่า ใน
 กระบวนยวชนซึ่งได้เสียหายเพราะการเดิน มีหลายอย่างหลายประ-
 การ เช่นในชั้นแรกก็มีการเดินหยอดหลุม ทอยกอง คัดอ และอื่น ๆ
 อีกมากมาย และควรจะจัดการเอาเรื่องการเดินเหล่านี้มาลงบัญชีไว้
 ทั้งหมด และมุ่งหมายว่า ควรจะให้อยู่ในความควบคุมของรัฐบาล
 กล่าวคือ รัฐบาล มีสิทธิที่จะออกกฎกระทรวงควบคุมเพื่อป้องกันผู้
 เดินได้ และย่อมเป็นประโยชน์อย่างมากในการที่จะต้องมีในมาตรา &
 นี้ได้ โดยรัฐบาลได้แถลงนโยบายในการปราบปรามไว้แล้ว เพราะ
 ฉะนั้นในมาตรา & นี้เป็นการห้ามได้ อย่างเด็ดขาด และ ยวชนจะเดิน
 อะไรต่าง ๆ ก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าต่อไปข้างหน้าเด็กเหล่านี้จะเป็นผู้
 ใหญ่ทุก เมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่ขึ้นเขาก็ย่อมคิดนึกตั้งต้นเนื่องมาจากการ
 เดินตั้งแต่เด็ก เราจึงควรให้อำนาจแก่รัฐบาลออกกฎกระทรวงห้าม
 ปราบการเดินใด ๆ ซึ่งจะเป็นการเสียหายแก่เด็กได้จะเป็นการดีกว่า
 เพราะฉะนั้นเท่าที่ร่างมาตรา & นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการดียิ่ง
 นายฮิว ตามไท ผู้แทนราษฎรจังหวัดกำแพงเพชร กล่าว
 ข้าพเจ้าเห็นว่า ทกกรรมาธิการคดี มาตรา & ออกนั้น ทำไม่ถูกต้อง
 เพราะผิดหลักการสำคัญ ข้าพเจ้าจะได้อำนาจรศ. ของรัฐบาลที่
 เสนอร่างพระราชบัญญัติ^{*} มา หลักการที่เพิ่มเติมใหม่นี้มีดังนี้ " ข้อ

ห้ามเล่นการพนันทุกชนิด เว้นแต่ได้รับอนุญาต หรือมีกฎกระทรวง
อนุญาตให้เล่นได้” เมื่อกรรมการมีนโยบายจะตัดออก ข้าพเจ้า
เห็นว่าทางที่ถูกต้องของรายงานให้สภาฯ ทราบเสียก่อน เมื่อตัดหลัก
การผิดแล้วเช่นนี้ ข้าพเจ้าก็มีโอกาสที่จะแปรญัตติในบัญชี ก. และ ข.
ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่ามาตรา ๕ อยู่แล้วจึงมิได้แปรญัตติเพิ่มบัญชีหมาย
ก.ข. จน เมื่อตัดมาตรา ๕ ออกแล้วก็ควรแปรญัตติใหม่ได้

นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยคณะกรรมการที่ตัดมาตรา ๕ นี้ออก
ถึงสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรฯ ได้อภิปรายแล้ว ถ้าฉันเอามาตรา
๕ นี้ไว้ความยากลำบากจะตกอยู่กับประชาชนส่วนมาก เมื่อตัดสมาชิก
ของใจ นั่นคือกรรมการได้เขียนข้อความให้อ่านแก่รัฐบาล คือ
เพิ่มมาตรา ๕ ด้วย เป็นการสมควรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
เสนอให้ลงมติ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ รบรอง

หตวงศรีประกาศ ประธานกรรมการ กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอ
เสนอให้มีมติอภิปรายต่อไป เพราะเหตุว่ายากมือหลายหนแล้วก็จะพูด
ว่าแก้เพราะอะไร ไม่ได้มีอนุญาตให้พูดเสียเลย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการอภิปรายต่อ
ไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๒ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใด เห็นว่า ควรจะ ลงมติได้แล้ว
ไปรคยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ & ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่ ให้เปิดอภิปรายต่อไป

นายไต้ ปาณิกบุตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร กล่าวว่
ข้าพเจ้า มีความเห็นพ้องกับท่านตมาชิกที่กล่าวว่ มาตรา ๕ เป็นหลัก
แห่งร่างพระราชบัญญัติเดิมที่สภาฯ ได้รับหลักการ เพราะฉะนั้นข้าพ-
เจ้าเห็นพ้องด้วย และข้าพเจ้าเห็นต่อไปว่ มาตรา ๕ ก็เป็นหลักการ
อันเดียวกันแห่งพระราชบัญญัติที่รวมกันอยู่มีนัยชดกนดังที่ข้าพเจ้าได้
อภิปรายแล้ว แต่ว่ในมาตรา ๕ นั้นข้าพเจ้าเห็นว่ เมื่อมาตรา ๕ กับ
มาตรา ๖ เป็นหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลขอแก้มา และ
เพราะรับแต่นั้นเป็นหลักการรวมกัน แล้วก็น่าจะต้องวินิจฉัยรวม
กันไป เพราะฉะนั้นกรรมาธิการได้วินิจฉัยมาตรา ๕ กับมาตรา ๖ รวม
กันไป ผลที่กรรมาธิการแก้ร่างนั้นได้แก่ ไปในทางที่จะให้ปรามปราม
กันให้เต็มที ดังที่สภาฯ ได้รับหลักการนั้น แต่หากได้แก้หลักปราม
ปรามให้เป็นหลักการซึ่งเข้าได้กับกฎหมายทั่วไป และให้เป็นหลักซึ่ง
ถูกต้องด้วยลักษณะอาญาทั่วไป ซึ่งในการนี้กรรมาธิการได้ระมัด
ระวังอยู่ จึงได้เชิญที่ปรึกษากฎหมายซึ่งมีความเชี่ยวชาญมาให้ความ
เห็นประกอบด้วย ดังที่ข้าพเจ้าได้อธิบายมาแล้ว ท่านจะเห็นได้ว่แม้
ก็ตามตรา ๕ ออก การปรามปรามก็เป็นผลต่อความประสงค์ที่สภา-

ซึกจะต้องกำรปราบ แต่ว่าท่านจะปราบอะไร ท่านอย่าดัดมว่าท่านจะ
 ปราบประชาชน ท่านจะปราบด้วยมือมืดและไม่ถูกหลัก หรือจะปราบ
 ด้วยการแก้ ให้ถูกเรื่องเสียก่อน ตามมาตรา ๕ นั้นท่านจะเห็นว่าผิด
 หลัก เพราะว่า เช่นตัวอย่างว่า ข้าพเจ้าไปเดินเดินนี้ตั้งพระหนักหนัก
 ก็ผิดกฎหมายเสียแล้ว ข้าพเจ้าจะพระหนักกับเพื่อนนับกระตาศในสมุท น
 ก็เป็นผิดกฎหมายเสียแล้ว เป็นการซึกคือกฎหมายอาญา เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อเรากัดมาตรา ๕ แล้วเราจึงเขียนไว้ในมาตรา ๕ ว่า “หรือ
 การเดินอันร้ายแรงอันใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าทรักษาการ ตามพระราช
 บัญญัติได้ออกกฎกระทรวงระบุเพิ่มเติมห้ามไว้” นหมายความว่า
 ถ้าเมื่อว่า คือหมายความว่า ที่ไม่ผิดกฎหมายนั้นจะต้องเป็นการพระหนัก
 ได้ระบุประกาศให้ประชาชนทราบแล้วอย่างนั้นห้าม ถ้าเดินเดินแล้ว
 ก็ผิด ที่เราได้ให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหารไป ให้รัฐมนตรีเจ้าหน้าทรักษา
 ราชการระบเอง และมาตรา ๕ นั้นห้ามโดยเด็ดขาด โดยมื่อมคน
 ร้ายแรงกว่าที่จะให้รัฐบาลระบุ ที่นี้จะระบุ รัฐบาลเองจะต้องมี
 ข้อเท็จจริง จึงจะต้องระบุห้ามร้ายแรงอย่างไร ควรจะห้าม หรือ
 ไม่ นั้นเป็นข้อเท็จจริงในการที่รัฐบาลจะพบในการ บริหาร ซึ่ง
 เราน่าจะให้ความไว้วางใจแก่รัฐบาลในทางเอกตมีเรียน เราควร
 รู้ว่ารัฐบาลมีความรู้ในทางปกครองมากกว่าเรา เราจึงให้รัฐบาลมี
 อำนาจระบุได้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงซึ่งยังตั้งว่ามาตรา ๕ ซึ่ง

ห้ามไว้ด้อยๆ เหยๆ และไม่ได้ระบุไว้ ก็ยังนับว่าหตุการนั้นเป็นไปสม
 ความมุ่งหมายทุกประการ ซึ่งสภาฯ นี้จะต้องการปรามปรามการพนัน
 แต่จะปรามต่อเมื่อได้ประกาศแล้ว โดยทางฝ่ายบริหาร เราได้ให้
 ความไว้วางใจอย่างสูงแก่รัฐบาล เพราะฉะนั้นรัฐบาลคงจะได้ห้ามเสีย
 ก่อนแล้วจึงตั้งโทษ ระบุเสียก่อนว่าจะห้ามอะไรแล้วจึงตั้งโทษ แต่
 มาตรา ๕ นั้นได้ห้ามไว้ เหยๆ ไม่รู้ว่าอะไร ไม่ระบุไว้ด้วย เพราะ
 ฉะนั้นเมื่อคัดมาตรา ๕ ออก มาตรา ๕ ก็ได้หมดสมความมุ่งหมายของ
 สภาฯ และสภาฯ นี้ และแนวนั้น เป็นแนวที่ควรแก่การปรามปรามและ
 ควบคุมที่ถูกต้อง และมาตรา ๕ นั้น กรมการเห็นว่า เป็นอันครายแก่
 ประชาชนมากนัก เพราะฉะนั้น จึงได้คัดออก ท่านจะเห็นว่าแม้คัด
 มาตรา ๕ ออก มาตรา ๕ นี้ก็ได้ปรามปรามโดยเต็มที่ โดยมอบให้
 ฝ่ายบริหาร ถัดมั้งเห็นในการปรามอย่างเต็มที่ อย่างที่ข้าพเจ้าได้กล่าว
 มาแล้วนั้น

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
 ร่างมาตรา ๕ ซึ่งได้แก้ไขไปนี้ ข้าพเจ้าเอง เมื่อครั้งแรกก็รู้สึกหนักใจ
 มาก เพราะข้าพเจ้าเคยสนใจในเรื่องนี้อยู่บ้าง เมื่อกรมการได้แก้ไข
 ไป เปลี่ยนแปลงไปเป็นร่างมาตรา ๕ ใหม่ขึ้นมา และตามคำ
 แจงของกรมการคนหลังนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการชอบด้วยเหตุผล
 ข้าพเจ้าเห็นว่ามาตรา ๕ ใหม่เป็นกฎหมาย ที่สมควรแก่การปฏิบัติ ในประเทศ
 ดียวกันในเวลานี้แล้ว คือว่ามาตรา ๕ ใหม่มีใช้บังคับหตุการการพนัน

เดียวแต่ยอหามีได้ แต่ทว่าเป็นเหตุการปราบปราม และทรงได้มีการ
ควบคุมด้วย แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการเหมาะ
สมแก่สภาพการณ์แล้ว เมื่อกั้นได้ มีการกล่าวถึง การปราบปราม
การพระนั้นอย่างเด็ดขาด ข้าพเจ้าขอชักชวนสมาชิกทั้งหลายให้เห็นถึง
การปราบปรามการพระนั้นซึ่งมีมาแต่บรมโบราณนั้นด้วยว่ามีประการใด
ข้าพเจ้าเข้าใจว่านโยบายปราบปรามการพระนั้นนั้น คือถือเอาเป็นเหตุการ
อยู่ ๒-๓ ประการ คือ ประการหนึ่ง การพระนั้น ถือว่าเป็นการ ขวร้าย
ความผิดของพุทธศาสนานี้ไม่มีใครเทียบ อีกประการหนึ่งเราควรจะ
คำนึงถึงสมัยนั้น นโยบายการปราบปรามการพระนั้นเท่าที่แต่เดิมนั้นมันโดยผู้
มีอำนาจในการ ปกครองในสมัยนั้น ดังนั้นฐานว่า ราชครูผู้ ยากจน และ
เป็นคนคนบ้านนอกเป็นคนขวร้ายชอบเด่นการพระนั้น นั้นเป็นข้อต้นนัยฐาน
ที่ทำให้เกิดการปราบปรามการพระนั้นอย่างเด็ดขาดขึ้น ข้าพเจ้าใคร่จะชักชวน
ให้ท่านพิจารณาดังข้อต้นนัยฐานนี้ทั้งในหลัก เศรษฐกิจ และในหลัก
ประชาคม ว่าเป็นความจริงแล้วหรือที่ราชครูผู้ ยากจนได้ ถูกประณาม
เช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ามันไม่เป็นความจริง ราชครูบ้านนอกไม่ใช่เป็นคน
ขี้เกียจยิ่งไปกว่าพวกเรา หามีได้ แต่ทว่าการช่วยเหลือ สันติสุขใน
อนตจะคือการอาชีพนั้นไม่เพียงพอ ดังที่ทางภาค อีสานก็ได้ รับรองอยู่
เป็นอันมาก เราไม่มีโอกาสและสะดวกในการประกอบอาชีพให้ เข้ม
แข็งอย่างพวกเรา เนื่องจากในข้อนี้แหละหาว่าเราขี้เกียจ ก็หาว่าเรา
มีนิสัยชอบเด่นการพระนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะเรียนว่า การชอบเด่นการ
พระนั้น . . . . .

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอให้ออมรัก

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
ข้าพเจ้า ใครจะ เรียบว่ การ ท ราษฎร ยากจน เล่นเกมนี้ เป็น นิสัย
ธรรมดา.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอให้ออมรักในประเด็น หรือว่จะคงได้

นายสนิท เจริญรัฐ ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
ข้าพเจ้า เห็นว่คงได้ แต่ถ่าถึงอภิปรายเหตุผลสนับสนุนตามร่างกรรมา
การท่นเมื่อพิจารณาถึงมาตรา ๕ ใหม่แล้ว ข้าพเจ้าขอให้อ่านมาตรา
๘ อีกมาตราหนึ่ง จะเห็นว่ร่างเดิมของรัฐบาลนั้นมีความหมายอย่าง
ใดเกี่ยวกับเงินค่าน้ำจิบ นั้นถ่าหากว่ปราบการพะนันอย่างเด็ดขาดแล้ว
สภาผู้แทนราษฎร ก็จะต้องใช้ เงินอย่างมากมายเพื่อเอาราษฎรที่ยาก
จนเร้าทุกข์อย่างง่าย ๆ เพราะว่การปราบการพะนันที่มีก่าแพงใหญ่ ๆ
นั้นปราบยาก พวกคาสีคาส่านั้นก็มิใช่โอกาสจกจับได้จกมาก เพราะ
พวกคาสีคาส่าที่ไม่มีว่รอบรอบซึกก็จับได้ง่าย แต่ว่ในทางปฏิบัติ
ก็ไม่ได้มาเสมอถ่น เพราะถ่นนั้นข้าพเจ้าเห็นว่การทกรรมาธิการแก้
มานชอบด้วยเหตุผลทุกประการแล้ว

นายมนูญ บริสุทธิ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กล่าวว่

ข้าพเจ้าเห็นว่ด้วยคณะกรรมาธิการ เป็นอย่างย่งที่ค้มาตรา ๕ ออก และ
เป็นการบัญญัติกฎหมายมีผลสำหรับทจะเอาคนมาลงโทษ อะไรเรียก
ว่การพะนัน พระราชบัญญัติที่ออกใหม่ั้น หากได้บัญญัติได้ ไม่ ราษฎร
ไปเล่นหมากจุกเขาน้ำหวานก็จะต้องจกจับ ควรจะบัญญัติให้ชัดช้อย่าง
ทกรรมาธิการแก้ ได้ ในมาตรา ๕ คือเป็นมาตรา ๕ นั้นค้แล้ว ค้ชว่

รัฐบาลต้องการจะห้ามการพนันประเภทใดก็ออกพระราชกฤษฎีกาเพิ่ม
เติมเอาได้ ออกตั้งร้อยอย่างพันอย่างให้เป็นแถวยาวยัด นี่เป็นการที่
บัญญัติอย่างรอบคอบ คิดว่ามาตรา ๕ เติม เป็นอันมาก ส่วนที่ผู้แทน
ราษฎรราชบุรีกล่าวเมื่อถกกันควรจะคงมาตรา ๕ ไว้ โดยขอให้รัฐบาลไป
ออกกฎกระทรวงเอาเอง คือมาตรา ๕ ใหม่ ของ กรมการ การ นั้นเอง
จะคงมาตรา ๕ นี้จะทำอย่างนั้นไม่ได้ เพราะมาตรา ๕ รัฐบาลจะให้
ออกกฎกระทรวงว่าจะให้เล่นอะไร ไม่ใช่ห้ามไม่ให้เล่น

ร.ท. ทองคำ คณาย โสภานต์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดปราจีนบุรี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอทราบเรียนให้ทราบว่า นิตราบดีกหนึ่งขอว่า พระราช
บัญญัติอันนี้หาได้ผ่านกรมกฤษฎีกาไม่ และมองซิเขตรัยของที่ปรึกษา
ได้บอกกล่าวถ้าหากว่าได้ผ่านกรมกฤษฎีกาแล้ว มาตรา ๕ จะเขียนมา
อย่างนั้นไม่ได้เลย เพราะผิดกฎหมายอาญาทั่วโลกไป คือเขาเห็นว่า
การที่จะห้ามทุก ๆ อย่างโดยราษฎรไม่รู้มันไม่ได้

นายแชน อัจฉริยะกุล ผู้แทนราษฎร จังหวัด สิงห์บุรี กล่าวว่า
เท่าที่ถกถกกันมาแล้วว่าในเรื่องการพนันนั้น ตามกฎหมายนั้นบอก
ว่าการพนันต้องเล่นซ้ำซ้อนกัน นี่เป็นหลักของกฎหมายเรื่อง การพนัน
ทั้งในเรื่องการพนันนั้น ตามความรู้ ดังและเท่าที่ข้าพเจ้าได้ เห็นมานั้น
มันมีหลายแต่หลายเหตุย่มากที่สุด และในขณะนั้นแล้วตามไฮเตดนั้น
มีการพนันที่ไม่ผิดกฎหมาย ข้าพเจ้ายกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าเด็กไปโรง
เรียนเล่นรูปกัน ขาขรูปกัน เป็นการพนันหรือไม่ เราจะไปบัญญัติ
กฎหมายอะไรเป็นการพนัน เป็นการยากที่กฎหมายจะห้ามได้ ข้าพ-

เจ้าโคเคียวรับราชการอยู่ในจังหวัดมหาสารคามไปเห็นเขาอยู่ที่รูป ค้าง
คนทั้งสองฝ่าย มาทากันว่า จะเป็น ปู่ หรือ ปู่เมีย แต่เขาก็จับปมา
อย่างหนักเป็นการพะนัน ทักท้วงหมายเขียนคดีมาๆ ได้เช่นจะเป็นประโยชน์
แก่ชุมชนอย่างยิ่ง และโดยหลักทั่วๆ ไปแล้ว รัฐบาลนั้นก็ได้อำนาจเป็น
หนักหน่วงว่าการพะนันเป็นบ่อเกิดแห่งโจรผู้ร้าย ถ้าเราจะออกกฎหมาย
รูปนี้แล้ว ชุมชนภายหลังไม่กล้าจะพะนันกันด้วยวิธีใดๆ เลย เพราะ
กฎหมายห้าม แท้จริงข้าพเจ้าผู้หนึ่งเป็นผู้ชอบการพะนันเหมือนกัน
แต่ในขณะนั้นบ้านเมืองมืดเคือง เราควรจะได้ร่างรูปกฎหมายให้เป็น
ทำนองนี้ ส่วนตามมาตรา ๕ ได้บัญญัติไว้ว่าการพะนันที่จะดำเนิน รัฐบาล
จะได้ได้ข้อไว้ว่าอะไรที่เดินโคเคียวเอง ไม่เห็นจะศักดิ์สิทธิ์อะไร
ข้าพเจ้าเห็นว่ามาตรา ๕ นั้นก็แล้ว จะให้บทบัญญัติที่ห้ามคนทั่วๆ ไป
ไม่ให้ประพฤติเป็นนักรการพะนัน

ขุนจรเขานิเวศน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดระนอง กล่าวถึง ใน
มาตรา ๕ ที่กรรมาธิการตัดไปนั้น ข้าพเจ้าจะไม่พูดถึงว่าดีหรือไม่ดี
แต่ข้าพเจ้าจะพูดกันแต่พูดในเรื่องแบบ ตามที่สภาฯ นี้ได้รับหลัก
การ พระราชบัญญัตินี้มาแล้ว ใน มาตรา ๕ เป็น หลักการที่สำคัญ
กรรมาธิการก็รับอยู่แล้วว่ามาตรา ๕ อยู่ในหลักการ เพราะฉะนั้นตาม
ที่กรรมาธิการไปแก้หลักการนั้น ข้าพเจ้าอยากจะให้พิจารณาเสียก่อน
ว่าการแก้หลักการนั้นทำได้หรือไม่ได้ ทั้งนี้เพื่อรักษาแบบ ประชาน์ว่า
ไม่ควรจะให้อภิปรายในเรื่องอื่น ควรจะอภิปรายในเรื่องแก้หลักการ
ได้หรือไม่ได้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่
 ข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไข เพราะเหตุว่ามาตรา &
 กับมาตรา & เป็นเหตุกการด้วยกัน จะว่าอันไหนผิด อันไหนถูกก็ได้
 ความสำคัญก็คือว่าจำเป็นจะต้องระบุไว้ให้ชัด ไม่เช่นนั้นราษฎรจะ
 ไม่รู้อะไรเป็นการพะนันที่ของห้ามความกฎหมาย ราษฎรจำเป็นจะต้อง
 รู้ว่าอะไรชั่วร้ายหรือไม่ชั่วร้าย ข้าพเจ้าเองเป็นผู้ที่เกตุยคการพะนัน
 ที่สุด ไม่ต้องการให้มีการพะนันเลยในประเทศสยามนี้ ขอให้คุอน
 โกลเดย เนม้แต่เบอร์รภยนครที่ดิ่งไปดิ่งมา พวกที่อยู่ตามข้างถนน ยัง
 ทายกันเป็นการพะนันไปได้ ข้อสำคัญอีกอันหนึ่ง ก็คือว่าการพะนัน
 นั้นทำให้ราษฎรดิบหายขายตัวได้ ผู้หญิงได้เสียคนไปเพราะเล่นการ
 พะนันเป็นจำนวนมากน้อย ไม่ใช่เสียคนบางทีเสียความบริสุทธ์ด้วย
 เหมือนกัน.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ขอให้พูดในเรื่องว่าควรจะตัดหรือไม่
 ตัดหรือคงไว้

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่ ควร
 จะตัดออก ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ผู้หญิงเสียคน เพราะผู้หญิงเป็นเพศ
 สำคัญแก่เรามาก ในมาตรา & เดิมก็ระบุไว้ในบัญญัติ ก. และบัญญัติ ข.
 หรือการเล่นการพะนันมีลักษณะความสำคัญ นี้ก็แสดงให้เห็นว่าเกือบ
 จะตรงกับการพะนันทุกชนิดอยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องบอกว่าการพะนัน
 ทุกชนิด เมื่อไม่ระบุไว้ราษฎรจะรู้ได้อย่างไรว่ารัฐบาลจะปราบปราม

การพระนันทชินทโชน ขอให้ท่านระดกให้ดี นี่เป็นหตักการดำคัณุมาก
 ที่ดุคักเค็ยว เพราะความจำเป็นที่เราระดกปราม ทุกคนยอมรับรอง
 อยู่ ดงภาานี้ได้รับหตักการไปแแล้ว แต่จะเป็นไปตามร่างของรัฐบาล
 ความมาตรา ๕ นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชอบด้วยอย่างย้งที่เค็ยว

พระยานิตีศาสตร โฟศาสถ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
 กล่าววามีตมาชิกบางท่านกล่าววามีมาตรา ๕ นี้ผิดกฎหมาย บางที่จะมี
 การเข้าใจผิดกับมองซีเชอกร็ยของ ส่วนมาตรา ๕ จะเอาหรือไม่เอาแล้ว
 แต่ดงภาานี้ ข้าพเจ้าไม่มีความเห็น อย่งไร แต่ที่กล่าว มาตรา ๕ นี้ไม่
 ชอบด้วยหตักกฎหมายหรือไม่ชอบด้วยหตักวิชาการนั้นไม่จริง คือว่า
 จะพูดว่าสมควรหรือไม่ นั้นข้าพเจ้าก็ยอม และสมควรหรือไม่ก็แล้ว
 แต่ดงภาานี้ เช่นดงราเป็นต้น ห้ามไม่ให้ทำดงรา เช่นดงราอะไรก็ตาม
 เราไม่จำเป็นจะต้องระบว ข้อดำคัณุมเรารักกฎหมายว่าอะไรเป็นดงรา นี้ก็
 เหมือนกัน ว่าอะไร เป็น การพระนันท เราก้ห้ามได้ แม้วว่า เรืองนี้ไม่ได้
 ผ่านคณะกฤษฎีกา ก็ได้ ตรวจสอบอย่างถี่ถ้วน ว่าไม่มีการขาดหตัก
 วิชา ทำไมจึงมีมาตรา ๕ นี้ ก็เพราะเหตุว่า ความคิดในเวลานั้นเรา
 จะประณาม การพระนันททั้งหมดไม่ให้เด่น นอกจากเราจะควบคุมหรือ
 อนุญาต ถ้ากดับไม่มีมาตรา ๕ ก็แปลว่าการพระนันททั้งหมดเด่นได้ทั้ง
 นั้น เว้นไว้แต่เราจะควบคุมอย่งใด เพราะฉะนั้นไม่ออกก็ไม่เค็ยด
 รัอนอะไร แต่ในหตักวิชาการที่เราจะประณามการพระนันททุกพระนันทไม่
 ให้เด่น คือว่าเราจะบอกว่าการพระนันทระบวไว้ ให้เด่นได้

นายโต อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าว
ว่า เรื่องนี้ได้อภิปรายกันมามากแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะเรียนถามว่า
รัฐบาลมีนโยบายที่จะลงโทษราษฎรในทางอาญาโดยไม่ประกาศโดย
ชัดแจ้งว่าอย่างไรต้องห้าม อย่างไรไม่ต้องห้าม กระนั้นหรือ

พระยามติศาสตร์ไพศาลย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ยกตัวอย่างว่า ถ้ากำหนดค่าอะไรบ้างหรือ
ก็เปล่าเลย ใครจะตีหน้าศาลเมฆหรืออะไร ก็ผิดทั้งนั้น เพราะว่ามี
แอดกอสซอด

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ตั้งแต่มาชิกได้กล่าว
แล้วว่าในเรื่องการพะนันเราไม่มีค่าเพราะหักพิท ใจว่า อย่างไรเป็น
การพะนัน อย่างท่านรัฐมนตรีกล่าวเมื่อก่อน ด้รากับการพะนันมัน
คนละเรื่อง ด้รานั้นเราวัดได้โดยเครื่องวัด ซึ่งได้ ด้เครื่องนี้แล้วจะ
ขึ้นตกรเทานแทน เรารู้แต่เราหักค่าเพราะหักพิท ใจด้ว่าด้งโต
ที่ไซ คมกินได้ มีเชื่อแอดกอสซอด การพะนันนั้นเราไม่รู้ว่าเป็น
การพะนันหรือไม่ ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ดูกฎหมายมาตรา ๕ น
แล้ว ด้มาชิก เราเอง จะถูก ลงโทษมาก ๆ การประชุม กรมมาชิกการ
คุณพระพิณใจว่าใครมาด้ยอย่างนี้ผิดแล้ว ด้มาชิกทักด้กันนั้นแหละ
ไปเดินหมากรุกเอาบุตรกระของหนึ่ง ผิดแล้ว อย่างคน ทอยู่รอมกัน

หลาย ๆ คน ว่าใครคืนสายเดี่ยวค่ารถมาส่งภาฯ นักฝึกแล้ว เราเอง
 นักถ่วงคิดว่าเราเองว่า เล่นบิตเดี่ยวเพราะเดี่ยวค่าเกมก็แถมเบียร์หนึ่งขวด
 ก็ฝึกแล้ว แถมเบียร์ของหนึ่งนักฝึกแล้ว แถมกาแฟด้วยหนึ่งนักฝึกแล้ว
 ฝึกทั้งนั้น การที่เราจะควบคุมอย่างนี้ ถ้ามาครว & น้อออกไปแล้วเรา
 จะเดินเอาเบียร์ เอากาแฟกินไม่ได้ เราจะพระนั้นเลี้ยงกันไม่ได้ ทั้งนั้น
 มีจำกัดใจแต่เพียงว่าใครจะเดินอะไรไม่ได้ทั้งนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุ
 ญาติ ที่นการที่เราจะควบคุมเขานั้น งานของเราได้ ไปได้เกี่ยวกับหนัก
 หนาว่าในเรื่อง พระราชบัญญัติ ประถมศึกษา มาตรา ๓๒ ที่เรา เลี้ยงกัน
 นั้นว่าเราจะประกาศให้ราษฎรทราบหรือไม่ ได้เกี่ยวกับจนกระทั่งกรร
 มาธิการแพ้ ไป คือหมายความว่าก่อนที่จะให้เขารู้เช่นนั้นเป็นฝึก เขา
 จะต้องรู้หน้าที่ของเขาเสียก่อน ถ้าเราไม่ประกาศให้เขาทราบเช่นนั้น
 แล้วเราก็ไม่ตำรารถ ที่จะควบคุมให้เป็นผลดี แก่ราษฎร แล้วอีก
 ประการหนึ่ง พูดถึงเรื่องแบบนี้ แบบในการที่รัฐบาลเสนอพระราช
 บัญญัติมานั้นในบางอย่าง เราจะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติประถมศึ
 ษา รัฐบาลเสนอหลักการมาตั้ง ๓๘ หลักการ แต่ที่ว่าหลักการเหล่านี้
 นั้นคล้ายเบ็นชแจ่ง เรื่องการพระนั้นนักเหมือนกัน รัฐบาลเสนอหลัก
 การมา ไม่ใช่ปรับปรุงการพระนั้นใหม่ รัฐบาลเสนอเป็นมาตรา ๆ มา
 และกรรมาธิการ จะแก้ไขอะไรไม่ได้เลย เพราะว่ารัฐบาลได้ เสนอ
 หลักการเช่นนั้น มาตรา & และมาตรา & เก้าเป็นหลักการอันเดียวกัน
 ว่าเราจะต้องควบคุม ข้าราชการเรียนว่า ใน เรื่องการ ลงโทษคดี

อาญานันท์ ท่านสมาชิกก็ได้พูด และผู้แทนจังหวัดปราจีนฯ ก็ได้
 พูดถึงนายกีรยง ในเรื่องที่เราจะควบคุมการลงโทษในทางอาญา
 ว่าควรหรือไม่ ข้าพเจ้าใคร่จะชี้แจงให้สภาฯ นทราบ ว่า ในมาตรา
 ๕ ทกกรมการแก้ไขนั้นให้อำนาจแก่รัฐบาลพอควรในการที่จะออก
 กฎกระทรวง คือกรมการแก้ไขนี้ว่า "การเดินอรัยแรงอื่นใด
 ซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัติได้ออกกฎกระทรวง
 ระบุเพิ่มเติมห้ามได้..." นี่หมายความว่าเราให้อำนาจแก่รัฐ
 บาลเต็มที่แล้ว ที่มาถึงรัฐบาลว่า รัฐบาลจะเห็นว่าพระราชบัญญัติ
 ทกกรมการแก้ไขนี้ผิดหลักการหรือไม่ ไม่ได้พูดถึงหลักการว่าผิด
 หรือไม่ รัฐบาลรับรองว่าจะเอาอย่างไร ก็แต่แต่สภาฯ หมาย
 ความว่า รัฐบาลวางตัวเป็นกลางในเรื่องนี้ แต่รัฐบาลยังรับรอง
 การที่กรมการมาเพิ่มมาตราใหม่ว่า จะให้รัฐมนตรีเจ้าหน้า
 ที่ มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพิ่มเติมบนอำนาจพอควรที่ฝ่ายบริหารที่
 จะควบคุมการนั้นอยู่แล้ว ก็เป็นการค่อยๆ ได้ ในการที่รัฐบาลได้วาง
 ตัวเป็นกลางเช่นนี้แล้วปัญหาของสภาฯ ว่าจะวางตัวอย่างไร เราจะ
 เอาทั้งๆ ที่เราไม่รู้ ให้เป็นผิด กระนั้นหรือ ข้าพเจ้าคิดว่า การที่จะลง
 โทษคนในทางอาญา ซึ่งเราเบียดในมาตราต่อไป เราจะเห็นว่า
 การลงโทษในการนี้ได้เพิ่มขึ้นจากพระราชบัญญัติเดิมมากมาย ซึ่งแต่
 ก่อน ๒ ปี รัฐบาลได้เพิ่มถึง ๓ ปี และการปรับเดือนเพิ่มถึง ๕,๐๐๐ บาท
 ซึ่งคนจะต้องถูกลงโทษถึง ๓ ปี และปรับ ๕,๐๐๐ บาทเช่นนี้ เราควรจะ

ให้ โอกาสเขาในการที่จะได้ทราบว่าอะไรที่รัฐบาลห้ามเดินนั้นเป็นการผิดหรือไม่ และถ้าเราक्रमเครือเช่นนั้น ข้าพเจ้าเกรงว่าข้าราชการส่วนมากจะได้รับการกระทบกระเทือน เพราะอย่างนี้ การเดินการพะนั้นทางราชการถือว่าเป็นผิดจนอย่างร้ายแรง ทั้งข้าราชการไปดโมสวเดินมิดเดียวค พะนั้นเบียรชวดหนึ่งก็เป็นผิด นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ชอบ เพราะฉะนั้นเท่าที่เหตุผลที่ได้เขียนกันมากพอควรแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

นายจ้ง จริงจิดร รับรอง

นายกิมทะ นีวันตพานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าวว่
ข้าพเจ้าขอเสนอให้เบ็ดตกิปรายค่อไป

นายกิมเต็ง ดินชเตก รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการตกิปรายค่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๘ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๓๕ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่าลงมติได้ ผู้ใดเห็นว่าควร
จะคัดค้านว่ ๕ เติมตามทกกรรมมาชิกาวเดินอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

มีตมาชิกยกมือ ๕๓ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่ควรระงมมาตรา ๕ เดิม
ไว้ตามร่างของรัฐบาล ไปรคยกมอช่น

มีงมาชกยกมอช่น ๗ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอ่นว่เอาตามร่างของกรรมาชการ
เดชาชการสภาฯ อ่าน มาตรา ๕ เก่า

นายไต้ อันทรประชา ผู้แทนราชฐวจกชหวคคตจวรกโลก กล่าว
ว่ มาตรา ๕ หมายคความว่ “ห้ามมิให้ออนุญาตจคให้ม้ หรือเจ้าเด่น
หรือเจ้าพะนั ในการเด่นอ่นระบวไ้ ในบญช ก. ทายพระราชบญญคค
หรือการเด่นช่งมดกษณะคด้ายกน” น้เป็นร่างเดิมของรัฐบาล ทน
กรรมาชการไปเดมว่ “หรือการเด่นอ่นร้ายแรงอ่นคใด ช่งรัฐมน-
ครเจ้าหน้าทรชการคความพระราชบญญคคค ได้ออกกฎกระทรวงระบว
เพิ่มเติม ห้ามไว้...” แลวก็ มีอช คอชหนึ่งว่ “แต่เมือรัฐบาล
พิจารณาเห็นว่ ณตถานทคใด สงคควรจะ อนุญาต กายไ้บงคบเงอชไร
คใด ๆ ให้มีการเด่นชระนคคคอนุญาตไ้ โดยออกพระราชกฤษฎคกา”
ขอความทเดมชชนชพาเจ้าชยากจะเรยชตามกรรมาชการว่ หมาย
คความว่การพะนัตามบญช ก. เช่น ม้ทวย ก.ช. ไปบ่น เช่นช้แถละ
รัฐบาลมีอำนาจจะออกพระราชกฤษฎคกาให้เด่นคคกระนชหรือ

นายไต้ ปาณคบุตร กรรมาชการ กล่าวว่ ในคอนนมีผู้แปร
ญคคคไ้ คคตสมาชกท้แปรญคคคไ้ คคเหมือนพระพไ้สยฯ แลวกรรมา-
ชการไ้ พิจารณาคคคโดยรอมคอบแลว ในการพิจารณานไ้ปรคษา

ทางฝ่ายผู้แทนของรัฐบาลด้วย เพราะว่าในมาตรา ๕ นี้ได้วางหลักไว้ให้รัฐบาลควบคุมโดยเด็ดขาด คือแก้จากหลักมาตรา ๔ มาให้อำนาจอย่างเต็มที่ทีเดียว ในมาตรา ๕ นี้โดยเงื่อนไขโดยวิธีการที่ได้อภิปรายมาแล้วเมื่อกัน ที่ได้กำหนดเช่นนี้ได้ปรึกษากันว่าแม้ว่ารัฐบาลจะได้มีนโยบายในการที่จะให้เปิดการอะไรก็ตามได้ และถ้าจะทำได้อีกจะต้องออกโดยพระราชกฤษฎีกา เป็นแบบที่รอบคอบค้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงเห็นด้วยแต่แปรญัตติ แล้วก็เพิ่มเติมได้ ซึ่งเป็นเงื่อนไขแต่ที่ว่าในเรื่องนี้จะเห็นได้ความหนัก เมื่อรัฐบาลมีนโยบายเกิดขึ้นภายหลังจะเอาหรือไม่เอาจะอยู่ในนโยบายของรัฐบาล ซึ่งสภาฯ นี้ได้รับหลักการและมุ่งหมายจะให้ปราม เพราะฉะนั้นก็เป็นการให้อำนาจอย่างเต็มที่แล้ว ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าในเรื่องนี้อยู่ในความพิจารณาของรัฐบาลซึ่งจะได้มีมติความปรารภตามหลักการซึ่งสภาฯ นี้ต้องการแล้วจึงได้เพิ่มเติมได้

นายไถ่ อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าว
ว่า ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้า ยังไม่มีความประสงค์ที่จะให้มีข้อความเช่นนั้นอยู่ เพราะเหตุว่าการพะนันในประเภท ก. เราขอร้องรบกวนกันแล้วว่าเป็นการพะนันที่ร้ายแรง และผลอาจคนให้ล้มละลายมามากพอสมควร ถ้าหากว่าเราให้อำนาจรัฐบาลออกพระราชกฤษฎีกาให้เด่นได้ สันมุติว่ารัฐบาลต่อไปมีนโยบายไปในทางว่า การเบ็ดให้เด่นการพะนันมาก ๆ เป็นการปรามปรามแล้วก็ ข้าพเจ้าเห็นว่า ผลร้าย จะไปตก อยู่แก่ ราษฎร

อย่างมากมายทีเดียว รัฐบาลก่อนเปิดให้เดินมา ก็ได้เลิกการพบนัน
อย่างนานมานานแล้ว เราไม่ควรจะให้มันอีก ข้าพเจ้าเห็นควรจะ
ให้ตัดออก

หลวงศรีประกาศ ประธานกรรมการ กล่าวว่ เหตุผลใน
เรื่องนี้ ที่คิดว่าให้มีขึ้น ก็ฝ่ายรัฐบาลพิจารณาโดยรอบคอบว่า
เราจะควรให้มีอยู่ในที่ไหน และมีอยู่แล้ว ได้ให้ข้อสังเกตไว้ด้วยว่า
ไม่ควรจะให้คนพื้นเมืองในที่นั้นได้เดินได้ เหตุที่เราไม่ห้ามในเวลานี้
จะเห็นได้ว่า การพบนันประเภทนี้ในชายแดนของประเทศสยามเราคง
ให้มีเดินทุก ๆ แห่ง คนตามเขตชายแดนเช่นพวกเขียงราย อาจจะ
ข้ามไปเดิน เดี่ยวตามแถบพรมแดน ท่านจะเห็นว่าคนไทยทั้งนั้นไป
เดินโดยมาก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจะไปมีที่ของเราเสียก็ดูกระไรอยู่ แต่
ทั้งนี้แล้วแต่รัฐบาลจะเตรียมพร้อม เพราะฉะนั้นคณะกรรมการนี้จึง
ได้เขียนเปิดโอกาสไว้ให้ ถ้ารัฐบาลยังไม่เตรียมพร้อมก็ไม่ควร
เปิดแต่ถ้าเมื่อเปิดแล้ว ก็มีเขตจำกัดสำหรับคนที่ไม่ควรจะเดิน และ
คนที่ไม่ควรจะเดินเพียงใด แต่ไหน

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่
มาตรา ๕ นั้นข้าพเจ้าได้แปรไว้ แต่จะพูดในข้อต้นเสียก่อน คือตามที่
กรรมการแก้ไขนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะการพบนัน
ข้าพเจ้าก็ได้เขียนแล้วว่า เป็นสิ่งชั่วร้าย ที่จริงอยู่ แต่เป็นสิ่งที่ช่วย
เหลือทางเศรษฐกิจได้บ้างในขณะซึ่งจำเป็น ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างเช่น

กราบเรียนให้ทราบในที่ประชุมว่าจังหวัดดังกล่าวนี้เมื่อก่อนไม่มีโรงพยาบาล แต่ขณะนั้นเจ้าฟ้าพระองค์หนึ่งท่านมีอำนาจราชศักดิ์ไปเป็นอุปราช ได้เปิดการพระนิพนธ์โรงพยาบาลตั้งตามมีขึ้น ได้บรรเทาความทุกข์ของราษฎรมาจนทั่วทุกถ้วน การพระนิพนธ์ให้ผล นิจริง ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าซึ่งกรรมาธิการให้อำนาจไว้กับรัฐบาลนั้นจำเป็นจริง ๆ ซึ่งรัฐบาลจะออกพระราชกฤษฎีกาได้ ในเวลาจำเป็น คือไปนี้ข้าพเจ้าจะเขียนเรื่องของข้าพเจ้าที่แปรญัตติเอาได้ คือข้าพเจ้าขอให้คิด.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เขาพรรคกันเดี่ยก่อน จะคิดหรือคงได้
 รุณชำนัญญาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า คือพรรคกันนการพระนิพนธ์หมายเลข ๕ ถึง ๘ นั้น.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ยังไม่ถึง ท่านบอกท่านเห็นชอบด้วย
 รุณชำนัญญาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า พรรคกันนข้าพเจ้าเห็นด้วย

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ให้คนอื่นเขาพูดบ้าง
 พระพิไลยสุนทรการ ผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต กล่าวว่า หลัดการนี้ข้าพเจ้าคนหนึ่งเป็นผู้แปรญัตติ เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าเคยได้ใช้มาแต่ในการปกครอง คือว่าอำเภอตากใบเป็นต้น นั่นคือข้าพเจ้าได้ขออนุญาตพิเศษจากกระทรวงมหาดไทย เวลานี้เป็นอำเภอที่มีคนมากเจริญกว่าจังหวัดต่างๆทางบ้กษ ได้ทำกันมา และการที่กรรมาธิการได้เขียนมานั้นเป็นที่พอใจของข้าพเจ้าแล้ว และสมควรอย่างยิ่ง

เพราะว่าการพนัน ความจริงเวลานั้นในพระนครก็ ทางจังหวัดข้าพ-
เจ้าก็ มีการพนันใหญ่ ๆ ทรายแรงมียู่มาก แต่ว่าถึงเจ้าพนักงาน
ที่ไปเห็นเขา เขามอบว่าเขาพนันแข่งขัน ไม่ใช่พนันเอาเงินกัน เขา
มีอะไรเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งจับเขาก็ไม่ได้ เมื่อถึงคราวจำเขามาแล้วเปิดเมฆ
ให้ปรากฏไป แล้วก็ผลประโยชน์ก็จะได้แก่รัฐบาลเป็นอันมาก เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าการควรเอาตาม

พระยาสมันทรบุรีมนตรี ผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี กล่าว
ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าหากว่าประเทศเราจะเกิดอภัยถึงเจ้าคตของเขานั้นแล้ว
ละก็ ข้าพเจ้าก็คิดว่าเป็นอันครายอย่างร้ายแรงทีเดียว เราไปเห็น
นานาประเทศเขาทำแล้วเราจะเอาความซื่อมาได้ใน ประเทศ เรานั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าผิดตรงกันข้าม ซึ่งความจริงเราเอามาไม่ได้ อันที่จริง
การที่ใครได้ ไปเปิดการพนันนั้นคนนั้นเขาก็มาขูดเป็นอย่างไร คน
เหล่านั้นเป็นอย่างไร เสียสติ เสียสติปัญญา และเขายังอยู่ใน
เวลาเศรษฐกิจฝืดเคือง เราจะไปบำรุงการพนันชนิดนั้นขึ้นมาอีก
หรือข้าพเจ้ารู้สึกน่าระอาอย่างมากทีเดียว ถ้าหากว่ารัฐบาลเราอภัยถึง
เจ้าคตของเขานั้น ทั้ง ๑๐ ล้านจะเป็นอย่างไร ขวระอะไร เราจะเก็บอ้าย
เบียขอยยบชนิดนั้นมา ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลยที่จะให้อำนาจแก่รัฐบาล
ที่จะทำเช่นนั้นได้

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมการราษฎร กล่าวต่อว่า ข้าพเจ้าขอความ

กรุณาที่จะคงพูด ถ้าแย้งกันบ้าง ข้าพเจ้าขออธิบาย คือ ท่านตั้งหลักที่
 กติกาเมื่อนั้นจะเป็นการให้ร้ายเกินไปสักหน่อย แท้จริงท่านอย่าลืม
 ว่าประเทศที่ปกครองกันนั้นเรา ขอประทานโทษ เราเป็นคนแต่ละปก-
 ครองคน เราปกครองมนุษย์ ได้ตามวิสัยมนุษย์ หากได้ปกครองมนุษย์
 ให้กลายเป็นเทวดาไปได้ ไม่ ถึงชั่วร้ายนั้นหาได้มาจากการพระนั้นอย่าง
 เดียวมิได้ การพระนั้นนึ่งเป็นสิ่งหนึ่งซึ่งมนุษย์ปรารถนาและชอบ เรา
 เป็นรัฐบาลของประชาธิปไตย หรือเป็นประเทศประชาธิปไตย เราเป็น
 ประเทศที่อ้างว่าตั้งอำนาจธิปไตยมาจากประชาชน เพราะฉะนั้นอะไร
 จะเป็นคดีของประชาชน อะไรจะเป็นความนิยมของประชาชน นั้นย่อม
 เป็นคดีของเรากับด้วยเหมือนกัน ในการที่เป็นตัวแทนเรา มา จึงอยากจะ
 วิงวอนว่าถ้ามนุษย์ยังจะเป็นมนุษย์อย่างเราเช่นนี้หาสามารถที่จะเปลี่ยน
 ให้เป็นเทวดาได้ไม่ ทั่วโลกในเวลานี้ แม้ประเทศที่เรานับว่าเป็นอารย
 ประเทศ และเจริญที่สุดในโลก ก็ยังมีการพระนั้นเหลืออยู่ และประเทศ
 ด้อยกว่าหาได้เข้ามาในเรื่องเหล่านี้ไปไม่ได้ไม่ เช่นการพระนั้นในบัญญัติ ข.
 ซึ่งเรารับหลักการใหม่ เราให้อนุญาตได้ แต่อะไรร้ายแรงหรือไม่
 ร้ายแรงนั้นมันอยู่ที่ความคิดหรือความนิยมตามกาลสมัยเท่านั้น ในสมัย
 หนึ่งอยู่ในความนิยม เป็นพระราชาบัญญัติ แต่เพียงภาษีอักษรเท่านั้น
 คือเห็นว่าผิดในทาง ภาษีอักษร เท่านั้น ในสมัยนั้น มาเปลี่ยนไป เป็นทาง
 อักษร และกำหนดโทษแรงกว่าฉกรรจ์ซึ่งในสมัยหนึ่งไม่มีเลย นี้ก็

หนึ่งในประเทศสยามได้เปลี่ยนรูปมาดังอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ดียังมี
 แผนหรือวางรูปให้เดินได้ จริงอยู่จะว่าชั่วร้ายหรือถอยหลังเข้าคลอง
 หรือไม่นั้นข้าพเจ้าเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่จะคงหมุนเวียนไปตามกาดส้ม
 นียมเท่านั้น ที่ท่านกล่าวเช่นนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ารุนแรงไป จึงขออภิ
 ที่จะคงกักความท่าน ในเงื่อนไขอันหลังที่รัฐบาลจะอนุญาตให้มีตาม
 ชายแดนนั้น ในชายแดนที่ติดต่อกับเราโดยฉะเพาะเขาได้เปิดการพรมัน
 และพวกเราได้ ไปเดิน ในที่สุดเมื่อคนเรายังเป็นคนละก้อ เราปกครอง
 ตามวิถีของคน ในการปกครองนั้นเราจะต้องวางหลุมและเงาให้พอดี
 กัน ถ้าแม้ว่าจะเปิดขึ้นเพื่อคงเอาคนเขามาบ้าง ก็เป็นนโยบายที่แยบ
 คายอยู่ นี้เราได้ มอบตั้งเกล้าให้ แก่รัฐบาล ซึ่งจะได้ พิจารณาความ
 เหตุการณ์ ความรูปการณ์ เราก็ได้ ใ้ ไรรัฐบาล โดยฉะเพาะอย่าง
 ยิง เราขอการควบคุมโดยเด็ดขาด และโดยหนักแน่นแล้ว ข้าพเจ้า
 จึงเห็นว่าน่าจะปล่อยให้ ใ้ รัฐบาลวินิจฉัย ใ้ นโยบายนี้ในกาดส้ม
 นียม ในเหตุการณ์อันสมควร ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่รุนแรงมากเกินไป
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า จึงขอประทวนแย้งใน ข้อที่กล่าว เมื่อกล่าวไม่ใ้
 ถอยหลังเข้าคลอง

นายกิมทะ นรินคพานิช ผู้แทนราษฎรจังหวัดตราด กล่าวว่
 ข้าพเจ้าไม่มีความเห็นไปเป็นอย่างอื่น ยิ่งกว่าที่จะเห็นไปในเวदानยัง
 มีผู้ ที่ต้องการจะให้เดินการพรมันอย่างพุ่มเพื่อยค่อไปอีกจะให้คงมาตรา

ไม่ได้ตามที่กรรมการแก้ไขมาแล้ว ข้าพเจ้าหวังว่าในไม่ช้านักก็ คงจะมีสมาชิกสักคนหนึ่งหรือสองคนไปขอให้รัฐบาลอนุญาตหอย ก.ข. เป็นแน่ทีเดียว และข้าพเจ้า ตั้งสัยเหลือเกินว่า ทำไม จึงเห็นไปว่าการ พะนันเป็นการส่งเสริมการเศรษฐกิจไปได้ ถ้าหากว่าเช่นนั้นแล้วจะก่อ เรามายกเลิกกฎหมายการพะนันกันเสียทีจะมีดีกว่าหรือ ด้วยความเห็น ของข้าพเจ้าอย่างสั้นๆ นี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะติดตามที่กรรมการ เติมนำมาแก้ไขให้หมด

นายจิ่ง จิ่งจี้ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า ข้าพ- เจ้าขอสมมตินโยบายอันเดียวกับเหตุผลของผู้ เปรียญคดีและกรรมการที่ได้ แก้เรื่องนี้ให้ อยู่ในดุลยพินิจของรัฐบาลว่าจะสมควรอนุญาตหรือไม่ เราควรจะต้อง ราษฎรที่อยู่ตามชายแดนว่า พวกเขาได้ เอาเงินไปเดิน การพะนันในต่างประเทศมีละมาก ๆ เราเสียเปรียบเขาในเรื่องนี้ ถ้า หากว่าเราออกกฎหมายเป็นเถรตรงไปแล้วจะก่อ อย่าวางเฉยว่าเราจะ ก้าวหน้าไปได้ การที่แก้เช่นนั้นให้ผลประโยชน์มากมายทีเดียว คือ ความขายเขตชายแดนที่เป็นอยู่ในบัดนี้ เราเสียเปรียบเขามากเหลือเกิน เขาพยายาม ที่จะเรียกเงินในกระเป๋าสองพวกเขาไป บำรุง ประเทศเขา โดยคนของเราไปเดินการพะนันในเขตของเขา การที่จะอนุญาตให้ เดินเพียงโคนั้น ควรจะให้ อยู่ในดุลยพินิจของรัฐบาล เพื่อไม่ให้เสีย เปรียบแก่ประเทศใกล้เคียง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี

กล่าวว่ ร้างที่กรรมกรได้เพิ่มชนนถ่มความประสงค์ เพ่อที่จะให้
 เบ็ดคดีในได้บ้างในบางครั้ง ชาวเจ้าขอเรียนให้ส่งมาชิกในสภา
 ทราบว่า สัญชาติญาณของคนนยอมจะหลีกพ้นการพะนันไม่ได้ แล้ว
 ถิ่นโดยมากถ่มักจะปล่อยให้อำนาจฝ่ายต่ำยักเห็นยวตัวไปได้เสมอ ถิ่น
 การปราบปรามการพะนัน เราจะทำกฏหมายพิเศษอย่างไรนั้นหากผู้
 ครองไม่ให้เดินการพะนันตามบัญญัติหมาย ก. ไม่ เพราะว่ การพะนัน
 นั้นเราเดินถิ่นภายในห้องเรือน เราก็คิดว่ การที่กระทำภายใน
 ห้องเรือนนั้น เราจะรู้เขาได้อย่างไร แล้วยิ่งชนิดการพะนันใหญ่โต
 ที่ตั้งอยู่บนตักหลาย ๆ ชั้นนั้นกว่าเจ้าพนักงานจะจับไปได้ แล้วจะต้อง
 เข้าไปในห้องเรือนอีก การเช่นนั้นยอมเป็นการเหลอวิสัยที่จะปราบ
 ปรามได้ แม้เจ้าพนักงานจะรู้เบาะแแต่อยู่ การเข้าไปในสถานที่เช่นนั้น
 ก็เข้าไปไม่ได้ ภายในจังหวัดพระนครเราจะเห็นได้ ว่าชนบางจำพวกถ่ม
 นิสัยยักคิดการพะนันจนถ่มไม่ขม เช่นพวกจีนเตต่านเบนคั้น ถ้าเรา
 ได้อนุญาต คือเราคิดแล้วว่าการปราบปรามนั้นเราปราบปรามได้ยาก
 นัถ ถ้าเราจะเบ็ด คดีใน ฉะเพาะทองถิ่น แล้วก็อนุญาตให้ เป็นไปตาม
 เงอมนไซ เช่นบอกว่ให้คนถ่มสัญชาติเป็นจีนเดินได้อย่างนี้ ก็อาจจะ
 เป็นทางที่จะถ่มถ่มได้อย่างหนึ่ง หรือเราอาจจะเบ็ด คดีในตามชาย
 แตน มีส่งมาชิกหลายคนได้รับรองว่ชายแดนทางภาคเหนือเช่นเชียง-
 ราช ภาคใต้เช่นไทรบุรี ได้เบ็ดการพะนัน พุ่มเพอຍ ชาวเจ้าขอยก
 คดีอย่างในทางภาคตะวันออกเหมือนถิ่น ที่จังหวัดอุบล ราชธานี

ปกติพอถึงหน้าฤดูกาลประจำปี พวกเราเข้าไปนั่งร้องรำคน หอมเงิน
คนละตั้งพัน ๆ ไปเสียเขา เขาเดินการพระนันทน์อย่างพุ่มเพ็ชร์ เช่นมี
เทศกาลเขาก็เปิดการพระนันทน์อย่างพุ่มเพ็ชร์ พวกเขาคือแต่เพียงคนมั่งมี
เท่านั้นที่ไปเดิน เพราะว่าสามัญชนนั้นเราจะห้ามปรามไม่ได้ เมื่อมี
ทางที่จะเขาจะรันทาได้เขาก็รันทา ไม่ใช่เป็นนโยบายของสภาฯ นี้
จะให้รัฐบาลกระทำ แต่เป็นนโยบายของรัฐบาลว่าควรจะอนุญาตหรือ
ไม่เพียงใด ถ้าสภาฯ ไม่ชอบในการที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะเปิดคดี
โน้นเช่นนั้น เราก็มืดทึบที่จะตั้งกระทู้หรือเปิดอภิปรายทั่วไปในเรื่อง
นั้นได้ และการที่เคียดแค้นเป็นอย่างไร ก็คงจะเป็นอย่างนั้นอยู่ ข้าพเจ้า
เห็นว่าการควบคุมคนบางจำพวก และโดยเฉพาะ ชายแดนนั้น เป็น
การควบคุมที่จะไม่ให้ผลพวงเพียงแล้ว เราก็คงจะเปิดให้เขาได้ ให้
เงื่อนไรใด ๆ สภาฯ นี้จะต้องควบคุมอยู่เหมือนกันว่ารัฐบาลอนุญาต
ให้เปิดบางแห่งใดนั้นเป็นของถูกต้องหรือไม่ เราอาจจะตั้งกระทู้ถาม
และซักไซ้หลายอย่างที่รัฐบาลได้กระทำ เป็นการใหญ่ ถ้าสภาฯ นี้
ไม่เห็นชอบด้วยนโยบายนั้นก็อาจจะเปิดอภิปรายทั่วไปให้รัฐบาลระงับ
การเบียดเบียนชั่วคราวก็ได้

นายกิมเต็ง ดินซุเต็ก ผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี กล่าวว่
คามมาตรา ๕ เก่าของรัฐบาลและเปลี่ยนเป็นมาตรา ๕ นี้ เท่าที่กรรมา
จักรได้แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ ๕-๕ บรรทัดนี้ ดูกว่าเปลี่ยนแปลง

แก่ ไซจากนโยบายที่ได้วางไว้ ข้อสำคัญในเรื่องนี้เท่าที่กรรมวิธีการ
 ได้ชัดเจนมากก็แยกภายในแ่งหนึ่ง แต่ทว่าเมื่อคิดคึกคักๆ ไปในทางที่
 จะเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า การที่เราจะ
 ออกกฎหมายให้รัฐบาลหนักหน้าหนักใจอยู่ด้วยประสงค์อันใด ข้าพ-
 เจ้าเข้าใจว่าทุกๆ ประเทศคงไม่มีกฎหมายอย่างนี้ เขาคงได้ไปจัดการ
 รวมเด่นกันแห่งใดแห่งหนึ่งอย่างมอญกาวโดเป็นต้น ข้าพเจ้าเชื่อเหลือ
 เกินว่า ถ้าเปิดโอกาสให้รัฐบาลมีอำนาจเช่นนั้นแล้ว มีชาตินี้หนึ่งผู้ใดคง
 จะต้องไปขออนุญาตเพื่อตั้งโรงพยาบาลบ้าง หรือตั้งการ ตั้งโรง-
 เรียนบ้าง ตั้งการอะไรก็อะไรบ้าง เพื่อจะได้ให้มีโอกาสเด่นการ
 พะนั้นเพื่อจะนำเงินมาบำรุง ขอให้ท่านคิดตั้งการได้และเสีย ราษฎร
 เสียผลเพียงใด ผลที่เราจะได้เป็นโรงพยาบาลก็ตาม เป็นโรงเรียนก็
 ตาม ผลนั้นคุ้มหรือ พอกันหรือไม่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่ให้
 อำนาจในข้อนี้ได้ เราจะมีใจได้ว่าเราจะไม่ต้องมั่งงั่งกะทุ อีกประการ
 หนึ่งชายเขตต์แดนต่างๆ ประเทศเขาอนุญาตให้เดินอย่างพุ่มเพื่อนั้น
 ขอให้ท่านคิดเห็นว่ามันเป็นเขตต์แดนของเขา เป็นประเทศราชของเขา
 เขามุ่งหมายอย่างไร เขาจะให้การศึกษาหรือจะให้การพะนั้นนี้ ข้าพ-
 เจ้าจึงขอให้ตั้งมาคิดตั้งหลายไปครครัดคึกให้มากๆ ว่าเราออกกฎหมาย
 นี้จะต้องการจะ เปลี่ยนแปลงแก้ไขปราบปราม การพะนั้น รัฐบาลได้
 วางหดไว้แต่เพียง ๓ บรรทัดเท่านั้น บัดนี้เราจะมาแก้ไขให้มัน

การเดินกันอย่างตุนกตุนกันเช่นเป็นการสมควรแล้วหรือ ข้าพเจ้า
ขอให้ท่านทั้งหลายใคร่ครวญดูให้ตระหนักเท่าที่สมารถเพื่อนข้าพเจ้าได้
แข็งแรงมาเมื่อกัน คือผู้แทนต่อพรรคโลกกับคราวนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย
อย่างยิ่ง อย่าเบียดช่องไว้เลย เมื่อเบียดช่องไว้แล้วก็มีโอกาสให้ขอ
อนุญาตให้เดินกัน เป็นที่หนักอกหนักใจแก่รัฐบาล แต่ถ้ารัฐบาล
อนุมัติความเสียหายอย่างมากจะมีแก่ประชาชนชาวสยาม อย่ามีเสียคิ
กว่า ข้าพเจ้าจึงขอจึงขอให้นายกรรมมาธิการ และสมาชิก ช่วยกัน
ปราบปรามการพะนั้น และอย่าไปตกในแง่ซึ่งมีคุณแค่น้อยและเสียผล
มากมายเลย ดังที่กรรมมาธิการแก้ไข

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ กล่าวว่ ข้าพ-
เจ้าเชื่ออย่างแน่ ๆ ว่ารัฐบาลไม่พึงประสงค์ จะให้มีการพะนั้น รัฐ-
บาลจึงได้ร่างพระราชบัญญัติ การพะนั้น ระเบียบนั้นขึ้นมา ยิ่งถว่านั้น
ยังมีมาตรา ๕ ซึ่งเราได้แก้ไขไปว่า รัฐบาลร่าง มาว่า ห้ามการ
พะนั้นทุกชนิดไม่ให้เดิน และถว่านั้น ก็มีความประสงค์เช่นเดียวกับ
กันในทางที่ไม่ อยากจะให้มี การพะนั้น เราจึงรับร่าง พระราชบัญญัติ
นี้ได้ พิจารณาในทางที่จะปราบปรามไม่ให้เดิน ไม่ใช่เพียง
สกัดการ เท่านั้น แต่ยังมีอีกแง่หนึ่ง ซึ่ง กรรมมาธิการ แก้ มาโดย
มีเงื่อนไขไว้ว่าให้รัฐบาล พิจารณาในเงื่อนไขอื่นที่จะให้ มีการพะนั้น
เดินชนิดใดบ้างใน ขอน ข้าพเจ้า เห็นต่อคดีของ คองคดียุว่า เป็น

ความคิดที่คิด ซึ่งเราบัญญัติไว้เช่นนั้น ไม่มีการเสียหาย ถ้าหากว่ารัฐ-
 ชาติไม่พึงประสงค์จะให้มีการพระนั้นแล้ว รัฐชาติก็ไม่อนุญาตให้เดิน
 แต่ถ้าหากว่าคราวใดมีความจำเป็น ซึ่งเราจะอนุญาตเช่นนั้น รัฐชาติ
 ก็อนุญาต การมีเงื่อนไขเช่นนั้นใช้ว่าจะเป็นการเสียหาย ถ้าหากว่ารัฐ-
 ชาติเป็นผู้ที่ใคร่ตรองรอบคอบแล้ว ว่าสิ่งใดที่ไม่ดี รัฐชาติก็ไม่ออก
 การที่เรานับบัญญัติไว้เช่นนั้นก็เพื่อให้อำนาจแก่รัฐชาติที่จะได้พิจารณา
 ในสิ่งที่สมควรเท่านั้น

นายไลโอ อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุวรรณภูมิ กล่าว
 ว่า มีท่านกรรมาธิการและท่านสมาชิกหลายนายกล่าวว่าในชายเขตค
 แคนของเขา ยังอนุญาตให้มีเดินได้ หลายแห่ง นั้นในเขตคของเขา
 และมีสมาชิกกล่าวว่าในชายแดนนั้นเป็นเมืองค้าขาย และเขาต้องการ
 รัฐบาลไม่อยากจะกล่าวให้มาก ซึ่งเป็นการกระทบกระเทือน เวลาน
 เป็นการสมควรแล้วหรือใน ประเทศเรา พลเมืองโดยมาก ยังไร้การ
 ศึกษาและมีจะเมาอยู่ด้วยการพระนั้น ถ้าหากว่าเราเปิดขึ้นให้มีการ
 พระนั้นเช่นนั้นแล้ว ก็อย่าหวังเลยว่าพวกเราจะต้องมาเดินการพระนั้นกัน
 อย่างมากมาย ผลเสียหายจะเป็นอย่างไร ซึ่งท่านก็ยอมรับอยู่แล้ว
 รัฐบาลเขาอาจจะขอฝากเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลได้ ไปเห็นมาใน
 คราวที่ไปดูการในภาคตะวันออก มีในเมืองหนึ่ง คือในเมืองกวางตุ้ง
 ได้มีการอนุญาตให้มีอนโปมอันถัว เป็นสภาพที่น่าทุเรศอย่างมาก

มาย เช่นผู้ ที่เดินเดี่ยวแต่กึ่งร่องให้จับเจ้า พวกเราที่ไปต้องระวัง
กระเบาทุกคน แม้แค่ปากกาหมึกซึมจะเอาไว้งานนอกไม่ได้ จะต้องได้
ในกระเบาในเล่มมือ แล้วยังมีรถไฟสำหรับบรรพทุกคนพวกนี้ คือพวกที่
หมกเนื้อหมกตัวกตบบ้านเป็นภาพอนาทุเรศอย่างมากมายที่สุด เมื่อ
เป็นเช่นนี้ข้าพเจ้า จึงไม่ยอมที่จะให้ประเทศเราเป็นเช่นนั้น หรือมี
สภาพเป็นเช่นนั้น มีดีมาชิกผู้หนึ่งกล่าวว่าการพระนั้นนี้ดี ช่วยเศรษฐกิจ
ก็ได้ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นของที่น่าอายยิ่งนัก ท่านมองในแง่ดีหรือที่
ชั่วเดา ต้องล้มตายต้องคิดครว้าง หรือผู้หญิงก็ ๆ ต้องกตายเป็น
โสเภณีมากต่อมากนั้นทำไมท่านไม่คิด ข้าพเจ้าจึงไม่มีความประสงค์
ที่จะให้รัฐบาลนั้นนโยบายที่จะทำเช่นนั้น

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
ฝ่ายรัฐบาลนั้นคิดจะรุดหน้า เกิดยศการพระนั้นเหลือเกิน จึงได้ตั้งรูป
ขึ้นว่าตั้งแต่นั้นต่อไปห้ามเด็ดขาด ฝ่ายกรรมาธิการอยากจะเดินดอยหลัง
เข้าคลอง จริง ๆ อย่างดีมาชิกผู้หนึ่งพูดไม่ต้องสงสัย หรือถ้าจะไม่
เดินดอยหลังเข้าคลองก็เกิดยศตัวกินใจ ขอเอาไว้ นี้คือรูปเป็นเช่น
เพราะฉะนั้นการที่จะปฏิเสชนั้นปฏิเสธไปไม่ได้ ผู้มีความจริงใจ ของ
ท่านกรรมาธิการ ที่ข้าพเจ้าเองข้าพเจ้าก็ไม่อยากให้มีการพระนั้นเช่น
เดียวกับรัฐบาล แต่มาคิดถึงการปกครองชายแดนนั้น ข้าพเจ้าก็เห็น
ก็ควรที่จะให้มอญ เพราะเหตุว่าการพระนั้นนั้นจริงอยู่ ถึงจะเป็นของ
ชิว ที่เราห้ามไม่ให้เขาเดินฝั่งนี้ เขาก็ไปเดินฝั่งโน้น ไปประพฤติชั่ว

ฝังโน้นได้ ในการที่เราไม่มีกฎหมายอันใดห้ามอันใดที่จะให้เงินฝังโน้น
 ได้เช่นนั้น การประพฤติกู้ของเขาถึงแม้จะไม่ได้ทำฝังเรา ก็ไปทำใน
 ฝังโน้นนั่นเอง ทนในการที่ไปทำฝังโน้นกลับทำให้เงินของเราตกอยู่ใน
 ในประเทศนั้นด้วยซ้ำไป เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะต้องเอาข้อ
 นี้ไว้ก่อน แล้วความจริงเรื่องนขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่าที่ทางรัฐ-
 มนตรีผู้หนึ่งได้ปรารภแก่ข้าพเจ้าว่า อย่างจังหวัดหนองคายและจังหวัด
 หนองคายบางจังหวัดซึ่งเป็นท้าวต่างประเทศผ่านไปมานั้น ควรจะต้อง
 คาสโน้นเพื่อจะเก็บเงิน ข้าพเจ้าก็เอาความคิดเรื่องนี้ไปขยายกับข้า-
 ราชการคนหนึ่งที่เวียงจันทน์ที่ ท่านผู้นั้นบอกว่าจะตั้งได้หรือ ถ้า
 จะตั้งได้แต่ทางฝรั่งเศสตั้งได้เหมือนกัน เพราะเหตุว่าถ้าฝรั่งเศสไม่
 ตั้งแล้วท่านก็มาเก็บเอาเงินพวกนี้ไปหมดนะซี เรื่องแบบนี้เช่นข้าพเจ้า
 ก็ต้องนิ่ง เพราะเหตุว่าไปขยายช้เทอเราแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จึงเห็นว่าอย่างไรก็จำจะต้องให้มีอยู่ แต่อย่างไรก็ดี ข้าพเจ้ายังเห็น
 ว่า อยากจะแปรญัตติจากกรรมาธิการ คือข้าพเจ้าเห็นว่าในเรื่องหอย
 ก.ช. นั้นไม่เป็นนโยบายที่ใกล้เคียงในชายแดนเลยก็เลย เพราะฉะนั้น
 เรื่องหอย ก.ช. นั้นควรห้ามเด็ดขาดไม่ให้ขอเป็นอันขาด หอย ก.ช. นั้น
 ทำให้คนที่ใกล้มีระแฉะแล้วยังเดินหอย ก.ช. อยู่ก็มี แปลว่า เดินกระตัง
 คนจะตาย ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่า.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า หอย ก.ช. ไม่อยู่ในเรื่องนี้จะเต็ม
 หรือคัด

ขุนวรดิษฐ์ครุฑนเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่ามีอยู่ในบัญชีคือ ถ้าจะเค็มอย่างกรรมวิธีการแล้วข้าพเจ้าก็แปรได้ ถ้าไม่เค็มแล้วก็ให้คงไว้ คือถ้าไม่เค็ม ก็ห้ามเค็มขาดอย่างร่างรัฐบาลที่เมื่อเค็มแล้วหอย ก.ข. ก็เดินได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีสิทธิจะแปรได้เหมือนกัน คือมันกินคนกระทั่งเกือบมรณะแล้ว ไม่ควรจะให้หอย ก.ข. เจ้ามือเขาเปรียบอย่างมากมาย ไม่เหมือนกับเดินไป ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าวรเดินไปไม่มีการเสียเปรียบได้เปรียบอะไร กินก็ประตูเดียวก็ประตูเท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่จะให้หอย ก.ข. เป็นการให้ โทษอย่างลึกซึ้ง ควรตัดออกเสีย อีกประการหนึ่งเมื่อสมัยข้าพเจ้ามาเป็นสมาชิกสภาฯ เอง ได้มีราษฎรคนหนึ่งเดินเห็นจะให้หอย ก.ข. ดังกับว่าจะให้เรือรบอย่างน้อยมีละ ๓ ลำ เช่นนั้นเป็นต้น เราก็เห็นได้แล้วว่า เป็นการคิดเด็ดเพียงไร เป็นการท้อขายแรงเพียงไร เพราะฉะนั้นขอแปรญัตติเพิ่มเติม เว้นแต่หอย ก.ข. ไม่อนุญาต ผู้ใดเห็นชอบด้วยข้าพเจ้าขอได้โปรดรับรอง

นายสง่า ด้ายศิลป์ นายทองม้วน อัดถากร รับรอง

นายไต้ ปานิกบุตร กรรมวิธีการ กล่าวหาว่า ในเรื่องที่จะแปรญัตติเท่านั้น กรรมวิธีการไม่มีความประสงค์จะขัดข้อง แต่สงสัยในเรื่องแบบ และเรื่องข้อบังคับว่าจะทำไม่ได้ แต่แต่ท่านประธานฯ ผู้ควบคุมข้อบังคับ แต่ว่าที่ข้าพเจ้าอยากจะเรียนก็คือว่า คืออยากจะเรียนไปในแง่ซึ่งท่านสมาชิกได้อภิปรายกันไปหลายทาง มีทางหนึ่ง

ซึ่งข้าพเจ้า อยากจะได้ เรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่ง คือ ขอเรียนว่าในการที่
 กรรมการได้พิจารณา นั้น ได้เรียนแต่เมื่อก่อน ว่าได้พิจารณาใน
 หลักรัฐว่า เราปกครองคน แต่เราก็จะทำคนให้เป็นทาสไม่ได้ เพราะ
 คนเหล่านั้นเขาไม่อยากจะเป็นทาสกัน เพราะฉะนั้นพระธรรมนูญ
 นั้นจำเป็นจะต้องเทียบถึงเหตุการณ์ทั่วไป และกรรมการนั้นไม่เชื่อหรือ
 ยังสงสัยในความดำริของรัฐในเรื่อง ที่จะได้ กล่าวเพียงไว้หรือไม่
 จึงได้ขอเชิญท่านที่ปรึกษากฎหมายของรัฐบาล และขอให้ท่านค้นคว้า
 แบบในการควบคุมการพนันของประเทศอื่น ๆ ที่เป็นอารยประเทศซึ่ง
 เราได้พยายามมองดูเราอยู่เป็นอันมาก เมื่อเทียบเคียงดูตัวอย่าง เช่น
 ประเทศฝรั่งเศสและอังกฤษเป็นต้น ฉะนั้นตัวอย่างการพนันของเรา
 เท่าที่ท่านที่ปรึกษานำมาชี้แจงกับตอกว่าเราไม่ได้ห้ามเลย เราให้เล่นฟรี
 เว้นแต่เราควบคุมเฉพาะเจ้าสำนักเท่านั้น แต่ไม่มีการลงโทษจำคุก
 อย่างเรา ไม่ได้ลงโทษจำคุก ๕,๐๐๐ บาทเช่นนั้น ในกฎหมายอารย
 ประเทศเขาก็ถือกันว่าปกครองคนนั่นเอง เพราะฉะนั้นเขาจึงไม่กล้าจะ
 ทำอะไรซึ่งผิดศีลธรรมของมหาชนซึ่งยังชอบอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ดี เรา
 ได้มีการควบคุม เช่นเดียวกัน แต่ของเราได้ควบคุมอย่างมากมาย
 เกือบจะว่าไม่มีประเทศไหนเท่าที่เราค้นมาให้รุนแรงกว่าเรา นั้นแต่คง
 ให้เห็นว่าพวกเราไม่ชอบการพนัน ซึ่งข้าพเจ้าก็ไม่ชอบ เหมือนกัน
 และที่เรียนไว้ว่า ซึ่งข้าพเจ้าอยู่ในกรรมการด้วยคนหนึ่ง ก็ว่าไป
 ในทางที่จะปราบให้เด็ดขาด และเห็นไปว่ารัฐบาลนั้นอยู่ใกล้ ชัดกับประ-

ราชชนในทางปกครอง เราได้โยนอำนาจนั้นไว้ให้เต็มที่ และในขณะ
 เดียวกันรัฐบาลปกครองประเทศซึ่งใกล้เคียงประเทศอื่น ๆ ซึ่งเขามีเครื่องมือ
 มือหลายชนิด เขาใช้เหตุการณ์เดี่ให้เดี่ยมต่าง ๆ ในการที่จะตั้งการ
 ปกครองมิให้ ยิ่งหย่อนกว่ากันในการ ปกครองประเทศ เพราะฉะนั้น
 เราได้ต้องโยนอำนาจมาก ๆ เดี่ไปให้รัฐบาลใช้ ในการปกครองประเทศ
 หนึ่งจึงเป็นเครื่องมือเพิ่มให้รัฐบาลใช้ ทอไปมิให้ ยิ่งหย่อนกว่ากัน มิ
 ให้ดำหรงประเทศซึ่งเขามีเดี่ให้เดี่ยมในการพะนั้น มากกว่าเรา ดังที่
 ท่านสมาริกันได้อภิปรายชัดแจ้งแล้ว หลกันั้นมิเพียงเท่านั้น มิใช่จะหลง
 โทลไปอย่างท่านสมาริกว่าเขาคดองออกคดองมิได้ มิใช่เราจะเข้า
 คดองเดี่ย เราอยู่กลางหน้าเหมือนกัน เราดออยู่กกลางหน้า เราให้เครื่อง
 มือแก่รัฐบาลใช้ มิให้ ยิ่งหย่อนกว่าเรอซึ่งอยู่ในดำหน้าเดี่ยกัน เพราะ
 เหตุนี้เราพะเจ้าขอให้ ท่านเจ้าใจเดี่ยใหม่ว่าเราไม่ได้ดอหลังเราดอง
 และเราไม่ได้มุ่งจะให้ มีการพะนั้นอยู่ และเราอยากจะให้ควบคุมการ
 พะนั้นและระวังผลประโยชน์ ของเรา ด้วยเหตุเหล่านี้แหละขอให้ ท่าน
 มองไปในแง่ปกครองที่ใกล้เคียงและเห็นไกลไปดักหน้อย ส่วนรายเดี่ย
 เดี่ยหรือเหตุอื่นนั้นเห็นว่าท่านสมาริกก็ได้ยกเอามาพูด เอามาให้ดูทั้ง
 สองทางแล้ว ทั้งทางคี่และทางเดี่ย เห็นว่าจะเดี่ยออกเอาได้ ส่วนหอย ก
 ษ.นั้นอยู่ในบัญชีซึ่งอยู่ในคุดยพินิจของรัฐบาล ถ้าจะให้เป็นไปตามความ
 ประสงค์ของท่าน ซึ่งเราพะเจ้าเจ้าใจว่ารัฐบาลจะให้ท่านหรือคอบท่าน
 ด้วยประการใดนั้นก็จะคอบด้วยเหตุผลสมควร ซึ่งเป็นการสมควร

อย่างนี้จะทำเช่นนั้น เราไม่ใช่ผู้บริหาร เราไม่รู้ความจริงแน่นอนในการบริหารยิ่งกว่ารัฐบาล รัฐบาลอยู่ใกล้ซีกกว่า ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียนนิดหน่อย ถ้าถ้าไปขออภิ คือในการพบนั่นนั้นถ้าแม่ เราได้มีกฎหมายร้ายแรงเพียงใดก็จะเห็นว่ายังมีการถกตบถเถียงกันอยู่ แปลว่าถ้าแม่จะมีกฎหมายเพียงนี้ก็จะเกิดความประพฤติของประชาชนที่เขาทำตามใจของเขาไม่ แต่ถ้าถ้าเรามีกฎหมายควบคุมตั้งก่อน คือให้เขาเดินในสายตาของเรา ในความควบคุมของเรา เงื่อนไขของเรา ความผิดเหล่านั้นก็จะน้อยลง กตัมเป็นผลให้รัฐบาลได้ควบคุมบ้าง ได้รับประโยชน์แก่แผ่นดิน คือแปลว่าเมื่อคนยังอยากทำชั่วอยู่ก็จะได้ควบคุมให้หยุดลงไป และจะได้ประโยชน์มาก ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่การปกครองอย่างดี และกฎหมายนั้นเป็นแนวเดียวกับที่เขาเจริญมาแล้ว เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เขาก็มีศาลินอยู่ ไม่ใช่เราเขียนไปใคร ๆ คนเขียดหามิได้ ประเทศเขานั้นคงไม่ได้ อยู่ในคลองอย่างท่านคิด เขาอยู่ในทะเลใหญ่ ทัพเขาก็ดำเนินไปในแนวอย่างเดียวกับเขา ซึ่งเขาก็ห้ามไม่ได้ ซึ่งเป็นการเหลือวิสัยของการปกครองเราไม่ได้ถอยหลังเข้าคลอง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านสมาชิกเข้าใจเสียใหม่ เราไม่ได้ถอยหลังเข้าคลอง เราไม่ได้ทำตามใจเราหามิได้ เรามีแบบ มีหลักอย่างที่ได้เรียนมานี้ ข้าพเจ้าขอให้เข้าใจ ให้ดีในแง่ที่ อภิปรายนั้น ขอให้อภิปรายโดยรอบคอบ ดังที่ได้เรียนมาแล้วด้วย

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดกตมคร กล่าวว่
 ข้าพเจ้าขอประทวน ย้ำว่ คนไทยเรามีนิตสัย คัดการพระนินมาจนเข้า
 กระตักคำมาแล้ว ในข้อนี้เป็นการยากอย่างยิ่ง ที่จะคัดขาดไม่ให้มีได้
 ประโยชน์ของการพระนินนั้นก็มียุคที่เรากลับนโยบายของรัฐบาลแล้ว
 ว่าการแข่งม้า บางคนก็คิดว่ไม่มีผล เพราะไปคิดในแง่การพระนินอย่าง
 เดียว หากได้คิดไปในแง่บำรุงพันธ์ม้าไม่ ลอตเตอร์ก็เหมือนกันช่วย
 ให้เป็นรายได้ของรัฐบาลเท่าไร และเป็นประโยชน์ในการสร้างถนน
 หนทาง ผู้แทนราษฎรก็คงทราบคิดแล้ว ข้าพเจ้าขอประทวนทราบเรียน
 ว่เป็นนโยบายที่รัฐบาลจะคัดการพระนินให้เค็ดขาดออกไปจากเมืองไทย
 ไม่ได้ ไม่แต่เมืองไทยเท่านั้น ต่างประเทศก็ไม่เค็ดคัดการพระนินไม่ให้
 มีไม่ได้ ความดำคัญก็คือว่ เมื่อคนไทยเราโดยมากหรือทัว ๆ ไปยัง
 นิตสัยชอบการพระนินอยู่ เราเป็นผู้แทนราษฎร เราควรระกิดถึงหัว
 อกราษฎรให้มาก ข้าพเจ้าขอจึงวอนให้รัฐบาลแลเรตมาชกคิดถึงหัว
 อกราษฎร คือว่เราได้บัญญัติเค็ดขาดแล้ว ราษฎรของเราจะเป็นคน
 ชุกชกรวางไปหมด ข้าพเจ้าไม่ต้องการให้ราษฎรของเราเป็นเช่นนั้น
 เราต้องการให้เป็นพลเมืองที่ดี เราต้องการจะห้ามแต่ตั้งที่เป็นตั้งร้าย
 แรง เช่นการพระนินหอยก.ช อย่างรุนแรงจริงๆ ว่ และถ้าหากว่
 เราไม่ให้ โอกาส ตามชายแดน เขาก็จะข้ามไปเดิน ทางโน้น แทนที่
 ประโยชน์ จะตกอยู่ในเมืองไทย กลับไปเป็น ของต่าง ประเทศก็งกถว่
 แล้ว ข้าพเจ้าไม่อยากจะพูดอะไรให้มากมายเราก็ได้พูดกันมานานแล้ว
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ ผู้ใดเห็นด้วยขอให้รับรอง

นายเขียน กาญจนพันธ์ ชุนวรศาสตร์กรณกิจ รับรอง
ประธานสภาฯ กล่าวว่า มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว

นายไถ่ อินทรประชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่า
ถ้าจะลงมติว่าไม่ชั้ช้อง แต่ความประสงค์ข้าพเจ้าจะคัดค้าน
มีเพียงนี้ คือตั้งแต่คำว่า “แต่เมื่อรัฐบาลพิจารณา” ไปจนถึง
“โดยออกพระราชกฤษฎีกา” เท่านั้น นอกจากนั้นคงได้

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เราเสนอให้ลงมติแล้ว

นายทองอยู่ พุ่มพุ่ม ผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอให้สภาฯ นี้เบ็ดตกิปรายค่อไป เพราะว่าถ้าจะเอาตามผู้เสนอ
แปรรูปคดีแล้ว เศรษฐกิจของประเทศจะตกต่ำหนัก

นายกิมเต็ง ดินสุเต็ก รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการรอกิปรายค่อ
ไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๑๗ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดเห็นว่าควรจะลงมติได้แล้ว โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิยกยกมือ ๓๖ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่า เป็นอันลงมติได้ ผู้ใดเห็นว่าควรจะ
คัดในมาตรา ๕ เดิม มาตรา ๕ ใหม่ ตั้งแต่คำว่า.....

ขุนธำมาหารหิระคคิ รัฐมนตรี กล่าวว่่า ข้าพเจ้าเพื่อจะได้ช่วย
สภาว นี้ แลวก็บางทีจะได้ช่วยท่านประธานว่่าด้วย คือข้าพเจ้าอยากจะ
เสนอให้ลงมติว่่าจะแก้หรือไม่แก้ ถ้าแก้แล้วจะแก้ย่่างกรรมาธิการ
หรือแก้ย่่างสมาชิกที่แปรญัตตินั้น หรือแก้ย่่างสมาชิกที่แปรญัตติ
อีกคนหนึ่ง เรื่องทอวย ก.ข. ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติว่่าจะแก้หรือไม่
แก้เสียก่อน ถ้าแก้แล้วจะแก้รูปใด

ประธานสภาว กล่าวว่่า ไม่ใช่ เราเสนอให้ลงมติย่่างที่เรา
เสนอแปรญัตติแล้วว่่า จะคัดค้านว่่า “แต่เมื่อรัฐบาลพิจารณา
เห็นว่าณสถานที่ใดสมควรจะอนุญาตภายใต้บังคับเงื่อนไขใด ๆ ให้มี
การเดินขบวนใดก็อนุญาตได้ โดยออกพระราชกฤษฎีกา” คือว่่าจะ
คัดออกหรือไม่คัดออกเสียก่อน แต่เมื่อว่่าถ้าไม่คัดออกแล้วจะเสนอ
ญัตติของขุนวรดิษฐว่่า ที่ว่่าควรจะเคิมหรือไม่เคิมที่หลัง

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงครน กล่าวว่่า คือ
ว่่าจะต้องแก้หรือไม่แก้เสียก่อนย่่างที่รัฐมนตรีเสนอ แลวญัตติของ
ขุนธำมาหาร ว่่าเป็นญัตติคู่ค้ท่าย ต้องพิจารณาญัตติของขุนธำมาหาร ว่่า
เสียก่อน

ประธานสภาว กล่าวว่่า คือว่่ามีผู้เสนอให้คัดหรือไม่คัดแล้ว
เมื่อเสร็จแล้วหากมีความเห็นอยู่ จึงเสนอญัตติของขุนวรดิษฐว่่า
เคิมหรือไม่เคิม

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงครน กล่าวว่่า ขอ

ท่านประธาน ฯ ได้ ไปตรึกษาข้อบังคับ เพราะข้อบังคับบอกว่าให้ถือ
ญัตติตั้งท้ายเป็นใหญ่

ขุนวรดิษฐ์ครุณเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าวว่
เจ้าพเจ้าเป็นผู้เสนอญัตติหลัง เพราะฉะนั้นจะต้องลงมติในญัตติหลัง
เสียก่อนตามข้อบังคับ

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ไม่ใช่ ผู้เสนอญัตติหลังตามข้อบังคับ
นี้คือว่าจะตัดหรือไม่ตัดออก เมื่อไม่ตัดแล้วเจ้าพเจ้าจะเสนอตามญัตติ
ของท่าน ก็ไม่เห็นจะผิดอะไร ผู้ใดเห็นว่าควรจะตัดข้อความตามที่
นายได้ ฯ เสนอ ก็ว่่าทั้งแต่คำว่ “แต่เมื่อรัฐบ่อดพิจารณา” จน
ถึงคำว่ “พระราชกฤษฎีกา” น้อออก ไปรคยกมือชน

มีดมาชกยกมือ ๓๕ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าควรจะทรงความเหต่านใจ
ไปรคยกมือชน

มีดมาชกยกมือ ๕๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ เป็นอันคงใจ ที่นมีคำแปรของขุน
วรดิษฐ์ ฯ ว่ ควรจะเติมค้อยท้ายคำว่ “พระราชกฤษฎีกา” ว่
“เว้นแต่หอย ก.ช.” ผู้ใดเห็นว่าควรจะเติมค้อยที่ขุนวรดิษฐ์ ฯ แปร
ญัตติ ไปรคยกมือชน

มีดมาชกยกมือ ๒๓ ท่าน

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะเติมคำว่ “เว้น
แต่หอย ก.ช.” ไปรคยกมือชน

มีมติมารักษากฎมือ ๒๗ ท่าน

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า เป็นอันว่าไม่เต็ม คือไปพรรค ๒

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่่า ข้าพเจ้าขอตกลงกับกรรมาธิการดังนี้ คือถ้าแปรญัตติจะ
ขี้ดยาว คือคำว่่า “รัฐมนตรีเจ้าหน้าที” โดยมาก เราใช้เช่นนั้น
เสมอ คำว่่า “รักษาการตามพระราชบัญญัติ” ควรเอาออกได้
ใช้แต่คำว่่า “รัฐมนตรีเจ้าหน้าที” เท่านั้น ซึ่งในมาตราสุดท้าย
นั้นเราก็มั่วว่่า “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที”
หมายความว่าได้ชัดอยู่แล้ว

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมาธิการ กล่าวว่่า กรรมาธิการไม่
ชัดข้อ แต่ถ้่าจะตัดออกควรระค้ดข้่างค้ดข้่านนออกด้วย คือในวรรคค้ด
มีเหมือนกัน แต่วรรคค้ดได้ลงมติไปแล้ว จะค้ดได้หรือไม่ เพราะไม่
อย่างนั้นจะไม่เหมือนกัน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่่า พุดในวรรคค้ดคนเดียว

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมาธิการ กล่าวว่่า กรรมาธิการไม่
ชัดข้อ

ประธานสภาฯ กล่าวว่่า คือเป็นพดค้ดความเท่านั้น ไม่ได้ค้ดห้ดค้ด
การอะไร แก้ว่าอย่างไร ซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี

ตรงหรือทางอ้อมได้ต่อเมื่อรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานผู้ออก
ใบอนุญาต เห็นสมควร และ ออกใบอนุญาตให้ หรือมีกฎกระทรวง
อนุญาตให้จัดขึ้นโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต” ข้าพเจ้าคิดว่าในเรื่องว่า
ออกกฎกระทรวงอนุญาตให้ โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต นี่แปลว่ารัฐ-
บาลหรือคณะกรรมการต้องการจะสนับสนุนให้มีการเดินการพะนั้น
โดยไม่ต้องมีใบอนุญาตเช่นนั้นหรือ ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าขอปฏิเสธความ
หวังดีอย่างร้ายแรงทีเดียว เพราะไม่ใช่ความหวังดี เป็นการเจตนา
ร้ายต่อราษฎรของท่านมากกว่า ยิ่งกว่านั้นในวรรค ๓.....

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ใช่ ท่านไม่ได้แปรญัตติไม่ใช่หรือ
หตวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า ถูก
แล้ว ข้าพเจ้าไม่ได้แปรญัตติ แต่มีมติที่จะตัดข้อความที่กรรมการ
ได้เพิ่มขึ้น อย่างที่ท่านขุนวรดิษฐ์ฯ แปรญัตติเมื่อกัน ท่านประธานฯ
เคยอนุญาตแล้ว

ประธานสภาฯ กล่าวว่า ผิดกัน ขุนวรดิษฐ์ฯ สำหรับเมื่อ
กรรมการเดินไปแล้ว เขาก็จำกัคน้อยลง ผิดกัน

หตวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า มิได้
ท่านประธานฯ นอกจากนั้นในวรรค ๓ ท่านยังว่าความเป็นพิเศษได้
อีก “ในการเดินอันระบไว้ ในวรรค ๒ ข้างต้นนั้นจะพะนั้นกันได้เพราะ
เมื่อได้มีใบอนุญาตให้จัดขึ้น หรือมีกฎกระทรวงอนุญาตให้จัดขึ้นได้
โดยไม่ต้องมีใบอนุญาต” ความคมนี้จะซ้ำกันกับตอนท้ายในวรรค ๒

นั่นเอง ไม่ทราบว่าท่านบัญญัติความซำกัณอย่างไร แต่ข้าพเจ้าขอ
 คำนอย่างเต็มท้อว่า วรรค ๓ หรือวรรค ๒ ตอนท้าย ไม่มีประโยชน์
 สำหรับพระราชบัญญัตินี้เลย กัดเป็นผลร้ายแก่พระราชบัญญัติ
 อย่างยิ่ง รัฐบาลหรือคณะกรรมการบอกว่าการปรามการพะนัน
 ไม่ให้มี ก็เมื่อมีนโยบายสนับสนุนการพะนันอย่างวรรค ๒ ตอนท้าย
 แดวรรค ๓ นั้นแล้ว จะมีประโยชน์อะไร ใคร ๆ ก็เดินได้ โดยไม่ได้
 รับอนุญาต จะมีเป็นผลร้ายแก่ราษฎรหรือ ท่านเป็นผู้แทนราษฎร
 ควรคิดถึงความเสียหายของราษฎรให้มาก

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมการ ก่อว่า ที่ท่านสมาชิก
 ก่อว่านั้นออกจะรุนแรงไป แต่ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเมื่อท่านได้บัญญัติ ข.
 แล้ว จะเห็นว่าร่างเดิมมานั้นกับที่เรากำหนดเป็นอย่างไร ในบัญชี
 หมายเลข ๕ นั้นมีภาพอยู่ด้วย ซึ่งไม่จัดเป็นข้ออนุญาต เช่นบิดเบียดใน
 สโมสรหรือมีอย่างอื่นเช่นไฟต่าง ๆ เช่นไฟที่เดินในสโมสร เพราะ
 ฉะนั้นที่เขียนใจนั้นท้อว่า ในบัญชี ข. นั้น ทั้งควรมีใบอนุญาตและไม่ควรมี
 มีใบอนุญาตได้มีรวมกันอยู่ บางที่ท่านจะเข้าใจผิดไป สั้งเหล่านี้ตาม
 ที่เคยมาก็ไม่ได้ มีใบอนุญาตและข้าพเจ้าขอเรียนว่าที่ท่านจะขอตัดเป็น
 ความเดิมที่มีในร่าง ถ้าไม่ได้แปรเบียดก็ตัดไม่ได้ แต่เราอยาก
 จะพูดกันด้วยเหตุผล แต่ในพระราชบัญญัติเก่าก็มีเช่นนั้น ได้เอา
 พระราชบัญญัตินั้นเองมาได้ไว้ในร่างรัฐบาล เพราะฉะนั้นกรรมาธิ-
 การจึงได้คงไว้ตามรูปซึ่งเห็นว่าเป็นผลดีแก่ประชาชน ในฐานะที่ข้าพ-

เจ้าเป็นผู้แทนราษฎรเช่นเดียวกับท่านผู้เสนอ จึงได้คงไว้เพื่อประโยชน์
 ของราษฎรเอง ท่านจะเห็นว่าการพระนั้นในบัญชี ข. นั้น เราได้เก็บรวบรวม
 เอากิจการต่าง ๆ ซึ่งตามปกติไม่เป็นการเสียหายมาไว้ด้วย เมื่อ
 เป็นเช่นนั้นรัฐบาลมุ่งจะควบคุมแต่การพระนั้นชนิดที่เสียหาย จึงได้
 วางไว้ว่าการพระนั้นทุกชนิดนั้นไม่จำเป็นจะต้องมีใบอนุญาต คือได้
 ประกาศไว้ว่า อะไรบ้างที่มีใบอนุญาตและไม่มีใบอนุญาต เพื่อรัฐ
 ชาติจะได้ขอกฎกระทรวงและกฤษฎีกา และเด็ดอกควบคุมเท่าที่เห็น
 ว่าเป็นการพระนั้น อันควรจะต้องควบคุม เพราะฉะนั้นได้ว่าตามร่างนี้
 ไม่เป็นผลร้ายดังท่านกล่าว กลับเป็นผลดีดังที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมาแล้ว
 เพราะฉะนั้นขอให้ท่านใคร่ครองในแง่ของกฎหมายนี้ดังข้าพเจ้าได้เรียน
 มาแล้ว

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าว ว่า ถ้า
 จะไม่กรุณาให้ ข้าพเจ้า พุคในวรรค ๒ ก็จะเป็นการคัดในวรรค ๓ ซึ่งมี
 ความอย่างเดียวกัน

ประธานสภาฯ กล่าว ว่า ไม่ใช่ ใ้ข้ยอมให้พระยามานวราช
 เสวี รองประธานสภาฯ คนที่ ๓ ดำเนินการประชุมแทนต่อไป

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าว ว่า ไม่ใช่ พุคในวรรค ๒
 ก่อน วรรค ๓ ที่หลัง

หลวงวรินทร์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าว ว่า ถูก
 แล้ว ถ้าจะรวบรวมคัดความไม่ให้ข้าพเจ้า พุคในวรรค ๒ แล้ว วรรค ๓

ข้าพเจ้ามีสิทธิแปรญัตติ เพราะเหตุว่ากรรมาธิการได้เพิ่มขึ้น ^๕ เพราะเหตุใดข้าพเจ้าจึงว่าเช่นนั้น เพราะเหตุว่าข้าพเจ้าไม่ต้องการอย่าง กรรมาธิการ แต่ก็ไม่มีโทษในอันรุนแรงนัก แต่ข้าพเจ้าสงสัยใน เรื่องสิทธิไม่เสมอกัน ไม่เสมอภาคกันเลย ท่านก็เป็นทวิรัฐรรมนูญ ทำไมท่านจะไม่ให้สิทธิราษฎรเสมอกัน ทำไมเราให้สิทธิแก่สัตว์บาง สัตว์ไม่ดีกว่าราษฎร ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าและพวกพ้องข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้แทนราษฎร.....

ทำการแทนประชาชนสภาฯ กล่าวว่่า อย่าพูดให้มากนักซี ถ้า แม้ว่่าเจ้าหน้าที่เขาให้อนุญาตเป็นการผิด ท่านก็ตั้งกระทู้ตามได้ ในภาย หลัง เพราะฉะนั้นปัญหาที่พูดกันจะเพราะวรรค ๒ คือกรรมาธิการเขา ไม่ได้แก้ไข เพราะฉะนั้นจะพูดก็พูดในเรื่องนี้

หอดวงฉนวนติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่่า ขอ ให้ท่านโปรดอ่านในวรรค ๒ ตอนท้าย จะมีความอย่างเดียวกับวรรค ๓.....

ทำการแทนประชาชนสภาฯ กล่าวว่่า ไม่ใช่ ท่านนั่งก่อน วรรค ๓ นั้น กรรมาธิการเพิ่มขึ้น ท่านจะพูดอะไรก็พูดได้ คือ วรรค ๒ นั้น กรรมาธิการไม่ได้เพิ่มขึ้น และท่านไม่ได้แปรญัตติ เพราะฉะนั้นใน ^๕ ขนข้าพเจ้าไม่ยอมให้ท่านพูด

หอดวงฉนวนติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่่า ข้าพเจ้าขอพูดในข้อสำคัญซึ่งเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ.....

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ไม่ได้ๆ นอกประเด็นพูด
ไม่ได้ พูดต้องพูดในเรื่องนี้

หุดวงวรมณีปรีชา ผู้แทนราษฎร จังหวัด สกลนคร กล่าวว่่า
เรื่องนี้เกี่ยวกับความเสื่อมถอย ท่านกรรมาธิการบอกว่าในเรื่องนี้เรา
ต้องการให้สั้โมสร . . . . .

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ไม่ใช่ นี่ท่านจะต้องแปร-
ญัตติ เมื่อท่านไม่ได้แปรญัตติข้าพเจ้าให้พูดไม่ได้ เพราะฉะนั้นต้อง
ฟังผู้เป็นประธานฯ ธรรมชาติามข้อบังคับแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าไม่ให้
ท่านพูดในเรื่องนี้ต่อไป

นาย ทองม้วน อัครถาวร ผู้แทนราษฎร จังหวัด มหาสารคาม
กล่าวว่่า ในวรรค ๒ บันทึกที่ ๓ ซึ่งคณะกรรมการได้เขียนเพิ่มเติม
มีข้อความว่่า “หรือการเดินซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน” คำว่่า “คล้าย
กัน” นั้นคล้ายกันแค้ไหนข้าพเจ้ายังสงสัยเป็นอันมาก การร่างกฎ-
หมายเกี่ยวกับการลงโทษคน เพราะกฎหมายลักษณะอาญาจะต้องมี
ความโดยเคร่งครัดทีเดียว เราจะอาศัยข้อเท็จจริงนำสืบว่่าคล้ายกัน
หรือไม่คล้ายกันนั้นข้าพเจ้าสงสัยนัก เพราะฉะนั้นขอได้ ไปรخصแจง
ให้ข้าพเจ้าทราบ

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมาธิการ กล่าวว่่า เหตุที่เดิมว่่าการ
เดินซึ่งมีลักษณะคล้ายกันนั้น คือว่่าการเดินนั้นบางทีมีท่านของอย่างเดียว
กันหรือว่่าคล้ายกัน แต่ว่่าข้อไม่เหมือนกัน บางทีก็ทำให้การควบคุม
ยากขึ้น คือว่่ามักจะชอบเดินพลิกแพลง เพราะฉะนั้นการเดินพลิกแพลง

นั้นเมื่อเต็มคานแล้วจะโต มีการควบคุมไม่ให้เต็มพลิกแพลงไปได้ คือ การเดินที่มีลักษณะคล้ายกันนั้น คือหมายความว่า การเดินที่มีลักษณะ เดียวกัน แต่มีวิธีเดินแปลกไป เช่น สมมติว่า ข้าพเจ้าก็ไม่มี ความชำนาญในการเดินการพะนันหรืออก เช่นอย่างเดินบึงโกเป็นต้น แล้ว ก็เดินไปไป เช่นนั้นใครอยุ่คะแนนแล้วเอา & หาร อะไรเป็นต้น เพราะ ฉะนั้นจึงโตหามเดี่ยว คือเอาไม้ ชักไฟถกหนึ่งออกมาแล้วก็ทลายกัน แล้วที่หลังก็เอาไม้ ชักไฟมานับ อย่างนั้นเป็นต้น แต่อย่างไรก็ดีเพื่อที่จะให้สภากันเข้าใจ ข้าพเจ้าอยากจะให้ผู้ชำนาญหรือผู้ที่เคยพบเห็น ในเรื่องหรืออธิบายให้ฟัง ถ้าท่านประธานเห็นด้วยแล้วข้าพเจ้าอยากจะ ให้พระพิจารณ์ฯ ซึ่งเป็นผู้ควบคุมในการอธิบายให้ฟังคำว่า หรือ การเดินซึ่งมีลักษณะคล้ายกันนั้น

ถ้าการแทนประธานสภาฯ กล่าวคือ ข้าพเจ้าอยากจะพูดนิค หน่อย เรื่องคำว่า ลักษณะคล้ายกัน นั้นเป็นคำไขเข้าใจกันมานาน แล้วกฎหมายเก่าก็มี ถ้าท่านยังคิดใจข้าพเจ้าจะให้เจ้าหน้าที่อธิบาย

นายทองม้วน อุตถากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม กล่าวคือ ความจริง ข้าพเจ้าก็มีความประสงค์เช่นเดียวกับคณะ กรรมการที่ จะ ปรวบปราม การพะนัน มิให้ มีการเดิน พลิกแพลงไป ต่างๆ แต่หากว่ากฎหมายเดิมจะมีอยู่ก็ตาม ถึงสมัยแล้วที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขด้วยคำให้สัมพันธ์จะเป็นประโยชน์แก่ราษฎรผู้ที่จะเดิน ในตอนต่อไป คณะกรรมการก็ได้เพิ่มเติมข้อความว่า หรือการ เดินอื่นใดซึ่งรัฐบาลเจ้าหน้าที่ได้ ออก กฎหมายนั้นได้ ออก กฎกระทรวง

ระบุเพิ่มเติมห้ามไว้ เมื่อเขาเดินแล้ว ถ้าหากว่าเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใกล้
ซีก ซึ่งเขาเห็นว่าการพลิกแพลงเดินแล้วก็ออกกฎกระทรวงห้ามเขา
นั้นจึงจะเป็นการชอบ ถ้าหากว่าจะเป็นอย่างนั้นแล้วจะออกแล้วแต่ถ้าภา
ษาจะวินิจฉัย

นายไต้ ปาณิกบุตร กรมมาธิการ กล่าวว่า เพื่อที่จะให้ทุก
อย่างได้เป็นไปโดยเรียบร้อยแล้ว ขอให้ผู้ที่ชำนาญในข้อเท็จจริง
อธิบาย คือพระพิจารณา

พระยานิติศาสตร์ไพศาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
กล่าวว่า ในวรรค ๓ ก็ผ่านมาแล้ว ในบัญญัติหมาย ก. หรือการเดิน
คล้ายกัน ในบัญญัติ ก. ร้ายแรงกว่าบัญญัติ ข. ในอันที่ ๒ ที่จะมาคัดออก
ในสิ่งที่ไม่ร้ายแรงก็อยู่ในความวินิจฉัยของสภาฯ นี้

นายทองม้วน ชัตถากร ผู้แทนราษฎร จังหวัดมหาสารคาม
กล่าวว่า ไม่คิดใจ

หอดวงวรมติปริชา ผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา กล่าวว่า
ข้าพเจ้าเห็นด้วยตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่าวรรคแรก
เราได้ผ่านไปแล้ว วรรค ๒ เราควรจะได้ผ่านไป แต่ในวรรค ๓ นั้น
แก้ไขเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะแปรญัตติได้

ท่าการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ตอนหลังท่านไม่ได้แปร
ญัตติ ผ่านไปแล้วไม่มีใครพูดอีกหรือ ในวรรค ๒ ผ่านไป วรรคที่ ๓

หอดวงวรมติปริชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
วรรค ๓ ข้าพเจ้าต้องการคัดออกก็โดยเห็นว่ากรมมาธิการได้เพิ่มข

เหตุที่ข้าพเจ้าได้ขอให้คัดออกก็เพราะเหตุว่าควรคำนึงถึง ๓ ประการ คือ ความ
 เสนอภาคตามรัฐธรรมนูญ ท่านทั้งหลายเป็นนักรัฐธรรมนูญ กล่าว
 คือมีทั้งอำนาจต่อรัฐธรรมนูญ รักรัฐธรรมนูญ นับถือรัฐธรรมนูญ
 อะไรต่าง ๆ ร้อยแปดพันเก้า เพราะฉะนั้นท่านควรจะต้องคิดถึงสิทธิ
 ของราษฎร ท่านอย่าคิดถึงความสะดวกของท่านแต่มาคิดทั้งหลายและ
 ซึ่งท่านเป็นกรรมาธิการหรือสมาชิกอยู่นั้น เพราะฉะนั้นนบนเป็นการ
 ส่วนตัว ท่านจะเอาการส่วนตัวมาพูดในที่ ซึ่งเป็นสภาผู้แทนราษฎร
 ทำงานของแผ่นดินของชาติเพื่อชาติ ข้าพเจ้าไม่เข้าใจว่าทำไมท่าน
 กรรมาธิการจึงเป็นเช่นนั้นไป บางทีจะเป็นเพราะเหตุว่าเรื่องส่วนตัว
 แต่เป็นนักการพระนั่นทั้งนั้นก็เป็นได้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า นั่นเป็นการเสียคดี ท่าน
 ต้องถอน

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า มี
 สิทธิพูดได้ตามรัฐธรรมนูญ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ขอให้ท่านถอน

หลวงวรนิติปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา กล่าวว่า
 ไม่ถอน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่ถอน ข้าพเจ้าห้ามไม่
 ให้ท่านพูดอีกต่อไปในวันนี้

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมาธิการ กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่มีความ

รู้ดีอะไรในการกล่าวเช่นนั้น ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านดมาชิกผู้นั้นหวัง
ดี เพราะฉะนั้นถึงจะผิดก็อย่างไรข้าพเจ้าก็ไม่เสียใจ แต่ยินดีจะ
กัมคั้ระระรับ บางทีจะเป็นการเข้าใจผิด

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า หนึ่ง ๆ ก่อน ข้าพเจ้าจะ
ขแรงให้ฟัง น้คองรักษาขอบงคัม กรรมาธิการน้เป็นกรรมาธิการ
วิถ่ามัญไต้ เธิญมา ไม่ละเพาะดมาชิกในสภาฯนี้ ถ้าเม้ดมาชิกใน
สภาฯน้ท่านจะพทว้ยแรงกว่าน้ ข้าพเจ้าจะยอม น้เป็นกรรมาธิการ
ก่อน ถัดมาชิกเราไต้ ไปธิญเรามา เป็นกรรมาธิการ เพราะฉะนั้น
ดมาชิกทุกคนค้องให้เกียรติยศ เช่นดมาชิกคนน้ัน ข้าพเจ้าจะตงโทษ
คามขอบงคัมท่มอยุ่ ห้ามไม่ให้พูดอะไรบ้ายวันน้

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่่า ขอเด่นอให้ผ่านไปจรรค๓

ขุนเด่นาด้ด้กั ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่่า จรรค๓
ข้าพเจ้ายังมีคความข้องใจอยุ่

นายจ้ง จริงจิกร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ กล่าวว่่า ไม่ได้
แปรญัตติไต้ ขอให้ผ่านไป

ขุนเด่นาด้ด้กั ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่่า ไม่ได้
แปรญัตติไต้ ก็กรรมาธิการเปลี่ยนแปลง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ขอให้ท่านพูด

ขุนเด่นาด้ด้กั ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่่า จรรค๓

เท่าที่สมาชิกคนหนึ่งขอให้คัดออกนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย เป็นการที่
บัญญัติซ้ำกันเท่านั้น มีอยู่ในวรรค ๒ แล้ว “จะจัดให้มีเงินได้คือเมื่อ
รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงานผู้ออกไปอนุญาต เห็นสมควร”
นั้นก็แปลว่า มีคนออกอยู่แล้ว แล้วจะมาเพิ่มขึ้นมาทำไม ข้าพเจ้าเห็น
ว่าเป็นการซ้ำกัน ข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติให้คัดออกทั้งหมด เพราะมี
อยู่ในวรรค ๒ แล้ว

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมาธิการ กล่าวว่ เหตุที่กรรมาธิการ
เติมวรรคหนึ่งไปนั้น ก็อยู่ในแนวเดียวกับที่ร่างเดิม ซึ่งมีความต้อง
การจะควบคุมในวรรคหนึ่งเดิมนั้นหมดแต่เพียงว่าในการเดินระบู่ได้ ใน
วรรค ๒ ข้างต้นนั้นจะพะนันกันได้ คือการเดินนั้นมี ๒ ชนิด การเดิน
ชนิดหนึ่ง เดินแล้วพะนันได้ อีกชนิดเช่นบิดเกลียวเป็นต้น ตามข้อ
ความในวรรค ๑ หรือ ๒ ปฏิบัติอยู่ รัฐบาลให้เดินบิดเกลียวได้ แต่ถ้า
จะพะนันกันได้แล้วต้องเดินชนิดที่มีใบอนุญาต บิดเกลียวที่ไม่มีใบอนุ
ญาติแล้วเดินพะนันกันไม่ได้ ความหมายนั้นก็ต้องการให้อยู่ในความ
ควบคุมตั้งแต่การที่เขยื้อน และหักก่อนไม่ใช่เป็นเหตุที่กรรมา
ธิการได้สร้างขึ้นมา หากเป็นเหตุเดิมของพระราชบัญญัตินี้ทั้งฉบับ
เพราะฉะนั้นกรรมาธิการจึงได้เติมไปตามแนวนี้เอง มิได้ไปแก้ไข
ขึ้นมาใหม่เลย

นายเนย สุจิตมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่
การที่กรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาขึ้นนี้ถูกต้องที่สุด เพราะเหตุเป็นการขยายความ
ให้ประชาชนชาวสยามเข้าใจ

ขุนเด่งนาดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด กล่าวว่า ข้าพเจ้าเห็นว่ากรรมาธิการเดิมลงไปนั้นไม่เสียหายอะไร แต่หากว่าเป็นการซ้ำกันกับพรรค ๒ เท่านั้น พรรค ๒ บอกว่า "หรือมีกฎกระทรวงอนุญาตให้จัดขึ้นโดยไม่ต้องมีใบอนุญาต" ก็มีอยู่แล้ว แล้วถ้าเช่นนั้นพูดไว้ทำไม ประเภทหนึ่งให้มีใบอนุญาตก็เช่นเดียวกัน มีความหมายอย่างเดียวกัน ท่านมาเติมขึ้นเพื่อให้เปิดต้องกระต่าย ท่านจะคิดออกหรือไม่ ถ้าไม่คิดออกก็ตามใจท่าน

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมาธิการ กล่าวว่า การจะตัดออกหรือไม่ ไม่ใช่ข้าพเจ้า แต่ผู้แต่สภาฯ กรรมาธิการไม่ขัดข้อง แต่ว่าข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการของสภาฯ อยู่แล้ว ข้าพเจ้าเห็นได้แต่ความเห็นเท่านั้น ห้ามสิทธิเด็ดขาดในความเห็นที่เสนอมานั้นไม่ สุดแต่ที่ประชุมฯ จะเห็นสมควร แต่ข้าพเจ้าจำเป็นจะต้องเรียนต่อที่ประชุมฯ ว่า เหตุใดจึงมีความเห็นเช่นนั้น ที่เขียนมาเช่นนั้น ก็เพราะเหตุว่าการพะนันมี ๒ ชนิด เด่นได้อย่างหนึ่ง พะนันกันได้อย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ข้อความที่เพิ่มเติมขึ้นได้อธิบายตัวเองอยู่ชัดเจนแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ไม่มีใครขัดข้องผ่านไป

พรรค ๕

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวว่า ต่อไปข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ คือให้ตัดตอน ๕ ออกทั้งหมด คืออย่างนั้น ซึ่งข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้แล้ว คือการพะนันตั้งแต่เลขที่ ๕ ถึง ๑๕

นั่น คือหมายความว่ายิงเป้า ตกเป้าอะไรเช่นนั้น คราวนั้นตามพระราช
บัญญัติห้ามไม่ให้ผู้ใด ดึงของหนักของและไม่ให้รับของกัน นั้น
ข้อสำคัญ คราวนี้คำว่า การพนันนี้ หมายความว่าเอาเงินและทรัพย์สิน
สิน เมื่อไปตัดสิทธิ์ของผู้ที่ใครของมาแต่ไม่รับซื้อของเขาคันอย่างนั้น
จะทำให้เขาได้ สิทธิอย่างไร ข้าพเจ้าจะเล่าถึงเหตุการณ์ ในเรื่องนี้ให้
ตลอดเดี๋ยวก่อน . . . . .

ทำการแทนประธานสภา กล่าวคือ ไม่ต้องเล่า พูดเท่านั้นพอ
แล้ว เข้าใจกันหมดแล้ว

ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา กล่าวคือ ตาม
ที่จะเรียนว่า คือเจ้ามือเขาเปรียบ คือเช่นว่าข้าพเจ้าเอาไปแทง ๑๐
ดต่างก็ ให้หรือราคา ๑๐ ดต่างก็มา ภายหลังข้าพเจ้าจะขอคืนเอา ๑๐
ดต่างก็มาไม่ได้ เช่นนี้แล้ว เสียชีวิตเสียเปรียบมากมาย จึงข้าพเจ้า
ขอคัดออกทั้งพรรคทีเดียว ไม่ควรจะไปบังคับเช่นนั้น เพราะว่าการ
เล่นพนันกันหมายความว่าเอาเงินและทรัพย์สิน ทำไม่ไปตัดไม่ให้
ขายของ รับซื้อเช่นนั้น ซึ่งเป็นการไม่ควรมีเลย ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
กฎหมายก่อนนั้นเพื่อให้ สิทธิแก่เจ้ามือมากไป และเมื่อเรามีรัฐ-
ธรรมนูญ จะให้ สิทธิแก่เจ้ามือหรือผู้เล่นให้เท่า ๆ กัน จึงข้าพเจ้าขอ
คัดมาตราวรรคนี้ออก ข้าพเจ้าขอเรียนต่อมาอีกว่าไม่ควรจะเอาวรรค
นี้ได้ เพราะถ้าผู้เล่นจะเสียเปรียบเจ้ามือ และขอร้องให้ตัดมาอีกอีกที่
หนึ่งว่าควรจะมีวินิจฉัยในเรื่องนี้ให้มากที่สุดทีเดียว

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
 กล่าวอ้าง บางทีจะทำความเข้าใจ กับท่านสมาชิก ที่แปรญัตติเมื่อน
 ความจริงห้ามมิให้ผู้ใครรับซื้อ แยกเปลี่ยน หรือรับรางวัลที่ไป
 แยกกับคน หมายความว่าข้าพเจ้าให้รางวัลไปแล้ว กฎหมายห้าม
 ไม่ให้ข้าพเจ้ารับซื้อกลับคืน ไม่ใช่ว่าคนนั้นจะขายให้ใคร ถ้าขายให้
 ใครไม่ได้ ห้ามคนที่ให้ไปแล้วรับซื้อกลับคืน เป็นการหักล้างกฎ
 หมาย เป็นการให้เงินการพนันกันได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต ที่หลัง
 ก็รับซื้อกลับคืนได้ ดังท่ายก็เป็นกรพนัน กฎหมายควบคุมไม่ถึง มี
 ตัวอย่างมาแล้ว ตามที่ มีงานค้าง ๆ ขออนุญาตให้เจ้าของร้าน ซึ่งให้
 รางวัลไปซื้อกลับคืนแล้ว ก็เท่ากับเงินพนัน ไม่เห็นมีผิดอะไร กฎ
 หมายห้ามมิให้รับซื้อกลับคืน แต่ส่วนคนที่ได้ ไปนั้นจะไปขายที่ไหน
 ก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นชอบด้วยกรรมวิธีการที่แก้ไขมา ขอให้
 ลงมติ

ขุนการพิทักษ์ รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวอ้าง มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ผู้
 ใครจะพูดต้องขอให้เบ็ดอภิปรายต่อไป

นายเนย สุจีมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุตรราชธานี กล่าวอ้าง
 ข้าพเจ้าขอให้เบ็ดอภิปรายต่อไป

ขุนชำนาญภาษา รับรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวอ้าง ผู้ที่เห็นว่าควรจะอภิปราย
 ต่อไป โปรดยกมือขึ้น

เราต้องการให้เดินเกมไปในงานพิธีวันเวียงตมุดนาน ไม่ให้เดินจนถึง
กับชายเนอชายตัว เพราะฉะนั้นต้องได้ มีบัญญัติห้ามในกฎหมายพรรค
& ว่าไม่ยอมให้เจ้ามอรับซื้อของที่ได้ ให้อำนาจไปแล้วกลับคืน หมายถึง
ความว่าตกลงแล้วเราให้ของกัน แต่ความจริงเราเอาเงินเอาทอง ใน
พรรค & ตอกลงกับพรรค & ว่าผู้รับซื้อไว้แล้วนี้ให้สันนิษฐานว่า
เป็นผู้รับรางวัลที่ได้ไปแล้วกลับคืน เป็นการผิดข้อหนึ่ง เพราะ
ฉะนั้นเมื่อกรรมการมาแก้เช่นนี้แล้วการที่จะไปพิสูจน์การกระทำเช่น
นี้ยอมเป็นการยากอยู่ เพราะในการพบนั้นเขาอาจจะจับอะไรแล้วก็
เปิดยื่นเอาหลักฐานก็ได้ ถ้าโยนหน้าที่น่าจับมาให้แก่ฝ่ายบริหารด้วย
แล้ว ก็ขอแทบทุกรายเราจะไม่จับไม่ได้ ในข้อนี้ขอจะให้คงความ
ในข้อนี้สุดท้ายไว้ และแก้ในข้อนี้ให้รับกัน

หลวงศรีประกาศ ประธานกรรมการ กล่าวว่ ตามที่
กรรมการ คัดพรรคสุดท้าย ออกนี้ ด้วยเหตุว่ากฎหมายอาญาที่ได้
ออกอยู่ในประเทศนี้ยอมสันนิษฐานไว้ก่อนว่า บุคคลทุกคนยอมไม่
ทำความผิด เมื่อผู้ใดกล่าวหาว่าผู้นั้นทำผิด ผู้นั้นจะต้องนำสืบ เพราะ
ฉะนั้นกฎหมายการพบนั้นเป็นเพียงอากรการพบนั้น ไม่ใช่กฎหมาย
อาญาทั่วไป เวลานี้เราเปิดยื่นมาเป็นกฎหมายอาญาแล้ว หน้าที่น่าสืบ
ก็ตกอยู่แก่ผู้กล่าวหา เพราะฉะนั้นเมื่อมีผู้กล่าวหาให้นำสืบทั้งหมด
นั้นเป็นการลำบากเหลือเกิน เพราะจะกล่าวหาว่าเขาทำอะไร จะต้อง
นำสืบในความผิดนั้น เมื่อเป็นเช่นนี้กรรมการคณะนี้จึงเห็นว่าควร
จะคัดข้อสันนิษฐานออกเสีย

น.ต. หดวงชำระนาว่าดีดี ร.น. รัฐมนตรีรักษาราชการ
แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวคือ ในหลักการ
ร่างกฎหมายโดยทั่ว ๆ ไปนั้น ข้าพเจ้าไม่เถียง ว่าควรจะเป็น เช่นนั้น
แต่ว่าในการร่างกฎหมายนั้นก็หาเป็นไปดังผู้กล่าวเสมอไปไม่ คือ
ในกรณี บางเรื่อง ซึ่งเป็นกร มุ่งยากในการ ที่จะพิสูจน์ และในกรณี
เช่นนั้นฝ่ายบริหารหาทางที่จะบังคับกันด้วยไม่ได้แล้ว ก็ยอมร่างเช่น
ว่าให้หน้าที่นำสืบตกแก่จำเลย เมื่อจำเลยเป็นผู้บริสุทธิ์แล้วก็นำข้อต่อ
ผู้ว่าตนเองทำด้วยควมบริสุทธิ์ ซึ่งเป็น การร่างกฎหมายที่ชอบด้วย
เหมือนในบางกรณี

นายเนย สุจีมา ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวคือ
ความในวรรค ๕ แห่งมาตรา ๖ ขุนชำนาญภาษาขอแปรญัตติกติกออก
ซึ่งมีความว่านอกจากที่ตราคานนี้ เราจะขายให้แก่ใครก็ได้ นั้นเป็น
ญัตติที่ขุนชำนาญ ๗ ได้แปรไว้ ซึ่งข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย ที่กรรมมา
ธิการมาเพิ่มข้อความขึ้นใหม่ว่า "ห้ามมิให้ผู้ ใดรับรางวัลที่ได้ ไป
แล้วกลับคืน หรือรับซื้อ หรือแลกเปลี่ยนรางวัลนั้นในสถานงาน หรือ
การเดิน หรือบริเวณต่อเนื่องในระหว่งม้งาน หรือการเดิน" นั้น ไม่
หมายความว่าเฉพาะเจ้าบ่อน หมายความว่าจะไปขายให้ ใครบริเวณ
งานไม่ได้ทั้งหมด ที่ขุนชำนาญภาษาแปรญัตติ แปลว่าไม่จำเป็นเลย
คือมีข้อความเพียงพอว่าการเดินซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน หรือการเดิน
อื่นใดซึ่งรัฐมนตรีเจ้าหน้าที่รักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ออกกฎ

กระทรวงระบุเพิ่มเติมไว้ นั้น จะให้รางวัลตราค่าเป็นเงินไม่ได้ อ้ายนี้
 มันห้ามเขตอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในวรรค ๕ นี้ข้าพเจ้าเห็นสมควรกับ
 ขุนชำนาญ ๑ อย่างยิ่ง ว่าควรจะได้ยศออก เช่นตัวอย่าง ข้าพเจ้าได้ ไป
 ยิงเป้าได้บุหรีกระบือหนึ่ง ข้าพเจ้าจะไปขายให้คนหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ๆ
 เป็นการผิดกฎหมาย ข้าพเจ้าจะไปขายใครก็ได้ ข้าพเจ้าไม่เห็น
 ชอบด้วย ตามที่ขุนชำนาญ ๑ แปรญัตตินั้นข้าพเจ้าเห็นชอบด้วย

ขุนวรดิษฐ์ครุฑเวทย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองคาย กล่าว
 ว่า กรรมาธิการได้ชี้แจงถึงว่าการที่จะกล่าวกับผู้ใดกระทำผิดในพระ
 รชกำหนดกฎหมายอาญาเป็นหน้าที่ผู้ใดกล่าวหาจะต้องนำสืบนั้นถูก
 แล้ว แต่ว่าเราก็มีกฎหมายบางเรื่อง เช่นกฎหมายตัดศพอาหะ ท่าน
 บัญญัติไว้ว่าถ้าหากว่าตัดศพอาหะไปอยู่กับใครโดยไม่มีตัวพิมพ์รูปประ
 พรวณแล้ว ท่านให้สันนิษฐานว่าคนนั้นมีควมผิด ฐานรับของโจร
 ด้วยเหตุฉะนั้นสันนิษฐานได้เช่นนั้นก็ชอบอยู่ ข้าพเจ้ามาเห็นอยู่ว่า
 เราตั้งใจที่จะปรามปรวมการพละนั้น แต่ถ้าหากว่าไม่เอาตามร่างรัฐ
 ชาติเดิมแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า การที่จะกระทำไปให้เป็นผลสำเร็จตาม
 ความในพระราชบัญญัตินั้นเป็นการยุ่งมาก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็น
 ชอบตามที่บัญญัติไว้

พ.ค.อ. พระพิจารณ์พดกสิ กล่าว ว่า ข้าพเจ้าขอประทานเรียน
 ชี้แจงความประสงค์ของการร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งมีข้อความที่ท่าน
 สมาชิกชองใจในคำที่ว่า บริเวณต่อเนื่อง กับ ความในคอนท้าย ที่ท่าน
 กรรมาธิการตัดออกเสีย คอนั้นข้าพเจ้าขอประทานเรียนชี้แจงเฉพาะ

ข้อความใน ตอนที่ มีคำว่า บริเวณต่อเนื่อง การที่ ทาง การ ต้องการ
 เขาในตอนที่ ได้ ใน มาตรา นี้ ก็ด้วย เหตุว่าการเดิน การ พะนั้นนั้นในงาน
 ต่าง ๆ เป็นการเดินที่ผู้เดินมีวิฬกแพลงด้วยประการต่าง ๆ ซึ่งแต่
 เดิมมา มีการเดินด้วยวิธี แหวงด้วยเงินใช้เงิน ในกาตต่อมาได้ เปลี่ยน
 แปลงการเดินด้วยวิธี แหวงเงินใช้ ของ อันนี้ เพื่อต้องการ คัดทอนการ
 พะนั้นให้ย่อยลงไป ซึ่งความเป็นจริงย่อมทราบกันอยู่แต่ว่าเป็นผลร้าย
 เพียงไร ต่อมาเมื่อได้ มีการคัดทอนการเดินด้วยวิธี แหวงเงินให้ ใช้ของ
 แวด ก็ยังมีผู้เดินการพะนั้นวิฬกแพลงด้วยวิธี ได้ ของ ไปแต่นำ
 ไปขอรับเงินในทศผู้ คังวาน ทางเจ้าหน้าที่ก็ได้พยายามจัดการที่จะให้
 การเป็นไปตามความประสงค์ของกฎหมาย แต่ว่าด้วยวิฬกการเดินของ
 ผู้ประสงค์จะเดินมีวิฬกแพลงต่อไปอีก โดยวิฬกไปคังวานเขาได้ ออก
 แห่งหนึ่งสำหรับรับขอของเหล่านี้ ทงผู้เดินเองก็มีความประสงค์ ในอัน
 ที่จะให้การเดินให้เป็นไปด้วยวิธี แหวงเงินใช้เงิน ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็น
 ต้องมีความในตอนที่ ได้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการที่จะปราบปรามการ
 พะนั้น ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่า ท่านสมาชิก ทุก ๆ ท่าน คงจะเห็นพ้องด้วยใน
 การนี้ และคงมีความประสงค์เช่นเดียวกับตำรวจซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้รับ
 ผลิตชอบในการนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอวิงวอนให้ท่านสมาชิกจงเห็นความ
 ถ้าหากในหน้าที่ตำรวจเป็นผู้บริหาร เป็นผู้รับผิดชอบในการกระทำที่จะ
 ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย และตำรวจต้องเป็นผู้รับผิดชอบใน
 ความเรียบร้อย ถ้าหากว่ากิจการใด ๆ ทำไปไม่เป็นการสมควรตามกฎหมาย

และเป็นการสมควรตามความประสงค์ของท่านแล้ว ท่านเองจะเป็นผู้คนเดียว
 ดำรงว่าดำรงทำการปกครองในหน้าที่ ความในตอนที่ขอให้เพิ่ม
 เติมความโดยคำว่า “ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้รับรางวัลที่ไป
 แล้วกลับคืน” ในข้อที่ท่าน รัฐมนตรีรักษาราชการแทนรัฐมนตรี ว่า
 การกระทรวงมหาดไทยได้แถลงไว้แล้วว่าเป็นความยากลำบากในทางที่
 บริหารเพียงใด และข้าพเจ้าเองได้แถลงเมื่อก่อนแล้วว่าในหน้าที่บริหาร
 มีความยากลำบากอย่างไรในการที่จะปราบปรามการพนันให้เป็นไปตาม
 ความประสงค์ของท่านผู้แทนราษฎร ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องมีความ
 ในข้อนั้นตอนท้ายไว้ เพื่อความสะดวกกับเจ้าหน้าที่ แต่ทั้งนี้ก็ได้หมาย
 ความว่าเจ้าหน้าที่จะทอดเอาความสะดวกไปทำการในสิ่งที่ไม่ชอบ ถ้า
 ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ที่เอาความสะดวกไปทำ ความไม่ชอบให้เป็น
 เกิดขึ้นแก่ราษฎรแล้ว นั้นมีกฎหมายที่จะลงโทษตำรวจผู้นั้น ด้วย
 เหตุนี้ข้าพเจ้าขอจึงวอนว่าพระราชบัญญัติการพนันนี้เป็นพระราชบัญญัติ
 การพนัน ที่มี ความประสงค์ ในอันที่จะช่วยกัน บำบัดการพนันให้
 หหมดไป และเป็นความประสงค์ทางฝ่ายบริหารและฝ่ายผู้แทนก็มีความ
 ประสงค์ตรงกัน ด้วยเหตุนี้ขอให้ท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรได้โปรด
 ช่วยกันให้ผลของการที่จะออกพระราชบัญญัติการพนันให้ล่องลู่ไป
 เป็นเครื่องมือที่จะให้ตำรวจหรืออำเภอซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร ได้ทำการสม
 ความประสงค์สมกับความประสงค์ของของตัวแทนราษฎร

นายไต้ ปาณิกบุตร กรรมการ ก่อว่า ความในตอนที่

กรรมวิธีการได้เพิ่มเติมบ้าง และแก้ไขบ้าง มีอยู่ ๒ ตอน ตอนที่
 ข้อความที่เป็นรายละเอียดสำหรับเป็นบทบัญญัติ ตอนที่ข้อต้นนิษ-
 ฐานสำหรับวัตถุประสงค์ ถ้าพระเจ้าจะขอแยกออกเป็น ๒ ตอน ตอนที่
 สำหรับบทบัญญัติที่ได้เพิ่มเติมแก้ไขมา ที่เพิ่มเติมว่า "หรือรับซื้อ
 หรือแลกเปลี่ยนรางวัล" "... ในระหว่างมืงานหรือการเดิน" เพิ่ม
 เดิมขึ้น และแก้ไขบ้าง ในความตอนนั้นก็ประสงค์ที่จะควบคุมให้การ
 เดินได้ดำเนินไปตามความมุ่งหมายของกฎหมาย ซึ่งในร่างเดิม นั้นเอง
 แต่ช่วยแก้ไขเพิ่มเติมให้ควบคุมได้แน่นขนแน่นแน่นขึ้นด้วยซ้ำ สำหรับ
 ในตอนที่กรรมวิธีการ อาจจะขอ ประทาน เว้น ถ้าในการพิจารณา
 พระราชบัญญัติการพนันนั้นกรรมวิธีการได้จำกัดขั้นหนึ่งของสภาฯ ได้
 ว่าจะปราบปราม เพราะฉะนั้นกรรมวิธีการจึงได้พยายามเชิญเจ้าหน้าที่
 คำนวณเป็นอันมากที่หน้าที่จะควบคุมในการปราบปราม เชิญเจ้าหน้าที่
 ผู้ชำนาญของรัฐบาลมาให้ความคิดความเห็นในการที่จะแก้ ที่จะปรับ
 บังพระราชนิพนธ์ให้ สัมความประสงค์ของสภาฯ ที่รับหลักการไป
 ผู้ที่เชิญมา มีอาทิเช่น พระยาอนุสรณ์ฯ พระรามอินทรา และคุณ
 หลวงเชวงศักดิ์สงครามเป็นต้น ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองของกระ
 ทรวงมหาดไทยโดยเฉพาะ และยังมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทยด้วย ที่
 เราปรึกษาแก้ไข เช่นนั้นก็ทำให้เห็นได้แต่ตามตัวหนังสือว่าผู้เดินที่ได้
 รับของนั้นหาทางพลิกแพลงเอาของไปขึ้นเงินไม่ได้ โดยข้อความนี้ และ
 ที่เขียนไว้ได้เพิ่มเติมดีกว่าร่างเดิมด้วยซ้ำ ร่างเดิมยังคงไม่ถึง ใน
 ระหว่างมืงานหรือการเดิน การรับซื้อและรับรางวัลนั้น เพื่อให้แน่น

เพนยงชน เพราะฉะนั้นพรรคเราเพิ่มชาฟเจ้าคิดว่าท่านดำริกได้
 กล่าวเมื่อก่อนคงจะได้ เห็นแล้วว่า อย่างไรไปในทางที่จะให้รัฐบาลได้
 ควบคุมสังคมความประสงค์ เราเห็นว่าการเดินระหว่งงานเท่านั้นการคน
 จึงจะเป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นผู้ที่จะรวบรวมจัดเป็นของ ถ้าจะให้
 ได้ประโยชน์ก็ควรจะมีประโยชน์ ในระหว่งงาน เมื่อพนักงานแล้วก็
 ควรจะให้เรามีสิทธิเขาของไปขายได้ และเมื่อพนักงานแล้วเขาก็คนได้
 เพราะฉะนั้นในระหว่งงาน ในระหว่งที่ทำการเดิน เช่นงานนักชดทุกข
 ซึ่งมีการเดินตลอดงานนั้นเราควบคุมได้ โดยกฎหมายนี้ ท่านจะเห็นได้
 ว่าเราได้ ควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว ขอให้ท่าน ตรวจ อีกที่หนึ่ง ว่า
 กรรมวิธีการนี้ทำให้เป็นผลแน่นอนเพนยังกว่าร่างเดิมเสียอีก การด้น
 นิษฐานท่านประธานกรรมวิธีการ ได้ พูดแล้ว ว่า กำหนดกับเรื่องแบบ
 แต่ ว่า การ ด้นนิษฐานไว้ ก่อน นั้น ในกฎหมายลักษณะ อาชญากรรมได้ มี
 เหมือนกัน เช่นความผิดฐานกบฏมีข้อด้นนิษฐานไว้ก่อนก็มี แต่ ว่า
 พระราชบัญญัตินี้จะมีค่าความสำคัญเพียงใดควรจะตั้งข้อด้นนิษฐาน หรือ
 ไม่ แต่ ว่าแต่ ภาว นี้จะวินิจฉัย และกรรมวิธีการนี้ไม่ชัดของ เป็น
 แต่ กรรมวิธีการนี้ได้ถึงความเห็นมาเสนอ ถ้าดำริกที่ประชุมไม่เห็น
 ด้วยก็แล้วแต่ กรรมวิธีการนี้ไม่มีความชัดของอย่างใด

พ.ค. หดวง เซวงศักดิ์ตั้งกรรม กรรมวิธีการ กล่าว ว่า มี
 กรรมวิธีการคนหนึ่งได้พูดพาดพิงถึงกรรมวิธีการคนอื่น ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่
 ของ กระทรวงมหาดไทย ก็จำเป็นจะต้อง แสดง ให้ ทราบ ว่า ในการ
 พิจารณามีการ ได้ถึงกัน ตามร่างเดิมมีข้อความกว้างขวางเหลือเกิน

การที่จะควบคุมเช่นเป็นต้นว่าการเดิน คือห้ามไม่ให้ผู้ใดรับชอกตบ
 คนหรือรับชอกหรือแตกเป็ดในสถานที่งานหรือการเดินหรือบริเวณคือ
 เหนือนี้ ไม่ได้กำหนดเวลานั้น เป็นต้นว่าเราไปเดินมา ๓ เดือนแล้ว
 แล้วว่าเพิ่งเขาของมาชนในบริเวณใกล้เคียงนั้น ให้เจ้าหน้าที่ตั้งนิษฐาน
 ด้วยว่าผู้ชนกระทำความผิด หลีกการเดินกว้างขวาง และกรรมวิธีการจึง
 ได้รวบรัดให้แคบเข้า คือเขาจะเพาะในระหว่างงานและการเดิน คือ
 เมื่อในขณะทำงานนั้นเอง ที่ควบคุมไว้เช่นนั้น เป็นช่องทางที่จะไม่ให้
 ผู้เดินมั่วสุมมั่วเมามากกว่า และเมื่อได้กำหนดระยะเวลาและสถานที่
 ไว้เช่นนั้น ก็เห็นว่าการตั้งนิษฐานไม่เป็นของยาก เช่นตัวอย่างเรา
 เดินกันที่วัดสระบุรี ถ้าปรากฏว่ามีมารับชอก และการรับชอก
 ดังของที่ได้จาก การพระนั้น ให้ทำหรือขอมมีเครื่องหมายข้อ ซึ่ง
 เห็นว่าเป็นการตั้งนิษฐานได้ง่าย กรรมวิธีการเจ้าหน้าที่ขอมให้
 เป็นไปตามที่แก่มาเห็น คือเห็นว่าการตั้งนิษฐานนั้นไม่สู้ยาก

ร.ต. เนตร พูนวิวัฒน์ กล่าวว่ โดยเพาะในกฎหมายนี้
 และโดยเพาะในวรรคนี้ ถ้อยคำที่กรรมวิธีการ แก้ ในตอนต้นนั้นก็
 รัดกุมคืออยู่ แต่ในข้อตั้งนิษฐานนั้น ข้าพเจ้าใครจะให้คงมีได้ และ
 การปราบปรามการพระนั้นนั้น เป็นการปราบปรามทางใจอีกชั้นหนึ่งด้วย
 และนอกจากนั้นในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัตินี้เองก็
 ได้มีการตั้งนิษฐานไว้ทั้งสองมาตรา เพราะฉะนั้นวรรคนี้ได้คำตั้ง
 นิษฐานไว้แล้วก็หาได้ขัดมิได้ แต่ได้ประโยชน์ในทางปราบปรามทาง
 ใจในเบื้องต้นเสียอีกชั้นหนึ่งด้วย

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่ วรรคนี้ถ้าอ่านดูให้คิดแล้วทั้งของรัฐบาลและของกรมวิชาการ
 ก็มีความหมายอย่างเดียวกัน ที่ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้นก็เพราะเหตุว่า ร่าง
 รัฐบาลนั้นเขียนมาจากคั้ง “ผู้รับขอ แยกเปิดยื่น หรือรับรางวัลที่ให้
 ไปแล้วกลับคืนในสำนักงานหรือการเดินหรือบริเวณต่อเนื่องในระหว่าง
 ม้งานหรือการเดิน ให้ ดันนินฐานไว้ ก่อนว่าเป็นผู้รับรางวัลที่ให้ ไป
 แล้วกลับคืน” ก็คือหมายความว่าเมื่อเขาขอกลับคืน ก็ให้ดันนินฐาน
 ว่าเขาได้รับกลับคืน ก็หมายความว่าอันเดียวกัน ที่เมื่อกรมวิชาการมาเขียน
 ว่า “ห้ามมิให้ผู้ ใดรับรางวัลที่ ให้ ไปแล้วกลับคืน หรือรับขอหรือแยก
 เปิดยื่น รางวัลนั้นใน สำนักงาน หรือการเดิน หรือบริเวณ ต่อเนื่องใน
 ระหว่างม้งานหรือการเดิน” ก็เป็นข้อดันนินฐานอยู่แล้ว เพราะว่า
 ข้อความเขียนไว้ชัดเจนแล้ว เมื่อข้อความเขียนไว้ชัดเจนทั้งสองทาง
 แล้วเช่นนั้น ข้อดันนินฐานที่เขียนไว้ข้างท้ายนั้นก็หาเป็นประโยชน์ ไม่
 เพราะว่าข้อความบรรทัดที่ ๓ บ่ง ชัดว่าผู้ ใด รับ รางวัล ที่ให้ ไปแล้ว
 กลับคืน ทำไมเมื่อเขาขอกลับคืน ทำไมจะต้องมาดันนินฐาน เพราะว่า
 ข้อนี้เป็นข้อเท็จจริงอยู่แล้ว เว้นแต่รัฐบาลจะเขียนไปในทำนองอื่น
 ว่าผู้ ใดรับรางวัลมาให้ดันนินฐานว่าให้รับกลับคืน อย่างนี้เป็นคนละ
 เรื่อง ก็คือหมายความว่าข้อความตอนบนไม่มีกลับคืน เพราะฉะนั้นเมื่อ
 รัฐบาลเขียนทับซ้ำ หมายความว่า รับกลับคืนแล้ว จะมาเขียนว่า รับ
 กลับคืนเช่นนั้น หมายความว่ารัฐบาลและกรมวิชาการ มีความมุ่งหมาย

อย่างเดียวกัน เมื่อมีความมุ่งหมายอย่างเดียวกันเช่นนี้แล้ว ข้าพเจ้าก็
เห็นว่าของกรมการมีความรักกุ่มกว่า จึงขอเสนอให้ตั้งมติ

นายมงคล รัตนวิจิตร อนุกรรมการพิทักษ์ รั้วรอง

นายเนย สุจีมา ผู้แทนราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี กล่าวว่
ขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

นายกิมเส็ง ดินรุเสถ ร.ศ. เนตร พูนวิวัฒน์ รั้วรอง

ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่า ควรจะเปิด
อภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๓ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้
ตั้งมติได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๓ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่าให้ตั้งมติได้แล้ว
ปัญหาที่จะวินิจฉัยในเรื่องนี้ว่าผู้ใดที่จะมีความเห็นตามที่กรมการ
แก้ไขมานั้น โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๕๐ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ผู้ใดเห็นว่า ควรจะให้
เป็นไปตามร่างของรัฐบาลเดิม โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือรั้วรอง ๓๐ ท่าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ เป็นอันว่าเอาตามร่างของ
กรมการปิดประชุม

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทน ราษฎร จังหวัด อุบลราชธานี

กล่าวว่่า ยังไม่เสร็จมาตรา^๕ มาตรา^๕ในวรรคที่ ๕ ที่ผ่านมาแล้ว ใน
วรรค ๕ บทลงโทษ กรรมการเขียนได้ในมาตราไหน ไม่มี รอ
ได้ ไปรษณ^๕แจ่ง

นายเนย ดู่จิม่า ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี กล่าวว่่า
ญัตติของรูนชำนานาญภาษาเขาแปรญัตติขอให้คัดออก ท่านประธานฯ
ไม่ไว้วางใจ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ตกไปแล้ว นายทองอินทร์ฯ
ถามกรรมการว่่าอย่างไร ว่่าไม่มีบทลงโทษในมาตรา ๕ ใหม่หรือ

นายทองอินทร์ ภิรมย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
กล่าวว่่า คือเขาอย่างนั้นเหมือนกัน ข่าพเจ้าได้อ่าน ๓-๕ คงห้ามบทลง
โทษ ข่าพเจ้ารอถามกรรมการ เมื่อหยุดพักแล้วให้กรรมการ
ค้นมาเด้นอกที่หลัง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า ให้กรรมการเด้นออกมา
ที่หลัง

หลวงศรีประกาศ ประธานกรรมการ กล่าวว่่า ตามมาตรา
๓๒ ข้อ ๒ บทลงโทษ คือว่่าอย่างนี้ ถ้าเป็นความผิดในการเด้นอื่นใด
ตามพระราชบัญญัติ^๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับ
ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่่า มาตราไหน

หลวงศรีประกาศ ประธานกรรมการ กล่าวว่่า มาตรา ๓๒

ข้อ ๒

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดอุบลราชธานี
 กล่าวว่าจะทำให้เสร็จหรือจะพักเสียก่อน คือพูดอย่างไรมันต้องเถียง
 กันอยู่ดี เพราะว่าที่กรรมการเสนอมานั้นบอกว่าการเดิน อ้ายนี้ไม่
 ใช้การเดิน มันเป็นการรับแลกกัน เพราะฉะนั้นขอให้ไปคิดเสียก่อน
 ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะ อย่างนั้น ก็ดีแล้ว ให้
 กรรมการไปคิดมาใหม่ในมาตรา ๕ บ่าย ๓ โมงครึ่ง นัดประชุมได้
 เลิกประชุมเวลา ๓๒.๓๐ นาฬิกา

มงคล รัตนวิจิตร

หลวงนรินทร์

พิพัฒพลกาย

ทองอินทร์

จ้ง จรุงจิตร

เจือ ศรียาภัย

ทองกระชาย รัชตะวรรณ

กิมเส็ง สิ้นชูเสก

ตรวจแล้ว ๓๕/๓๓/๗๗

นายปพาพ บุญ-หลง

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

บุญช่วย สุคนธมัต

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

ศิริ อินทร

ถิน จุฑะรพ

วิจิน สัจจะเวท

ผู้ตรวจงานการประชุม

พระยามานวราชเสวี

รองประธานคนที่ ๓ (ลงนามแทน)

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร